

Rapport

Benchmarking af jobcentrene

Bidrag til Rigsrevisionens undersøgelse af jobcentrene

Jesper Wittrup, Iben Bolvig og Kurt Houlberg

Benchmarking af jobcentrene – Bidrag til Rigsrevisionens undersøgelse af jobcentrene

© VIVE og forfatterne, 2018

e-ISBN: 978-87-7119-571-2

Projekt: 11536

VIVE – Viden til Velfærd

Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd

Herluf Trolles Gade 11, 1052 København K

www.vive.dk

VIVE blev etableret den 1. juli 2017 efter en fusion mellem KORA og SFI. Centeret er en uafhængig statslig institution, som skal levere viden, der bidrager til at udvikle velfærdssamfundet og den offentlige sektor. VIVE beskæftiger sig med de samme emneområder og typer af opgaver som de to hidtidige organisationer.

VIVEs publikationer kan frit citeres med tydelig kildeangivelse.

Forord

Rigsrevisionen har ønsket VIVEs bistand til at gennemføre en benchmarkinganalyse med det formål at benchmarke jobcentrenes resultater og effektivitet.

Denne rapport præsenterer resultaterne af tre delanalyser:

1. Benchmarkinganalyse af jobcentrenes resultater (eller "løfteevne"¹)
2. Benchmarkinganalyse af jobcentrenes effektivitet
3. Analyse af, hvad der karakteriserer effektive jobcentre.

Projektet er finansieret af Rigsrevisionen.

Hans Hummelgaard

Forsknings- og analysechef for VIVE Effektmåling

2018

¹ Med løfteevne menes forholdet mellem faktiske resultater og forventede resultater, hvor sidstnævnte er beregnet med udgangspunkt i detaljerede registerdata vedrørende borgerne.

Indhold

Sammenfatning	5
1 Baggrund, data og metode	8
1.1 Design	8
1.2 Benchmarkingmodeller	10
1.3 DEA-modeller	11
1.4 DEA-modeller med omgivelsesvariabel	13
1.5 DEA-modeller med udgift pr. fuldtidsledig som input	14
1.6 Robusthedsanalyser	15
2 Delanalyse 1: Benchmarking af jobcentrene	17
2.1 Indledning	17
2.2 Observerede ydelsesgrader	17
2.3 Ramevilkår	20
2.4 Relative ydelsesgrader	21
2.5 Simple DEA-model	25
2.6 DEA-modeller med omgivelsesvariabel	26
2.7 Robusthedsanalyser	30
2.8 Konklusion på Delanalyse 1	31
3 Delanalyse 2: Effektivitetsanalyse af jobcentrene	33
3.1 Indledning	33
3.2 Opgørelse af udgifter	33
3.3 Udgiftsanalyse	39
3.4 DEA-modeller med udgift pr. fuldtidsledig som input	43
3.5 Robusthedsanalyser	49
3.6 Sammenfatning på Delanalyse 2	55
4 Delanalyse 3: Hvad gør de mest effektive jobcentre?	59
4.1 Indledning	59
4.2 Jobcentrenes indsatsprofiler	59
4.3 Sammenhæng mellem aktiveringsprofiler og effektivitet	62
4.4 Sammenhæng mellem indsatsprofiler og resultatscore fra Delanalyse 1	67
4.5 Konklusion på delanalyse 3	68
Bilag 1 Grunddata i løfteevneanalyse (Delanalyse 1)	70
Bilag 2 Analysens regnskabsbaserede udgifter	73
Bilag 3 Spørgeskema vedrørende jobcentrenes kontering af udgifter	76
Bilag 4 Grunddata i effektivitetsanalysen (Delanalyse 2)	82
Bilag 5 Alternative DEA modeller i Delanalyse 1	85
Bilag 6 Alternative DEA modeller i Delanalyse 2	88
Bilag 7 Oversigt over peers for de jobcentre, der har et forbedringspotentiale	91
Litteratur	96

Sammenfatning

VIVE har gennemført en benchmarkinganalyse af jobcentrenes effektivitet for Rigsrevisionen. Projektets overordnede formål er at benchmarke jobcentrenes resultater og effektivitet.

Forud for analysearbejdet er gennemført en designfase, hvor undersøgelsens design og datagrundlag er nærmere fastlagt i dialog med Rigsrevisionen.

I forlængelse af projektets formål er analysen struktureret omkring tre delanalyser:

1. Benchmarkinganalyse af jobcentrenes resultater (eller "løfteevne"²)
2. Benchmarkinganalyse af jobcentrenes effektivitet
3. Analyse af, hvad der karakteriserer effektive jobcentre.

Rapportens hovedanalyser er baseret på data for 2016, men data for jobcentrenes udgifter i 2014 og 2015 inddrages også i Delanalyse 2.

"Data Envelopment Analyse" (DEA) indgår som en central metode i Delanalyse 1 og 2.

Den første delanalyse baseres på beregninger af kommunernes rammevilkår, som VIVE har foretaget for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. I denne undersøgelse beregnes – på baggrund af detaljerede individ/registerdata om borgernes socioøkonomiske baggrund og lokale arbejdsmarkedsforhold – kommunernes forventede ydelsesgrader for de centrale forsørgelsesydelse (arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp mv. og sygedagpenge). I analysen fokuserer vi på forskellen mellem jobcentrenes faktiske og forventede ydelsesgrader, således at vi tolker en ydelsesgrad, der ligger under det forventede, som et positivt resultat.

Med de foreliggende data er det ikke muligt nøjagtigt at afgøre, i hvor høj grad afvigelserne mellem faktiske og forventede ydelsesgrader kan henføres til forskelle i den indsats, som jobcentrene har leveret. Der er knyttet en vis usikkerhed til estimeringen af de forventede ydelsesgrader, og det er tænkeligt, at en del af de observerede afvigelser kan skyldes ikke-målbare forhold eller faktorer, som jobcentrene ikke direkte har mulighed for at påvirke. Den anvendte model til beregning af rammevilkår – og dermed forventede ydelsesgrader – er dog særdeles omfattende og medtager et meget stort antal baggrundsvariable. Det kan derfor konkluderes, at nogle jobcentre har væsentligt højere ydelsesgrader, end den bedst tænkelige statistiske model forudsiger, at de forventes at have. Dette er en stærk indikation på, at de pågældende jobcentre har et forbedringspotentiale.

Med henblik på at estimere det samlede forbedringspotentiale har vi i Delanalyse 1 anvendt en DEA-model med forholdet mellem de observerede og forventede ydelsesgrader i 2016 for henholdsvis arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp mv. og sygedagpenge som output. Ydelsesgraden for førtidspension mv. (inkl. ledighedsydelse, fleksjob og ressourceforløb) indgår ikke som et selvstændigt output, idet vi har vurderet, at en given kommunes ydelsesgrad for førtidspension mv. i høj grad er resultatet af historiske beslutninger og er vanskelig for jobcenteret at påvirke på kort sigt. Ydelsesgraden for førtidspension mv. indgår dog fortsat i analysen, idet vi tager højde for, at jobcentrenes resultater for førtidspension påvirker resultaterne for kontanthjælp.

Beregningerne peger på, at der er et potentiale for, at jobcentrene samlet set vil kunne sænke ydelsesgraderne med 0,7 procentpoint på de tre områder arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp og

² Med løfteevne menes forholdet mellem faktiske resultater og forventede resultater, hvor sidstnævnte er beregnet med udgangspunkt i detaljerede registerdata vedrørende borgerne.

sygedagpenge, hvis alle ineffektive jobcentre lærer af de effektive. Det endelige estimat svarer til, at jobcentrene har et forbedringspotentiale svarende til, at ca. 26.500 fuldtidspersoner, der p.t. er ledige eller sygemeldte, vil kunne komme i arbejde.

Delanalyse 1 tager dog ikke højde for forskelle i jobcentrenes ressourceforbrug. Det er fx muligt, at de jobcentre, der har den største løfteevne i Delanalyse 1, bruger væsentligt flere ressourcer end andre jobcentre på at opnå denne løfteevne. Skal man vurdere, om jobcentrene har en effektiv ressourceudnyttelse, er det derfor nødvendigt at sammenholde løfteevnen med ressourceforbruget.

I Delanalyse 2 inddrages derfor data for jobcentrenes udgifter til beskæftigelsesindsats og sagsbehandling. Udgifterne er specifikt indsamlet og valideret som led i denne analyse på grundlag af en kombination af data fra kommunernes regnskaber og spørgeskemadata indsamlet direkte fra de enkelte jobcentre. Udgifterne opgøres som de samlede udgifter til beskæftigelsesindsats og sagsbehandling pr. fuldtidsperson på arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp og sygedagpenge mv. i året. Det er VIVEs vurdering, at de valideringstiltag og korrektioner, der er gennemført som led i udgiftsanalysen, tjener til at imødegå de fleste af de problemer, der kan være i at sammenligne jobcentrenes udgifter som følge af forskelle i kommunernes organisering og konteringspraksis. Der vil dog også efter kvalificeringsøvelserne kunne være konteringsforskelle, som kan have betydning for sammenligneligheden af det enkelte jobcenters præcise ressourceforbrug, og fortolkningen af analysens resultater må ses i dette lys.

Der er en række yderligere udfordringer, som de anvendte benchmarkingmodeller adresserer:

- Stordriftsfordele: Små jobcentre kan have lidt højere udgifter pr. fuldtidsledig sammenlignet med store jobcentre. Derfor sammenligner vi i de mere konservative modeller primært små jobcentre med andre små jobcentre.
- Rammevilkår: Det kan være problematisk at sammenligne jobcentre med vidt forskellige rammevilkår. Særligt peger udgiftsanalysen på, at jobcentre med gode rammevilkår har højere gennemsnitlige udgifter pr. fuldtidsledig. Derfor sammenligner vi i de mere konservative modeller kun med andre jobcentre med tilsvarende eller bedre rammevilkår.
- Tidsmæssig sammenhæng: Det forekommer rimeligt at antage, at en del af de udgifter, der anvendes på jobcentrene i 2016, først giver sig udslag i målbare resultater efter 2016. Derfor inddrager alle modellerne i Delanalyse 2 både udgiftsniveauet i 2016 og 2014/2015, når resultaterne i 2016 vurderes.
- Sammensætningen af fuldtidsledige kan have betydning for den gennemsnitlige udgift pr. fuldtidsledig. Udgiftsanalysen tyder eksempelvis på, at jobcentre med forholdsvis mange fuldtidspersoner på integrationsydelse har højere gennemsnitlige udgifter pr. fuldtidsperson. Derfor tager de mere konservative modeller i Delanalyse 2 hensyn til sammensætningen af ledige, når jobcentrene benchmarkes.

Ud over ovennævnte udfordringer kan der være en endogenitetsproblematik, idet antallet af ledige påvirker resultaterne, men måske også i nogle tilfælde kan forventes at påvirke udgiften pr. fuldtidsperson. I forhold til sidstnævnte er den forventede effekt dog, at de rapporterede effektiviseringspotentiale undervurderes en anelse, hvilket ud fra et forsigtighedshensyn er acceptabelt. For eksempel vil jobcentre, der har succes med at sænke de relative ydelsesgrader, som udgangspunkt opleve stigende udgifter pr. fuldtidsledig, idet ikke alle udgifter kan justeres på kort sigt. Det betyder, at de mest succesfulde jobcentre typisk vil have højere udgifter og dermed lavere effektiviseringspotentiale.

Samlet set peger Delanalyse 2 på, at der er et potentiale for, at ydelsesgraderne kan reduceres med mellem 0,5 og 0,9 procentpoint (svarende til mellem 18.000 og 34.000 fuldtidspersoner) uden forøgelse af udgifterne. Hvis fokus i stedet er på besparelser, finder modellerne i Delanalyse 2, at der er potentiale for at reducere udgifterne med mellem 10 og 20 %, uden at det burde påvirke ydelsesgraderne. Dette svarer til mellem 1,4 og 2,6 mia. kr. årligt.

Robusthedsanalyser viser, at ændrede antagelser kan forskyde fordelingen mellem forbedrings- og besparelsepotentialer. Det er således ikke alene ud fra denne analyse muligt at afgøre, om det er mest optimalt at satse på resultatforbedringer eller besparelser med hensyn til sagsbehandling og beskæftigelsesindsats.

I forhold til alle de beregnede potentialer i Delanalyse 1 og 2 er det endvidere vigtigt at være opmærksom på, at disse skal ses i forhold til de økonomiske konjunkturer, der var gældende i 2016.

I delanalyse 3 ses nærmere på, hvad der karakteriserer indsatsprofilen i de effektive jobcentre. Til trods for at aktiveringsindsatsen er jobcentrenes primære virkemiddel i forhold til at hjælpe ledige og sygemeldte tilbage på arbejde, finder vi forholdsvis svage sammenhænge mellem jobcentrenes effektivitet og de indsatsprofiler, som jobcentrene har anvendt i årene op til analysen. Det kan der være mange grunde til, men først og fremmest går der en masse information tabt, når sammenhængen skal vurderes på jobcenterniveau. Dog finder vi bl.a. – i overensstemmelse med en tidligere undersøgelse – at de mest effektive jobcentre i mindre grad har anvendt vejledning og opkvalificering af kontanthjælpsmodtagere og i højere grad har anvendt samtaler i de korte dagpengeforløb. Det er dog ikke muligt med denne analyse at påvise, om disse sammenhænge mellem brugen af aktivering og effektivitetspotentialet er kausale.

1 Baggrund, data og metode

I efteråret 2017 iværksatte Rigsrevisionen en undersøgelse, der har til formål at beregne effektiviteten af landets 94 jobcentre. I den forbindelse har Rigsrevisionen bedt VIVE om at udføre beregningerne bag undersøgelsen. Denne rapport har til formål at præsentere data, metode og resultater af den analyse, der danner baggrund for Rigsrevisionens beretning (Rigsrevisionen, 2018).

1.1 Design

En ofte anvendt tilgang til opgørelse af effektiviteten af velfærdsydelser er at rangliste de forskellige producerende enheder (her jobcentre) efter, hvilke der klarer sig godt, og hvilke der klarer sig mindre godt. Ofte er der udelukkende tale om benchmarking i forhold til output-siden, dvs. hvilke enheder der – set i forhold til deres givne rammevilkår – opnår de bedste resultater og effekter. For jobcentrenes vedkommende kunne det være en benchmarking af, hvilke jobcentre der – betinget på rammevilkår – er hurtigst til at få ledige i job. På samme vis danner input-siden alene også til tider grundlag for benchmarking, fx ved at analysere, hvilke kommuner der – betinget på rammevilkår – bruger færre penge på jobcenterdriften, end man på grundlag af det enkelte jobcenters rammevilkår ville forvente. Hvis man derimod sammenholder både input- og output-siden i én analyse, åbnes op for reelle effektivitetsanalyser, dvs. hvor store effekter der opnås i forhold til det ressourceforbrug, der er ved indsatsen. I en effektivitetsanalyse ser man således på, i hvilket omfang jobcentrene vil kunne opnå bedre output-resultater ved det samme udgiftsniveau eller opnå samme output-resultat ved et lavere udgiftsniveau. Sådanne forbedringsmuligheder benævnes samlet som jobcentrenes effektiviseringspotentialer.

I denne undersøgelse estimerer vi jobcentrenes effektiviseringspotentialer ved hjælp af Data Envelopment Analysis-metoden (DEA). I DEA-metoden benchmarkes sammenlignelige enheder (jobcentre) på en måde, så de bedst præsterende enheder inden for de givne forudsætninger bliver identificeret. Disse enheder fungerer herefter som forbilleder (peers) for de øvrige enheder med samme forudsætninger. Herefter kan afstanden mellem den enkelte enhed og dennes peer anvendes til at beregnes effektiviseringspotentialer.

Der er tre primære fordele ved at benytte DEA-metoden:

1. Metoden giver mulighed for at identificere de jobcentre, der danner forbilleder for de øvrige jobcentre med forbedringspotentialer.
2. Metoden sikrer, at jobcentre med forbedringspotentialer kun kan forventes at opnå resultater på niveau med et jobcenterforbillede, der har samme forudsætninger som det selv.
3. Metoden kan håndtere vægtning af forskellige typer input og output uden at skulle presse en funktionel form ned over sammenhængen.

Man kan diskutere, hvilke output-mål der skal ligge til grund for DEA-analysen af jobcentrenes effektivitet. For eksempel kan man argumentere, at jo flere ledige og sygemeldte, som jobcentrene er i kontakt med, jo mere arbejde udfører de, og jo mere effektive er de dermed. Dette output-mål strider dog imod selve formålet med jobcentrene, nemlig at hjælpe ledige borgere i beskæftigelse. Det kan derfor ikke være et positivt output-mål for jobcentersucces, jo flere ledige et jobcenter servicerer. Et andet mål for succes kunne i stedet være antallet af ledige/sygemeldte, som kommer i beskæftigelse efter kontakt med jobcenteret. Problemet med dette output-mål er, at det ikke tager hensyn til jobcenterets forebyggende arbejde med at fastholde marginalt beskæftigede i job, eller tager hensyn til den del af jobcenterarbejdet, der går ud på "at vende nyledige i døren". Derfor vil et

sådan output-mål belønne jobcentre, hvor der er forholdsvis mange, der bliver ledige, hvis de blot hurtigt vender tilbage i beskæftigelse. Vi har i stedet valgt at bruge andelen af året, hvor borgere i den erhvervsaktive alder gennemsnitligt modtager offentlige forsørgelsesydelse (ydelsesgraden) som output-mål. På den måde vil både det forebyggende og det indsatsprægede arbejde i jobcentrene danne baggrund for output-målet. Det står dog samtidig klart, at jobcentrene har forskellige borgere og dermed forskellige udgangspunkter for opnåelse af lave ydelsesgrader. Vi har derfor behov for at korrigere for jobcentrenes rammevilkår. Output-målet for denne analyse tager således udgangspunkt i VIVEs rammevilkårsanalyse af kommunernes forsørgelsesbehov på arbejdsmarkedsområdet (Rotger & Andrade, 2018). I rammevilkårsanalysen beregnes hver kommunes forventede ydelsesgrader i 2016 ud fra en lang række individuelle faktorer. Kommunernes opnåede ydelsesgrader divideret med de forventede ydelsesgrader i 2016 bruges herefter som output-mål for jobcentrenes opnåede effekter. Dette kan også betegnes som jobcentrenes løfteevne.

I løfteevne-analysen fokuserer vi på følgende tre hovedkategorier af ydelsesområder i 2016:

- Arbejdsløshedsdagpenge: Arbejdsløshedsdagpenge, kontantydelse og arbejdsmarkedsydelse
- Kontanthjælp mv.: Kontanthjælp, uddannelseshjælp, integrationsydelse, revalidering og for-revalidering
- Sygedagpenge: Sygedagpenge og jobafklaringsforløb.

Som input til effektivitetsanalysen bruges udgifter til jobcenterdriften i årene 2014, 2015 og 2016. Vi medtager udgifter fra de tre seneste år i erkendelse af, at de opnåede ydelsesgrader på output-siden vil være et resultat af flere års arbejde og ikke kun opnået via indsatser i indeværende år. Med henblik på at opnå størst mulig sammenlignelighed af jobcentrenes udgifter bruges et mål for det enkelte jobcenters samlede udgifter til beskæftigelsesindsats og sagsbehandling i et givet år opgjort pr. fuldtidsperson på arbejdsmarkedsydelse i året. Fokus er på de udgifter, der knytter sig mest direkte til beskæftigelsesindsats og sagsbehandling. Dette indebærer bl.a., at der ses bort fra udgifter til forsørgelsesydelse (overførsler til ydelsesmodtageren). Dette hænger sammen med ønsket om at fokusere på de udgifter, der er tættest knyttet til indsatsen over for de ledige og dermed har størst sandsynlighed for at have betydning for resultatopnåelsen. Dertil kommer, at de samlede udgifter til forsørgelsesydelse er tæt tilknyttet til ydelsesgraden, som indgår på output-siden af effektivitetsanalysen. Forsørgelsesudgiften i et givet år forventes således i højere grad at være en funktion af succesen i kommunens beskæftigelsesindsats end omvendt. Grunden til, at forsørgelsesudgiften pr. modtager ikke anvendes, er, at dette mål mere er et udtryk for statslige regelsæt og satser end for kommunens prioritering af ressourceforbruget knyttet til indsatsen. Variationer i kommunernes enhedspris for forsørgelsesudgifter på et givet tidspunkt kan dermed ikke forventes at være årsag til forskelle i kommunernes beskæftigelsesucces.

En nærmere beskrivelse af de medtagne udgifter til ressourceforbruget fremgår af afsnit 3.2 i kapitel 3. Der er gennemført en række valideringstiltag for at sikre størst mulig sammenlignelighed af jobcentrenes udgifter, bl.a. ved at der fokuseres på de samlede udgifter til beskæftigelsesindsats og sagsbehandling frem for fx udgifterne til de enkelte grupper af ydelsesmodtagere. Det skal dog understreges, at de gennemførte valideringstiltag og korrektioner ikke eliminerer alle sammenligningsproblemer, og at der trods de gennemførte valideringstiltag fx vil kunne være konteringsforskelle mellem jobcentrene, som kan have betydning for sammenligneligheden af udgifterne.

Nedenfor præsenteres principperne i de anvendte benchmarkingmodeller nærmere. På samme måde, som der kan knytte sig en mindre usikkerhed til udgiftsopgørelsen for de enkelte jobcentre, kan der også knytte sig et element af usikkerhed til estimeringen af de enkelte jobcentres rammevilkår i den rammevilkårsanalyse, der er udgangspunktet for benchmarkinganalysen (se Rotger &

Andrade, 2018). Følgelig knytter der sig også et element af usikkerhed til estimeringen af de enkelte jobcentres effektiviseringspotentiale. I forlængelse heraf præsenteres de estimerede effektiviseringspotentiale for de enkelte jobcentre ikke i rapporten.

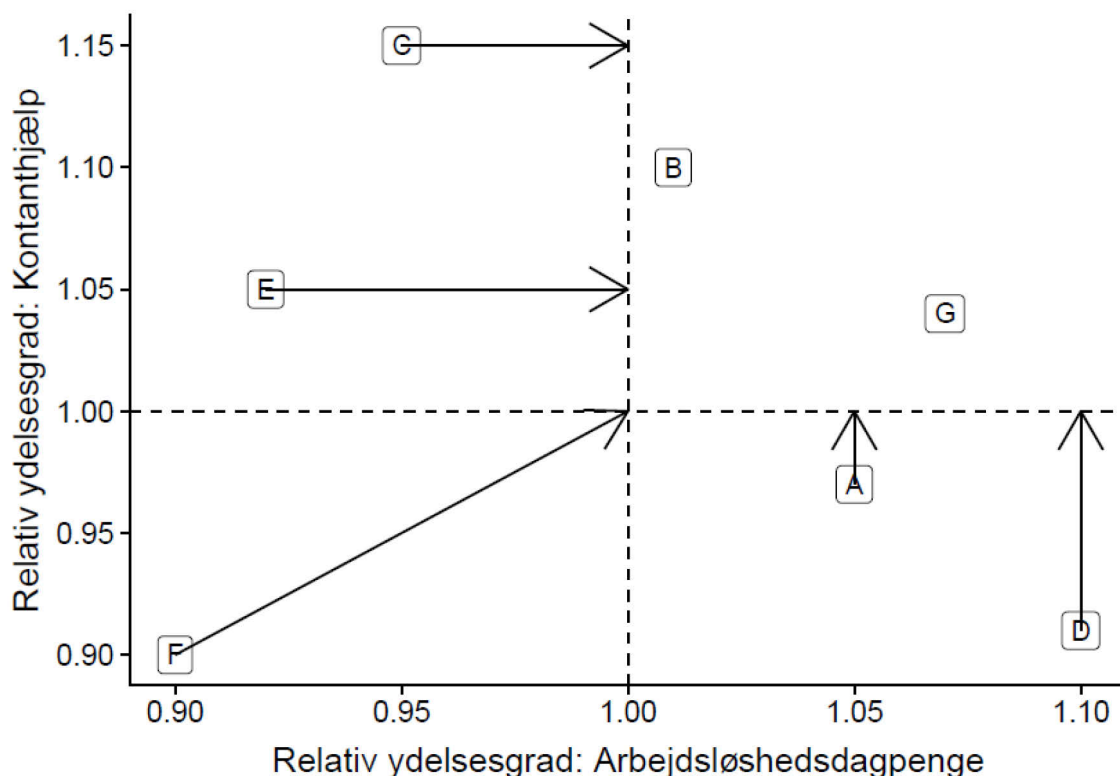
1.2 Benchmarkingmodeller

Den rammevilkårsanalyse, der danner grundlag for output-siden af vores effektivitetsanalyse, kan i sig selv siges at udgøre en form for benchmarking af jobcentrenes indsats (Rotger & Andrade, 2018). Analysen beregner de forventede gennemsnitlige ydelsesgrader på beskæftigelsesområdet og sammenholder med de faktiske ydelsesgrader. Nogle jobcentre ligger over det forventede niveau, mens andre ligger under.

Det skal understreges, at det med de foreliggende data ikke er muligt præcist at afgøre, i hvor høj grad afvigelserne mellem faktiske og forventede ydelsesgrader kan henføres til forskelle i den indsats, som jobcentrene har leveret. Der er således knyttet en vis usikkerhed til estimeringen af forventede ydelsesgrader, og det er tænkeligt, at en del af de observerede afvigelser kan skyldes ikke-målbare forhold eller faktorer, som jobcentrene ikke direkte har haft mulighed for at påvirke. Den anvendte model til beregning af rammevilkår – og dermed forventede gennemsnitlige ydelsesgrader – er dog særdeles omfattende og medtager et meget stort antal baggrundsvARIABLE. Det kan derfor konkluderes, at nogle jobcentre har højere gennemsnitlige ydelsesgrader, end den bedst mulige statistiske model forudsiger, de forventes at have. Dette kan indikere, at de pågældende jobcentre har et muligt forbedringspotentiale.

Der er forskellige mulige tilgange til at identificere det pågældende forbedringspotentiale. En tilgang kunne bestå i at etablere den målsætning, at alle jobcentre, der havde ydelsesgrader over det forventede, skulle nedbringe disse niveauer til det forventede. Dette er illustreret i Figur 1.1. Her betragter vi en forsimplet model med jobcentre A-G. På x- og y-aksen er afbildet forholdet mellem de forventede og observerede ydelsesgrader for henholdsvis arbejdsløshedsdagpenge og kontanthjælp mv. Værdier over 1 betyder, at de faktiske ydelsesgrader ligger under det forventede, mens værdier under 1 omvendt er kendetegnet ved, at de faktiske ydelsesgrader ligger over det forventede.

Figur 1.1 Simpel benchmarkingmodel

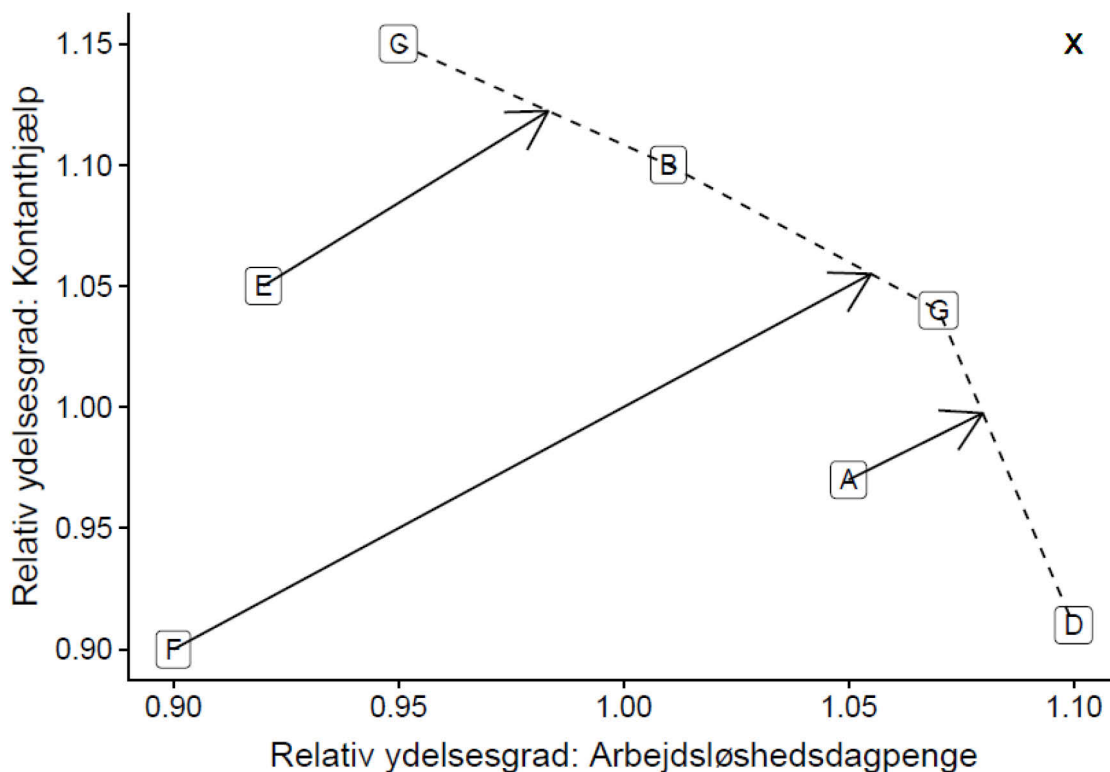
Jobcentrene C og E har brug for at sænke de observerede ydelsesgrader for arbejdsløshedsdagpenge, hvis de skal leve op til det forventede. Jobcentrene A og D har omvendt behov for at sænke ydelsesgraderne for kontanthjælp, hvis de skal leve op til det forventede. Jobcenter F har behov for at sænke ydelsesgraderne for begge ydelsesområder, mens jobcentrene B og G allerede har observerede ydelsesniveauer under det forventede på begge områder. Ifølge denne simple benchmarkingmodel har jobcentrene B og G med andre ord ikke potentiale for at ændre deres ydelsesgrader for de to ydelsesområder.

1.3 DEA-modeller

I indeværende analyse anvendes DEA-metoden som udgangspunkt for benchmarkingen af jobcentrene. DEA-metoden repræsenterer en mere ambitiøs tilgang end den ovenfor skitserede i den forstand, at vi ud fra denne tilgang vil forvente, at mange jobcentre kan opnå ydelsesniveauer, der er væsentligt under det niveau, der forventes ud fra de beregnede rammevilkår. Desuden indeholder metoden en række teknikker, som på forskellig vis kan berige og nuancere den foretagne benchmarking.

Den grundlæggende metode kan illustreres ved modellen skitseret i Figur 1.2. Her er de samme jobcentre, A-G, som før angivet. DEA-metoden indebærer, at vi estimerer en effektiv "front" af de mest succesfulde jobcentre, her angivet ved linjen C-B-G-D. Fronten med disse fire succesfulde jobcentre – og de konvekse kombinationer heraf – udgør vores estimat for, hvad det er muligt for jobcentrene at opnå. Det antages i modellen, at det er muligt for alle de øvrige jobcentre at nå op på den pågældende front, så modellen vil derfor estimere, at jobcentrene A, E og F har mulighed for at sænke de gennemsnitlige ydelsesgrader så meget, at de når op på fronten.

Figur 1.2 Simpel DEA-model

Note: Eksempel på produktionsfront for et jobcenter.

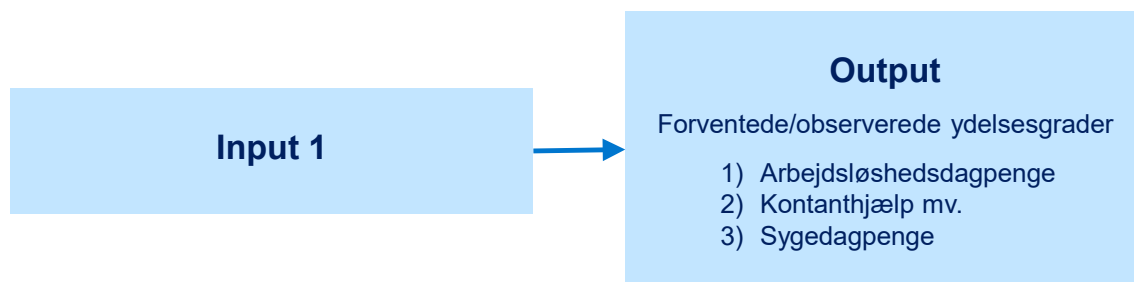
DEA-modellen tager hensyn til, at der kan være et trade-off med hensyn til at klare sig godt på forskellige dimensioner (output). Vores udgangspunkt for estimering af forbedringspotentialer er således ikke punkt X i Figur 1.2, som repræsenterer de samlet set "bedste" værdier på de to output. Vi forventer endvidere ikke, at jobcenter D, der klarer sig særligt godt i forhold til arbejdsløshedsdagpenge, har et forbedringspotentiale i forhold til kontanthjælp. Eller omvendt, at jobcenter C, der klarer sig særligt godt i forhold til kontanthjælp mv., har et potentiale for forbedring af ydelsesgraden for arbejdsløshedsdagpenge.

For jobcenter E i Figur 1.2 dannes den del af fronten, som E flyttes op på, af jobcentrene B og C. Vi siger, at B og C er peers (eller forbilleder) for jobcenter E. Og hvis jobcenter E ønsker at forbedre sine resultater, vil det være mest oplagt at søge at lære af jobcenter B og C. Tilsvarende har fx jobcenter A potentiale for at kunne lære af jobcenter G og D.

En mere udførlig beskrivelse af DEA-metoden kan eksempelvis findes hos Bogetoft & Otto (2011).

I Delanalyse 1 ses på en simpel DEA-model med tre output: de relative ydelsesgrader for henholdsvis arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp mv. og sygedagpenge. Dette er illustreret i Figur 1.3. I Delanalyse 1 interesserer vi os ikke for forskelle i jobcentrenes ressourceforbrug (input). Disse forskelle er til gengæld i fokus i Delanalyse 2. Som input i modellen i Delanalyse 1 bruges derfor blot en identisk værdi for alle jobcentre, hvilket er angivet med værdien "1" i Figur 1.3.

Figur 1.3 DEA-model med tre output

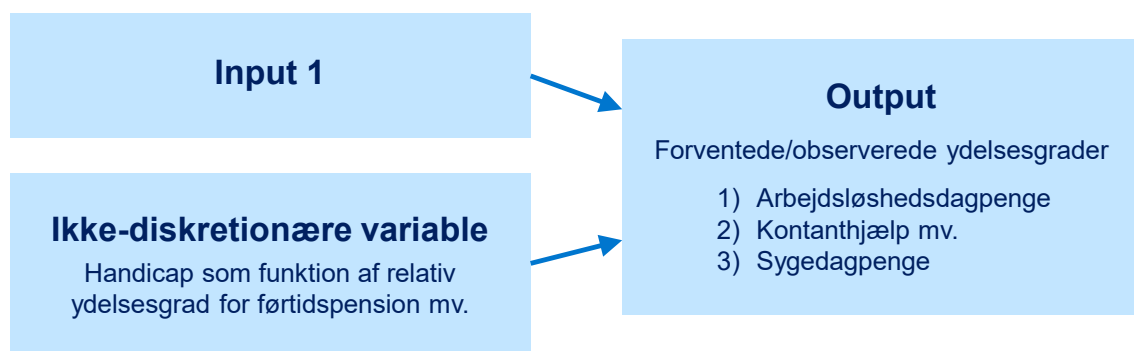
1.4 DEA-modeller med omgivelsesvariabel

I ovenstående model er alle jobcentre som udgangspunkt lige. Nogle jobcentre kan dog, selv når der tages højde for de specifikke rammevilkår, have bedre vilkår for at levere gode resultater end andre. Jobcentre, der har en observeret gennemsnitlig ydelsesgrad for førtidspension, som er væsentligt højere end forventet, kan fx have lettere end andre ved at opnå en ydelsesgrad for kontanthjælp, der er lavere end ellers forventet.

For at kunne tage hensyn til dette, tilføjer vi modellen en handicap-funktion, der afspejler en eventuel negativ sammenhæng mellem de relative ydelsesgrader for kontanthjælp mv. og førtidspension mv.³ Begrundelsen for at tage førtidspension med i omgivelsesvariabel er, at kommuner, der har forholdsvis mange personer på førtidspension, typisk vil have en lettere restgruppe i potentiel kontanthjælp.

Handicapfunktionen beregnes som den forventede relative ydelsesgrad for kontanthjælp givet oplysning om jobcenterets relative ydelsesgrad for førtidspension (se Figur 1.4). Dermed er en lav handicap-værdi udtryk for, at jobcenteret kan have svært ved at levere gode resultater i form af høje værdier på de valgte output.

Figur 1.4 DEA-model med omgivelsesvariabel

Den beregnede handicap-funktion indgår som en ikke-diskretionær variabel i DEA-modellen. Det vil sige, at det – i modsætning til de øvrige variable – forudsættes, at jobcenteret ikke har mulighed for at påvirke den pågældende variabel.

³ I afsnit 2.2 viser vi, at der er en negativ korrelation mellem de relative ydelsesgrader for henholdsvis kontanthjælp og førtidspension.

Den over tid måske mest udbredte metode til kontrol for omgivelsesvariable i DEA er den såkaldte to-trins/("Two-stage")-metode. Et tidligt eksempel på anvendelse af to-trins-DEA er Ray (1991), mens et nyere eksempel findes hos Banker & Natarajan (2008).

To-trins-metoden indebærer, at der først køres en DEA-model uden omgivelsesvariable. Den beregnede effektivitetsscore indgår herefter som afhængig variabel i en regressionsmodel med omgivelsesvariablen som uafhængig variabel. Denne model bruges til at beregne en effektivitetsscore, der er justeret for effekten fra omgivelsesvariable. Mange forskellige regressions- og korrektionsvarianter har været anvendt til andet trin i modellen.

Den hyppige anvendelse af to-trins-metoden i empiriske DEA-modeller er i de senere år blevet stærkt kritiseret. Simar & Wilson (2011) viser således, at det kun giver mening at tolke på resultater beregnet ud fra to-trins-metoden, hvis de anvendte data opfylder en "separabilitets"-betingelse, som forfatterne argumenterer for, kun vil være opfyldt i få og usædvanlige tilfælde. Det er desuden vanskeligt at teste for denne betingelse.

På baggrund af den kritik, der er rejst mod to-trins-metoden, har flere (Barnum & Gleason, 2008; Florens et al., 2014) anført, at et oplagt alternativ består i at udføre to-trins-metoden omvendt, således at output (og eventuelt input) justeres, inden DEA bliver kørt. Det er denne metode, der er anvendt i nærværende analyse, idet de anvendte output jo netop er justeret for forskelle i rammevilkår. Rammevilkårene indgår ikke som omgivelsesvariable. Ud fra denne tankegang er det oplagt også at forsøge at justere output for den sidste omgivelsesvariabel, den relative ydelsesgrad for førtidspension mv. Da det kun er output for kontanthjælp, der påvirkes af denne omgivelsesvariabel, er der kun behov for at justere dette output.

1.5 DEA-modeller med udgift pr. fuldtidsledig som input

I Delanalyse 2 beregner vi en række DEA-modeller med udgift pr. ledig fuldtidsperson (på de tre ydelseskategorier arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp mv. og sygedagpenge) som input og relative ydelsesgrader som output. Den relative ydelsesgrad for kontanthjælp mv. er ligesom i Delanalyse 1 justeret på baggrund af den relative ydelsesgrad for førtidspension mv.

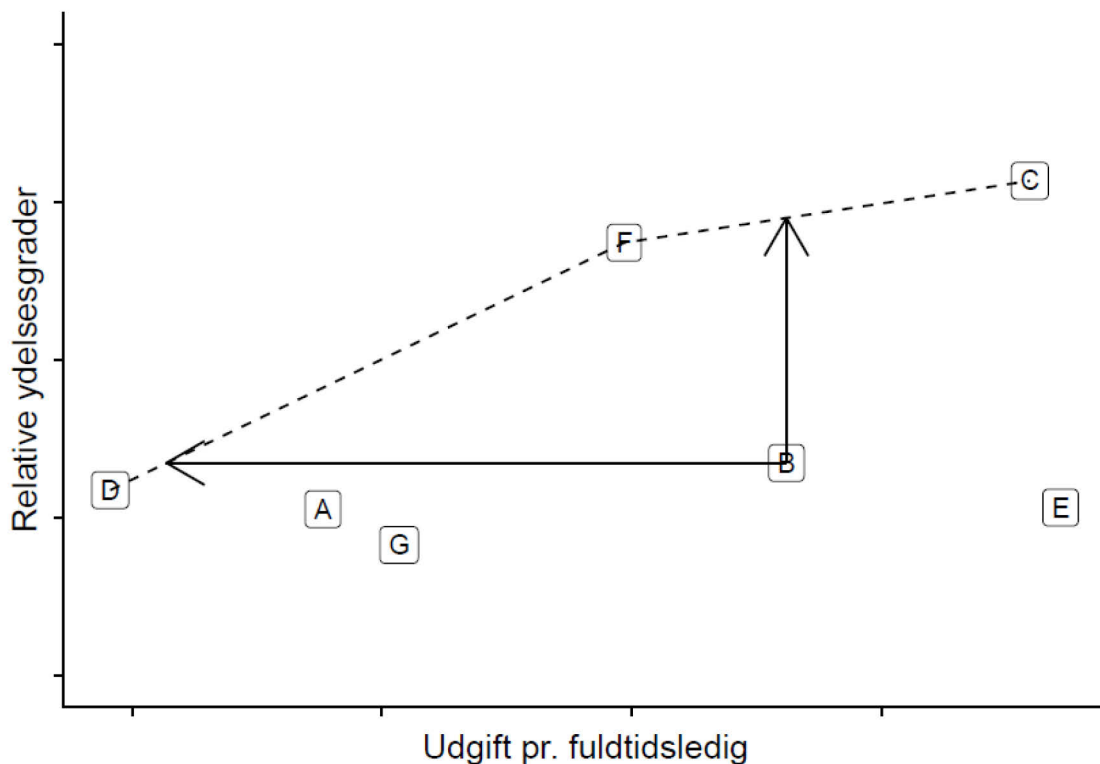
Ligesom i Delanalyse 1 indebærer DEA-metoden, at der estimeres en effektiv front, som afspejler det bedst mulige forhold mellem input og output, jf. Figur 1.5, hvor jobcentrene C, D og F udgør den effektive front. Tankegangen er her, at højere udgifter pr. fuldtidsledig som udgangspunkt må forventes at føre til bedre resultater (relative ydelsesgrader).

Med udgangspunkt i den effektive front kan estimeres såvel et besparelspotentiale som et potentiale for resultatforbedring. Illustreret ved jobcenter B i Figur 1.5 kan dette jobcenter nå den effektive front enten ved at reducere udgifterne (flytte mod venstre) eller ved at forbedre resultaterne (flytte op) – eller naturligvis ved en kombination heraf.

Vi taler om, at modellen er input-orienteret, hvis fokus er på besparelspotentialet. I den input-orienterede model estimeres, hvor meget ineffektive jobcentre ifølge modellen bør kunne reducere udgifterne, samtidig med at de fastholder deres nuværende resultater (bevægelse til venstre i Figur 1.5).

Modellen er omvendt output-orienteret, hvis fokus er på potentialet for resultatforbedring. I den output-orienterede model estimeres, hvor meget ineffektive jobcentre bør kunne forbedre resultaterne, hvis de fastholder deres nuværende udgiftsniveau (bevægelse op i Figur 1.5).

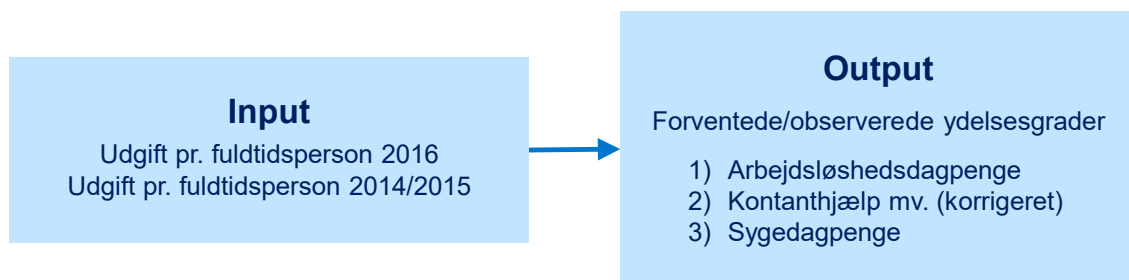
Figur 1.5 DEA-model med input og output

Note: Eksempel på produktionsfront i en output-orienteret DEA model.

Grundelementerne i Delanalyse 2 er illustreret i Figur 1.6. I lighed med Delanalyse 1 indgår tre output: de relative ydelsesgrader for henholdsvis arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp mv. og sygedagpenge. I modsætning til i Delanalyse 1 indgår derimod ikke en identisk værdi for alle jobcentre som input, men de enkelte jobcentres udgifter til beskæftigelsesindsats og sagsbehandling pr. fuldtidsperson i henholdsvis 2016 og de to år forud for 2016.

Figur 1.6 DEA-model med 2 input og 3 output

1.6 Robusthedsanalyser

I både Delanalyse 1 og 2 gennemfører vi to forskellige typer robusthedsanalyser. Den første består i at undersøge konsekvenserne af at fjerne de mest indflydelsesrige peers. Hermed ses, hvor afhængige de samlede resultater er af enkelte jobcentres resultater.

Den anden robusthedsanalyse bygger på en potentiel kritik af operationaliseringen af output i vores DEA-model, idet den bryder med én af de grundlæggende produktionsøkonomiske antagelser, nemlig "no free lunch"-antagelsen (Färe et al., 2013; Simar & Wilson, 2015). Denne antagelse indebærer, at en positiv værdi på output også kræver en positiv værdi på input.

Hvis vi forestiller os, at der slet ikke er noget jobcenter i et område ($x=0$), så burde værdien på de anvendte output-indikatorer følgelig også være nul. Dette er ikke opfyldt med de anvendte output i de ovenfor beskrevne modeller. Såfremt vi kendte de ydelsesgrader, der kunne forventes, hvis der slet ikke var nogen jobcentre, så kunne vi løse problemet ved at bruge forskellen mellem den beregnede relative ydelsesgrad og den forventede relative ydelsesgrad i nulpunktsituationen.

Brug af sådanne justerede output kan potentielt ændre de beregnede scorer og forbedringspotentialer. Mens DEA-modellen er immun over for transformationer af typen $k*y$ (for konstant k og output y), så gælder dette ikke transformationer af typen $y+k$ (Bogetoft & Otto, 2011).

I udgangspunktet antages, at ydelsesgraderne ville være dobbelt så høje, hvis der ikke var jobcentre, dvs. at en aktuel ydelsesgrad på 5 % ville være 10 %, hvis man ikke brugte penge på et jobcenter. Der regnes dog samtidig på alternative antagelser om effekten af nedlukning af jobcentrene, nemlig: 1) en forøgelse på 50 % (5 % bliver til 7,5 %), og en forøgelse på 25 % (5 % bliver til 6,75 %).

1.6.1 Alternative DEA modeller

Der er flere alternative metoder til håndtering af ikke-diskretionære variable i DEA. Eksempelvis har Ruggiero (1996) foreslået, at vi – når vi ønsker at benchmarke en given enhed – skal se helt bort fra alle andre enheder, der har en højere værdi på handicap-funktionen (bedre vilkår). Et jobcenter skal altså ifølge denne tankegang udelukkende sammenlignes med andre jobcentre, der har ringere vilkår. Hvis disse andre jobcentre, på trods af deres ringere vilkår, alligevel leverer bedre resultater, har vi et stærkt grundlag for at hævde, at der eksisterer forbedringspotentialer.

Som illustreret ved flere analyser og simuleringer (Ruggiero, 1998; Muniz et al., 2006) er den anførte metode til kontrol for omgivelsesvariable særdeles konservativ, idet den helt ser bort fra resultater fra andre jobcentre, der har blot en anelse bedre vilkår på omgivelsesvariablen. Mange jobcentre vil ved anvendelse af denne model-variant komme til at fremstå med gode resultater, alene fordi de har en lav score på omgivelsesvariablen.

En alternativ metode til håndtering af omgivelsesvariable er derfor den, der er foreslået af Banker og Morey (1996). Ifølge denne metode tillades jobcentre med bedre vilkår indirekte at indgå i sammenligningen, men dog kun i det omfang det vægtede gennemsnit for handicap-variablen er lavere (ringere vilkår) end for det specifikke jobcenter, der ønskes benchmarket. Lad os eksempelvis antage, at vi ønsker at benchmarke jobcenter A, der har en handicap-værdi på 1. Antag endvidere, at jobcenter B har en lavere værdi (0,4) på handicap-funktionen (ringere vilkår), mens jobcenter C har en højere værdi (1,5 = bedre vilkår). Vi vil derfor kunne sammenligne A med B, men ikke med C. Dog kan vi ifølge Banker-Morey-metoden sammenligne A med en konveks kombination af B og C, hvis den konvekse kombinations værdi på handicap-funktionen er mindre end A's værdi. Eksempelvis kan vi sammenligne med gennemsnitsværdierne for output på B og C, idet gennemsnittet for B og C's handicap-funktion er mindre end A's.

Resultaterne af disse alternative modeller præsenteres i Bilag 5 og Bilag 6.

2 Delanalyse 1: Benchmarking af jobcentrene

2.1 Indledning

Benchmarkinganalysen af jobcentrenes resultater har primært til formål at sammenligne jobcentrenes "løfteevne" forstået som forholdet mellem faktiske og forventede ydelsesgrader. Ydelsesgraden er udtryk for, hvor stor en andel af året personer mellem 16 og 66 år gennemsnitligt modtager ydelser.

Der indgår 91 jobcentre i analysen, idet 8 kommuner deler jobcenter med en anden kommune, og de 3 mindste jobcentre (Ærø, Samsø og Langeland) ikke er medtaget på grund af for få observationer. De 4 fælles jobcentre er Esbjerg-Fanø, Frederikshavn-Læsø, Tårnby-Dragør og Vallensbæk-Ishøj.

Benchmarkingen tager afsæt i den analyse af kommunernes rammevilkår for beskæftigelsesindsatsen, som er gennemført af VIVE (Rotger & Andrade, 2018). I denne analyse opgøres – på baggrund af registerdata – borgernes socioøkonomiske baggrund og de lokale arbejdsmarkedsforhold, de forventede samt de faktiske gennemsnitlige ydelsesgrader for følgende ydelseskategorier i 2016⁴:

- **Arbejdsløshedsdagpenge:** Arbejdsløshedsdagpenge, kontantydelse og arbejdsmarkedsydelse
- **Kontanthjælp mv.:** Kontanthjælp, uddannelseshjælp, integrationsydelse, revalidering og forrevalidering
- **Sygedagpenge:** Sygedagpenge og jobafklaringsforløb
- **Førtidspension mv.:** Førtidspension, ledighedsydelse, fleksjob og ressourceforløb
- **Alle ydelser under ét** (ekskl. efterløn)

I det følgende undersøges, hvilke sammenhænge der er mellem jobcentrenes resultater i forhold til de enkelte ydelseskategorier. Derefter etableres ved hjælp af DEA-metoden indikatorer for jobcentrenes samlede resultatopnåelse.

I Delanalyse 1 betragtes jobcentrenes resultater uafhængigt af deres ressourceforbrug. Koblingen til ressourceforbrug foretages i Delanalyse 2.

2.2 Observerede ydelsesgrader

Når alle disse fire ydelsestyper (bortset fra efterløn) betragtes under ét, havde Lolland den højeste ydelsesgrad på 27,6 % i 2016, mens den laveste samlede ydelsesgrad på 8,5 % var at finde i Gentofte. Dette dækker dog over betydelige forskelle med hensyn til jobcentrenes placering på de enkelte ydelseskategorier. For arbejdsløshedsdagpenge varierer ydelsesgraden således fra 1,3 % i Allerød til 3,1 % i Vallensbæk-Ishøj. Ydelsesgraden for kontanthjælp varierer fra 2 % i Egedal til 7,2 % i Lolland. For sygedagpenge varierer ydelsesgraden fra 1,3 % i Gentofte til 2,8 % i Ikast-Brande. Jobcentrene med de højeste og laveste ydelsesgrader for hver af de fire ydelsesområder fremgår af Tabel 2.1.

⁴ En tilsvarende analyse er tidligere udarbejdet for året 2011 (Graversen, Larsen & Arendt, 2013).

Tabel 2.1 Jobcentre med højeste og laveste ydelsesgrader i 2016

Arbejdsløshedsdagpenge	Kontanthjælp mv.	Sygedagpenge	Førtidspension mv.
Højeste ydelsesgrader			
Vallensbæk-Ishøj (3,1 %)	Lolland (7,2 %)	Ikast-Brande (2,8 %)	Lolland (16,0 %)
Aalborg (3,0 %)	Brøndby (6,2 %)	Syddjurs (2,8 %)	Langeland (15,2 %)
København (2,9 %)	Slagelse (5,9 %)	Norddjurs (2,8 %)	Samsø (14,0 %)
Odense (2,9 %)	Fredericia (5,8 %)	Guldborgsund (2,8 %)	Morsø (13,6 %)
Brøndby (2,8 %)	Guldborgsund (5,8 %)	Lemvig (2,7 %)	Nyborg (13,5 %)
Laveste ydelsesgrader			
Ringkøbing-Skjern (1,5 %)	Lyngby-Taarbæk (2,3 %)	Furesø (1,6 %)	Allerød (4,1 %)
Skanderborg (1,5 %)	Rudersdal (2,2 %)	Rudersdal (1,5 %)	Hørsholm (4,1 %)
Rudersdal (1,5 %)	Gentofte (2,2 %)	Lyngby-Taarbæk (1,5 %)	Rudersdal (4,1 %)
Hørsholm (1,4 %)	Allerød (2,0 %)	Frederiksberg (1,4 %)	København (3,8 %)
Allerød (1,3 %)	Egedal (2,0 %)	Gentofte (1,3 %)	Gentofte (3,4 %)

Note: Arbejdsløshedsdagpenge inkluderer desuden kontantydelse og arbejdsmarkedsydelse.

Kontanthjælp mv. inkluderer desuden uddannelseshjælp, integrationsydelse, revalidering og for-revalidering.

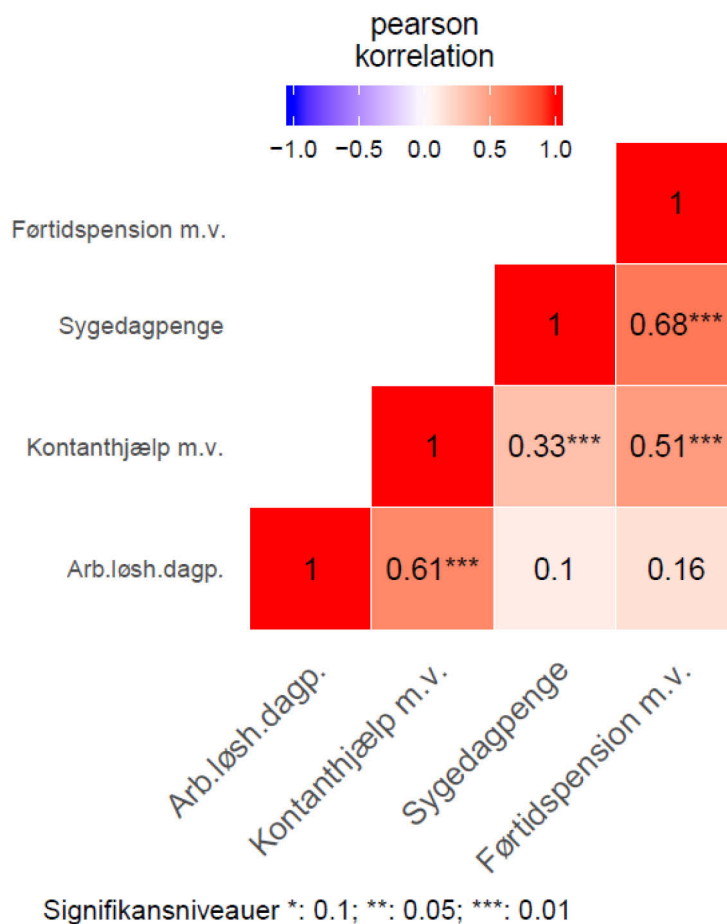
Sygedagpenge inkluderer desuden jobafklaringsforløb.

Førtidspension mv. inkluderer desuden ledighedsydelse, fleksjob og ressourceforløb.

Kilde: Rotger & Andrade (2018).

Korrelationen mellem jobcentrenes ydelsesgrader (logaritmisk transformeret) på de fem kategorier fremgår af figur Figur 2.1. Personer på førtidspension mv. udgør en høj andel af det samlede antal fuldtidspersoner på forsørgelsesydelse, og der er derfor en stærk korrelation mellem ydelsesgraden til førtidspension mv. og den samlede ydelsesgrad (ikke vist). Der er ligeledes en tendens til, at jobcentre med mange borgere på førtidspension mv. også har høje ydelsesgrader for sygedagpenge og kontanthjælp. I forhold til korrelationen mellem sygedagpenge og førtidspension kan dette eventuelt afspejle, at der ofte vil være en vis overgang fra sygedagpenge til førtidspension.

Figur 2.1 Korrelation mellem jobcentrenes ydelsesgrader i 2016 (logaritmisk transformeret)

Kilde: Egne beregninger baseret på tal fra Rotger & Andrade (2018).

Der er endvidere en tendens til, at jobcentre med en høj ydelsesgrad for arbejdsløshedsdagpenge også har en høj ydelsesgrad for kontanthjælp. Men derimod er der ikke en signifikant sammenhæng mellem ydelsesgrader for arbejdsløshedsdagpenge og førtidspension mv.

Tabel 2.2 og Figur 2.2 sammenholder jobcentrenes ydelsesgrader i 2011 og 2016. Den gennemsnitlige absolutte værdi for den relative forskel på ydelsesgraderne fra 2011 til 2016 er klart størst for arbejdsløshedsdagpenge og kontanthjælp og mindst for førtidspension mv. og sygedagpenge. Dette afspejler givetvis bl.a., at de to sidstnævnte ydelseskategorier er de mindst konjunkturfølsomme.

Tabel 2.2 Udvikling i ydelsesgrader fra 2011 til 2016

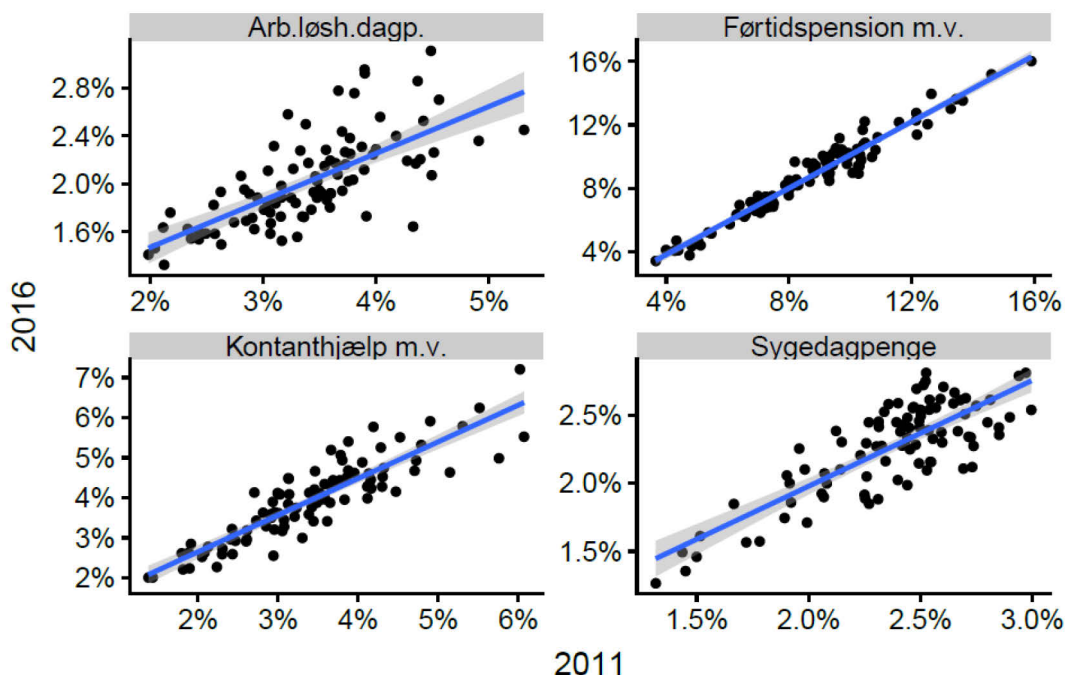
	Arbejdsløshedsdagpenge	Kontanthjælp mv.	Sygedagpenge	Førtidspension mv.
Gennemsnitlig (abs) relativ forskel	39,8 %	19,0 %	7,8 %	5,6 %
Korrelation (log)	0,73***	0,91***	0,85***	0,98***
Korrelation	0,7***	0,89***	0,81***	0,97***

Note: Signifikansniveauer * 0.1; ** 0.05; *** 0.01.

Kilde: Egne beregninger baseret på tal fra Rotger & Andrade (2018).

Tilsvarende er der stærkest korrelation mellem ydelsesgraderne i de to år for førtidspension mv. og svagest korrelation for arbejdsløshedsgpenge. På trods af at der har været en større gennemsnitlig ændring af ydelsesgraderne for kontanthjælp end for sygedagpenge, er der en stærkere korrelation mellem ydelsesgraderne i de to år for kontanthjælp end der er for sygedagpenge.

Figur 2.2 Sammenligning af jobcentrenes observerede ydelsesgrader i 2011 og 2016

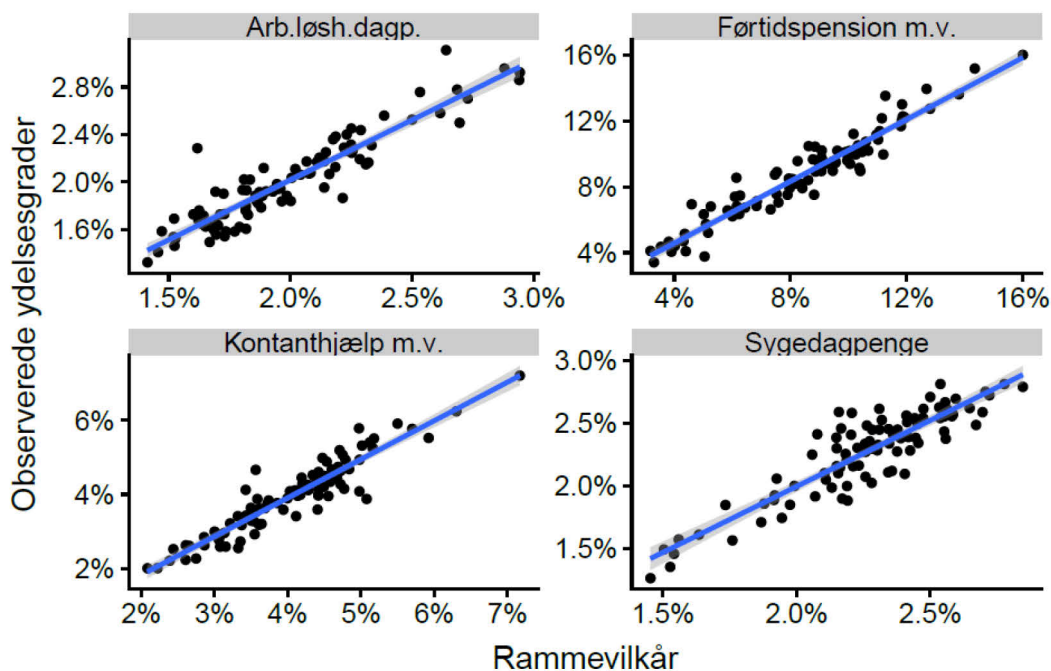
Kilde: Egne beregninger baseret på tal fra Graversen m.fl. (2013) og Rotger & Andrade (2018).

2.3 Rammevilkår

VIVEs rammevilkårsanalyse rangerer kommunerne efter, hvor stor forsørgelsesbyrden i kommunen er givet kommunens borgersammensætning og lokale arbejdsforhold. På individniveau estimeres den sandsynlige sammenhæng mellem de individuelle og kommunale karakteristika og andelen af året, som individet modtager en given offentlig forsørgelse. Ud fra dette mønster kan den forudsagte forsørgelsesandel estimeres på kommuneniveau. I analysen indgår en lang række individuelle faktorer såsom arbejdsmarkedshistorik, forbrug af sundhedsydelser i både praksis og hospitalssektoren, medicinforbrug, eget og forældres uddannelsesniveau, erhvervserfaring, familietype, herkomst, boligtype samt en række kommunale faktorer, der beskriver det lokale arbejdsmarked. En nærmere beskrivelse af metoden findes i Rotger & Andrade (2018).

Figur 2.3 og Tabel 2.3 sammenholder observerede ydelsesgrader og rammevilkår i 2016. Det fremgår, at der for alle fire ydelsestyper er en stærk korrelation mellem rammevilkår og observerede ydelsesgrader.

Figur 2.3 Sammenhæng mellem observerede ydelsesgrader og rammevilkår (2016)

Kilde: Egne beregninger baseret på tal fra Rotger & Andrade (2018).

Tabel 2.3 Korrelationer mellem observerede ydelsesgrader og rammevilkår

	Arbejdsløsheds- dagpenge	Kontanthjælp mv.	Sygedagpenge	Før tidspension mv.
Gennemsnitlig relativ forskel	5,2 %	6,5 %	5,2 %	8,0 %
Korrelation (log)	0.92***	0.94***	0.91***	0.96***

Note: De angivne korrelationer er Pearson-korrelationer af logaritme-transformerede ydelsesgrader og rammevilkår.

Kilde: Egne beregninger baseret på tal fra Rotger & Andrade (2018).

2.4 Relative ydelsesgrader

Forholdet mellem de forventede og de observerede ydelsesgrader kan anvendes som en indikator på, om ydelsesgraderne i en given kommune ligger over eller under det forventede niveau givet rammevilkårene. Af hensyn til DEA-analysen, hvor vi gerne vil have, at en høj indikatorværdi er udtryk for en god præstation, bruger vi den forventede ydelsesgrad delt med den observerede ydelsesgrad. Dette kaldes i det følgende for den relative ydelsesgrad. Hvis den observerede ydelsesgrad er mindre end den forventede, vil jobcenteret derfor have en relativ ydelsesgrad, der er større end 1. Omvendt vil den relative ydelsesgrad være mindre end 1, hvis den observerede ydelsesgrad er større end den forventede.

Tabel 2.4 viser jobcentrene med de højeste og laveste relative ydelsesgrader på de 4 ydelseskategorier.

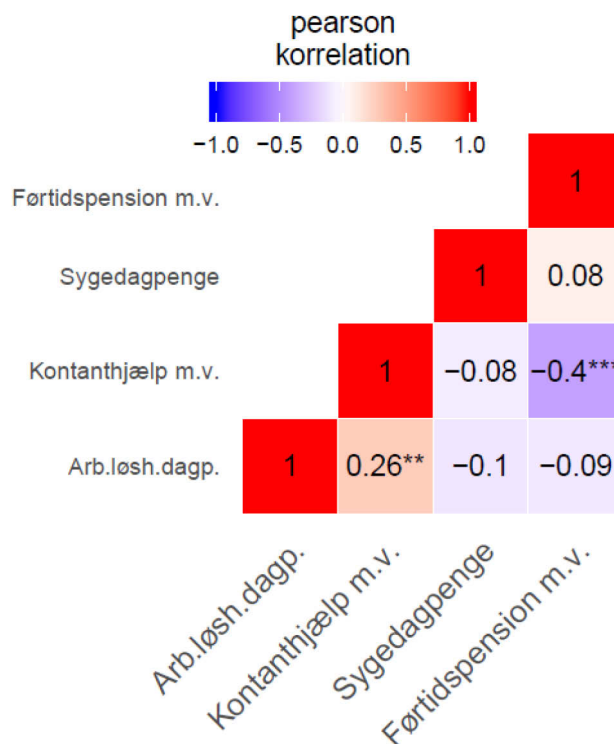
Tabel 2.4 Jobcentre med højeste og laveste relative ydelsesgrader

	Arbejdsløsheds- dagpenge	Kontanthjælp mv.	Sygedagpenge	Førtidspension mv.
Højeste relative ydelsesgrader (færre end forventet)	Rebild	Ballerup	Stevns	København
	Billund	Frederiksberg	Gentofte	Silkeborg
	Furesø	Greve	Favrskov	Fredericia
	Varde	Faaborg-Midtfyn	Slagelse	Slagelse
	Skanderborg	Nyborg	Frederiksberg	Norddjurs
	Hedensted	Hedensted	Brøndby	Aalborg
	Gladsaxe	Billund	Furesø	Hørsholm
	Odder	Lyngby-Taarbæk	Fredensborg	Herlev
	Syddjurs	Gladsaxe	Samsø	Esbjerg/Fanø
	Middelfart	Lejre	Vordingborg	Faxe
Laveste relative ydelsesgrader (flere end forventet)	Struer	Haderslev	Brønderslev	Hillerød
	Ikast-Brande	København	Hvidovre	Allerød
	Halsnæs	Fredericia	Varde	Greve
	Vallensbæk-Ishøj	Silkeborg	Albertslund	Stevns
	Samsø	Stevns	Ballerup	Nyborg
	Kerteminde	Odense	Dragør/Tårnby	Billund
	Albertslund	Langeland	Gribskov	Gribskov
	Silkeborg	Slagelse	Sorø	Egedal
	Odsherred	Helsingør	Ikast-Brande	Frederiksberg
	Gribskov	Frederikssund	Greve	Lejre

Note: Den relative ydelsesgrad beregnes som den forventede ydelsesgrad delt med den observerede ydelsesgrad.

Kilde: Baseret på beregninger fra Rotger & Andrade (2018).

Figur 2.4 Korrelation mellem jobcentrenes relative ydelsesgrader i 2016

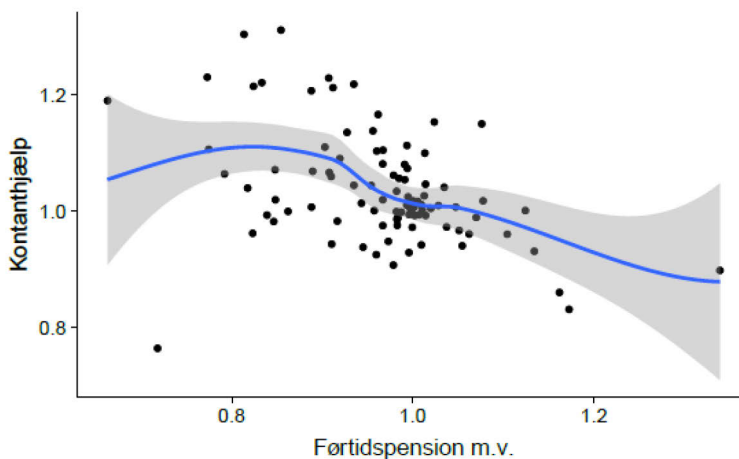

Note: De relative ydelsesgrader er logaritmisk transformerede.

Kilde: Baseret på beregninger fra Rotger & Andrade (2018).

Korrelationen mellem jobcentrenes relative ydelsesgrader (logaritmisk transformeret) på de fire kategorier fremgår af Figur 2.4. Her er det mest bemærkelsesværdigt, at der er en signifikant negativ korrelation mellem de relative ydelsesgrader for kontanthjælp og førtidspension mv. Denne sammenhæng er yderligere illustreret i Figur 2.5.

Figur 2.5 Sammenhæng mellem jobcentrenes relative ydelsesgrader for kontanthjælp og permanente ydelser 2016

Kilde: Baseret på beregninger fra Rotger & Andrade (2018).

Den negative sammenhæng tyder på, at jobcentre, hvor flere end forventet er på førtidspension mv., har relativt lettere ved at opnå, at færre end forventet modtager kontanthjælp.⁵ Dette tyder på, at jobcentre med lav grad af førtidspensionering potentielt har dette på bekostning af flere borgere på kontanthjælp. Denne sammenhæng er også kendt som "de forbundne kar".

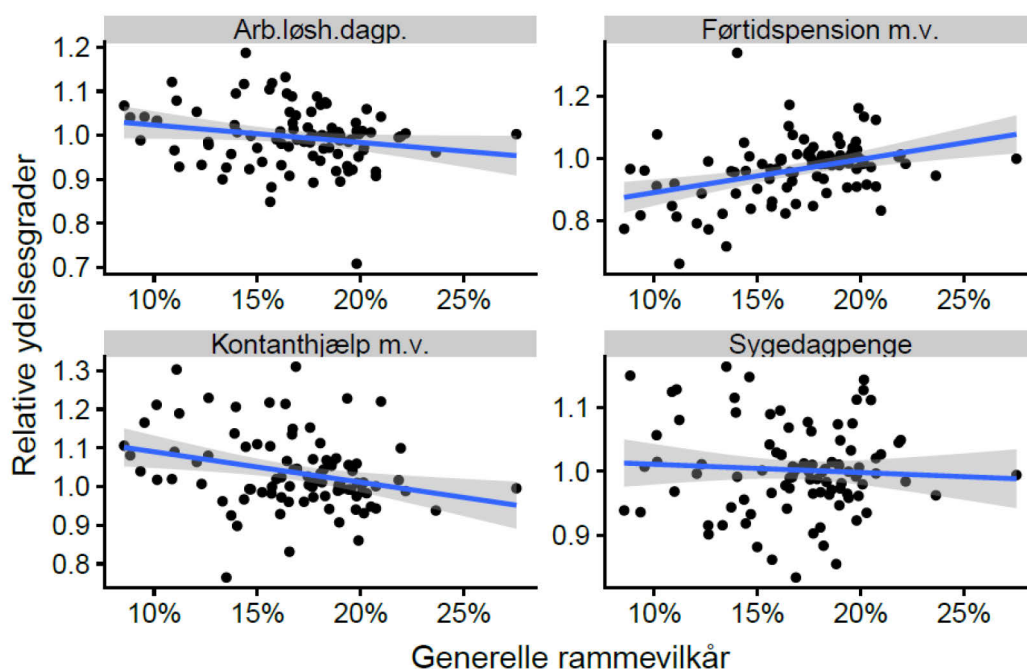
Ud fra en benchmarkingsynsvinkel er det interessant at undersøge, om rammevilkårene synes at have en indflydelse på de relative ydelsesgrader, dvs. eksempelvis om jobcentre med relativt dårlige rammevilkår har en tendens til høje eller lave relative ydelsesgrader.

Tabel 2.5 Korrelationer mellem relative ydelsesgrader og generelle rammevilkår

	Arbejdsløshedsdagpenge	Kontanthjælp mv.	Sygedagpenge	Førtidspension mv.
Korrelation (log)	-0,2*	-0,29***	-0,07	0,42***
Korrelation	-0,2*	-0,29***	-0,07	0,38***

Kilde: Egne beregninger baseret på tal fra Rotger & Andrade (2018).

Figur 2.6 Sammenhæng mellem relative ydelsesgrader og generelle rammevilkår, 2016

Kilde: Baseret på beregninger fra Rotger & Andrade (2018).

Tabel 2.5 og Figur 2.6 viser sammenhængen mellem de relative ydelsesgrader og de generelle rammevilkår (beregnet for alle ydelser samlet). På kontanthjælpsområdet og til dels arbejdsløshedsdagpengeområdet er der en negativ korrelation mellem generelle rammevilkår og relative ydelsesgrader. Det vil sige, at jobcentre, der generelt forventes at have høje ydelsesgrader, har en lille tendens til at klare sig dårligere end forventet (højere observerede ydelsesgrader end forventet). Vi har ligeledes set på, om der skulle være sammenhæng mellem jobcenterets størrelse (antal borgere

⁵ Der er ligeledes en negativ sammenhæng mellem de observerede ydelsesgrader for førtidspension mv. og den relative ydelsesgrad for kontanthjælp. Denne sammenhæng er fortsat signifikant, når der kontrolleres for den relative ydelsesgrad for førtidspension mv.

i alderen fra 16 til 64 år) og de relative ydelsesgrader. Der er imidlertid ikke indikation på en sådan sammenhæng

2.5 Simpel DEA-model

I analyserne ovenfor indgår førtidspension mv. (inkl. ledighedsydelse, fleksjob og ressourceforløb) som en af de fire hovedkategorier af ydelser. I de videre analyser indgår ydelsesgraden for førtidspension mv. dog ikke som et selvstændigt output i analysen, idet vi har vurderet, at en given kommunes ydelsesgrad for førtidspension mv. i høj grad er resultatet af historiske beslutninger og er vanskelig for jobcentret at påvirke på kort sigt. Ydelsesgraden for førtidspension mv. indgår dog fortsat i analysen, idet vi tager højde for, at jobcentrenes resultater for førtidspension påvirker resultaterne for kontanthjælp (jf. afsnit 2.6 nedenfor).

Tabel 2.6 viser resultaterne af en simpel benchmarkingmodel anvendt på de danske jobcentre i 2016 på de tre områder arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp og sygedagpenge. Tabellen viser det model-estimerede forbedringspotentiale på landsplan, dels samlet for de tre områder, dels på de tre områder hver for sig. På landsplan er der ifølge modellen et potentiale for at sænke den gennemsnitlige ydelsesgrad på dagpengeområdet fra 2,2 % til 2,0 % og på kontanthjælpsområdet fra 4,2 % til 3,8 %. Samlet set er der potentiale for at sænke ydelsesgraderne på de tre områder med 0,74 procentpoint (fra 8,5 % til 7,8 %). En række jobcentre har dog væsentligt større forbedringspotentialer. Desuden er der en række jobcentre, der ikke har noget forbedringspotentiale, idet de på alle tre områder har gennemsnitlige ydelsesgrader, som ligger under det forventede. Disse jobcentre fremgår af tabellens note som de "mest succesfulde jobcentre".

I forhold til angivelsen af forbedringspotentialer og målsætninger er det vigtigt at være opmærksom på, at disse skal ses i forhold til de konjunkturer, der var gældende i 2016.

Tabel 2.6 Simpel DEA-model uden ø-jobcentre

	Observeret	Potentiale	Score	Forbedringspotentiale
Ydelsesgruppe	Procent	Procent	Observeret/potentiale	Potentiale – observeret
Arbejdsløshedsdagpenge	2,21	2,02	1,09	-0,19 procentpoint
Kontanthjælp	4,16	3,80	1,09	-0,36 procentpoint
Sygedagpenge	2,14	1,96	1,09	-0,18 procentpoint
Samlet resultat	8,51	7,78	1,09	-0,74 procentpoint

Mest succesfulde jobcentre: Ballerup, Billund, Frederiksberg, Furesø, Gentofte, Rebild, Stevns.

Jobcentre med størst forbedringspotentiale: Sorø, Brønderslev, Frederikssund, Fredericia, Silkeborg, Kerteminde, Halsnæs, Albertslund, Gribskov, Ikast-Brande.

Note: * I analysen er der set bort fra de tre ø-jobcentre Ærø, Samsø og Langeland, da der knytter sig større usikkerhed til estimerne for små jobcentre.

Kilde: Egne beregninger baseret på tal fra Rotger & Andrade (2018).

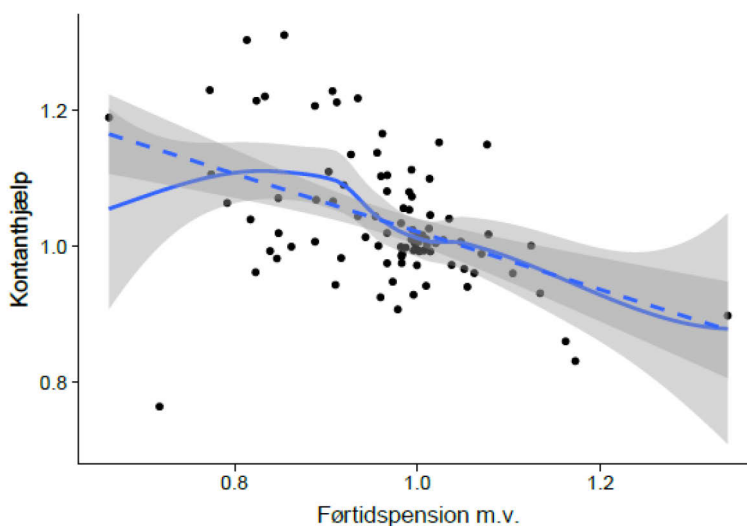
I ovenstående model indgår 91 jobcentre, idet de 3 jobcentre på de mindre øer Ærø, Samsø og Langeland er frasortet. Det skyldes, at usikkerheden på estimatet for forventede ydelsesgrader alt andet lige er størst for de små jobcentre. I det følgende regnes udelukkende på modeller, hvor de tre rene ø-jobcentre er fjernet.

2.6 DEA-modeller med omgivelsesvariabel

Som det fremgår af ovenstående, er der tegn på, at nogle jobcentre kan have bedre vilkår end andre for at levere gode resultater set i forhold til deres rammevilkår. Jobcentre, der har en observeret gennemsnitlig ydelsesgrad for førtidspension, der er væsentligt højere end forventet, kan have lettere end andre ved at opnå en ydelsesgrad for kontanthjælp, der er lavere end ellers forventet.

For at kunne tage hensyn til dette tilføjer vi modellen en handicap-funktion, der afspejler den negative sammenhæng mellem de relative ydelsesgrader for kontanthjælp mv. og førtidspension mv. Handicap-funktionen beregnes som den forventede relative ydelsesgrad for kontanthjælp givet oplysning om jobcenterets relative ydelsesgrad for førtidspension. Dermed er en lav handicap-værdi udtryk for, at jobcenteret kan have sværere ved at levere gode resultater i form af høje værdier på de valgte output.

Figur 2.7 Sammenhæng mellem relative ydelsesgrader

Figur 2.7 viser sammenhængen mellem de relative ydelsesgrader for førtidspension mv. og kontanthjælp. Som det fremgår, synes denne sammenhæng ikke at være lineær. For jobcentre, hvor den relative ydelsesgrad for førtidspension mv. er mellem ca. 0,95 og 1,1 (den observerede ydelsesgrad er fra ca. 10 % under til ca. 5 % over den forventede), synes der ikke at kunne konstateres nogen påvirkning på den relative ydelsesgrad for kontanthjælp. For jobcentre med en relativ ydelsesgrad for førtidspension mv., der er under ca. 0,95 eller over ca. 1,1, er der derimod en klar negativ sammenhæng mellem de relative ydelsesgrader. Vi bruger derfor polynomisk regression til at estimere den forventede værdi af den relative ydelsesgrad for kontanthjælp, givet værdien for den relative ydelsesgrad for førtidspension mv. (den fuldt optrukne kurve i Figur 2.7. Dette bruges herefter til at justere den relative ydelsesgrad for kontanthjælp, således at denne tager højde for den forventede effekt fra variabelen for førtidspension mv.

De beregnede resultater af en model med brug af disse justerede output er vist i Tabel 2.7. Det samlede potentiale er ifølge denne model en sænkning af ydelsesgraderne med 0,69 %. Det er naturligvis muligt at argumentere for, at output-korrektionen kunne have været udført anderledes. Hvis den havde været udført på baggrund af lineær regression (den stiplede linje i Tabel 2.7), ville værdien på det justerede output have været anderledes, særligt for jobcentre med lav eller høj relativ

ydelsesgrad for førtidspension. Med henblik på at undersøge effekten af de forskellige justeringsmetoder har vi kørt en model med to justerede output for kontanthjælp: ét, hvor justeringen er foretaget ved hjælp af polynomisk regression, og ét, hvor justeringen er foretaget ud fra lineær regression. Ved at medtage begge justerede output i modellen giver vi det enkelte jobcenter mulighed for at vælge det justerede output, der stiller jobcenteret bedst i sammenligningen med de andre jobcentre. Det viser sig imidlertid, at modellen med to justerede output peger på et uændret samlet potentiale med en sænkning af ydelsesgraderne med 0,69 procentpoint.⁶

Tabel 2.7 Resultat af Delanalyse 1: Benchmarking af jobcentrenes opnåede ydelsesgrader via DEA-metoden

	Samlet		Arbejdsløshedsdage		Kontanthjælp		Sygedagpenge	
	Score	Forbedringspotentiale (procentpoint)	Obs. ydelsesgrad	Potentiel ydelsesgrad	Obs. ydelsesgrad	Potentiel ydelsesgrad	Obs. ydelsesgrad	Potentiel ydelsesgrad
Samlet resultat								
Hele landet	1,09	-0,69	2,21	2,04	4,16	3,82	2,14	1,97
Jobcentre i 6 grupperinger								
Gruppe 1: Uden forbedringspotentiale								
Ballerup, Frederiksberg, Furesø, Gentofte, Rebild, Stevns	1,00	0,00	2,03	2,03	2,99	2,99	1,75	1,75
Gruppe 2								
Billund, Favrskov, Fredensborg, Gladsaxe, Hedensted, Slagelse, Vordingborg	1,01	-0,12	2,03	2,00	4,45	4,39	2,02	2,00
Gruppe 3								
Faaborg-Midtfyn, Greve, Helsingør, Hørlev, Herning, Holbæk, Lejre, Lyngby-Taarbæk, Mariagerfjord, Middelfart, Nordfyn, Nyborg, Odder, Ringsted, Rudersdal, Skanderborg, Syddjurs, Vallensbæk-Ishøj, Varde, Vejen, Vesthimmerlands	1,05	-0,39	1,95	1,85	3,72	3,54	2,28	2,16
Gruppe 4								
Allerød, Bornholm, Esbjerg-Fanø, Hillerød, Holstebro, Hørsholm, Kalundborg, Morsø, Odense, Sorø, Struer, Aalborg, Aarhus	1,08	-0,70	2,49	2,29	4,44	4,10	2,04	1,88
Gruppe 5								
Assens, faxe, Frederikshavn-Læsø, Guldborgsund, Hjørring, Høje-Taastrup, Kolding, København, Lemvig, Lolland, Norddjurs, Næstved, Randers, Ringkøbing-Skjern, Rødovre, Skive, Svendborg, Sønderborg, Tønder, Tårnby-Drøbak, Vejle, Viborg, Aabenraa	1,10	-1,00	2,39	2,17	4,57	4,13	2,11	1,92

⁶ I Bilag 5 præsenteres resultaterne af DEA-modellen med omgivelsesvariabel efter alternative metoder. Hvis Ruggiero-metoden anvendes på DEA-modellen med jobcentre på baggrund af den beregnede handicap-funktion, bliver resultatet da en samlet sænkning af ydelsesgraderne med 0,27 % (se Bilag 5). Hvis Banker-Morey-metoden anvendes på DEA-modellen med jobcentre, bliver resultatet en sænkning af ydelsesgraderne med 0,61 % (se Bilag 5) – altså væsentligt mere, end hvis den mere restriktive Ruggiero-metode anvendes. I det konkrete tilfælde er der kun en lille forskel mellem modellen uden omgivelsesvariabel (Tabel 2.6) og modellen med kontrol via Banker-Morey-metoden. I sidstnævnte model er der dog flere jobcentre, der kommer ud uden påviseligt forbedringspotentiale. Det er ligeledes værd at bemærke, at der er god overensstemmelse mellem resultaterne af Banker-Morey-modellen og modellen med justerede output. Pearson-korrelationen på de beregnede effektivitetsscorer i de to modeller er på 0,95.

	Samlet		Arbejdsløsheds- dagpenge		Kontanthjælp		Sygedagpenge		
Gruppe 6: Mest forbedringspotentiale									
Albertslund, Brønderslev, Egedal, Fredericia, Frederikssund, Glostrup, Gribskov, Haderslev, Halsnæs, Horsens, Hvidovre, Ikast-Brand, Jammerbugt, Kerteminde, Køge, Odsherred, Roskilde, Silkeborg, Solrød, Thisted	1,15	-1,15	2,05	1,78	4,26	3,71	2,46	2,13	

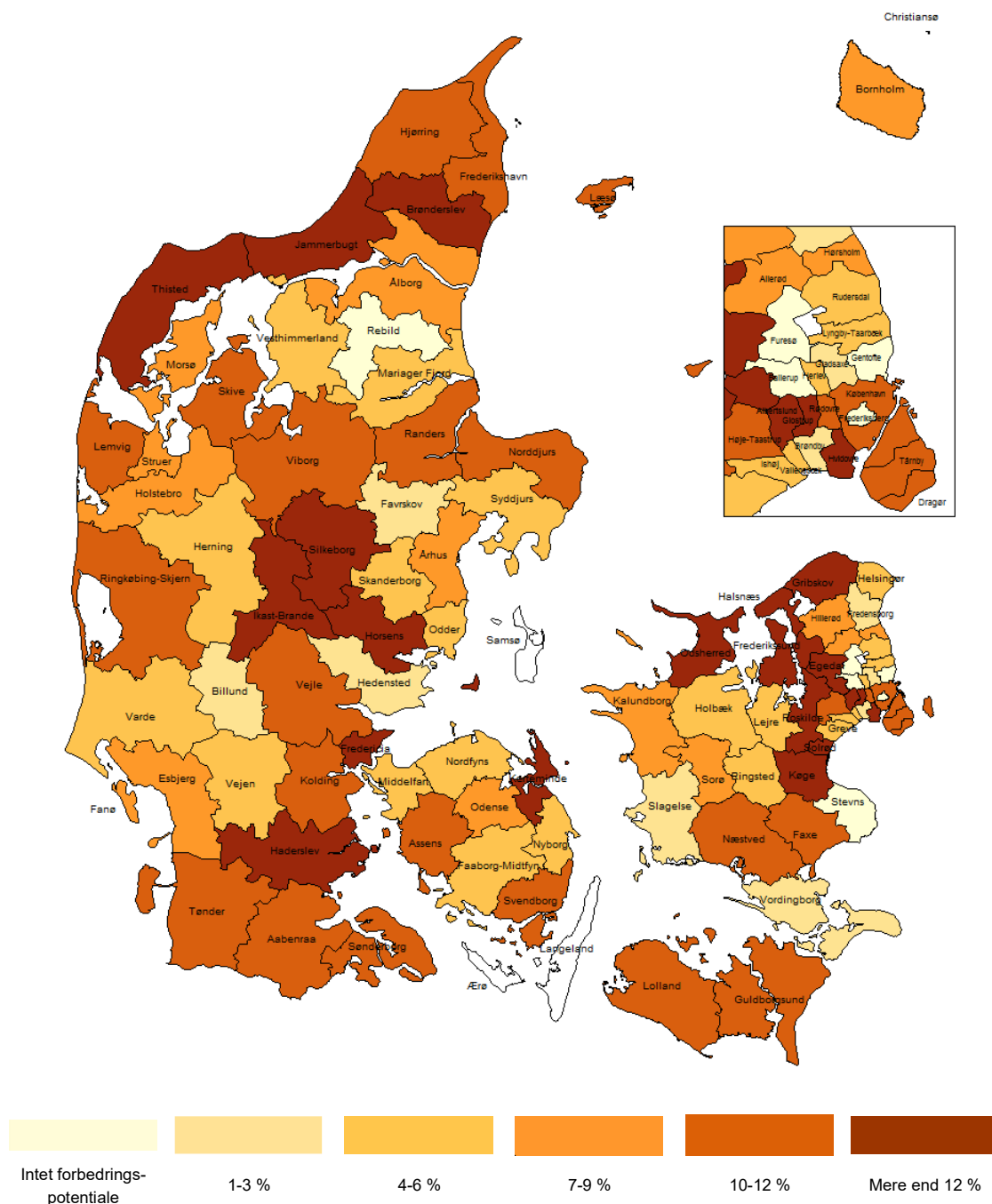
Note: De enkelte jobcentres peers fremgår af Bilag 7. Obs. ydelsesgrad = observeret ydelsesgrad.

Kilde: Egne beregninger.

I Tabel 2.7 er jobcentrene opdelt i seks grupper. Den første gruppe består af de jobcentre, der ifølge modellen ikke har et forbedringspotentiale. De jobcentre, der ifølge modelberegningerne har et forbedringspotentiale, er derefter opdelt i fem grupper med lige stor intervalbredde. Som det fremgår, har gruppen af jobcentre med størst forbedringspotentiale potentiale for at sænke de samlede gennemsnitlige ydelsesgrader med 1,15 procentpoint. Dette svarer til en reduktion af den samlede observerede ydelsesgrad i denne gruppe fra 8,77 % til en samlet potentiel ydelsesgrad på 7,62 %.⁷

⁷ Beregnet som summen af de observerede ydelsesgrader for de tre ydelsestyper (2,05+4,26+2,46 = 8,77) og summen af de potentielle ydelsesgrader for de tre ydelsestyper (1,78+3,71+2,13 = 7,62).

Figur 2.8 Løfteevne-analyse. Kommuner fordelt i grupper efter estimeret forbedringspotentiale

Note: Langeland, Ærø og Samsø er blanke, da disse tre kommuner ikke indgår i analysen. Kommuner med fælles jobcentre har fået tildelt den samme værdi.

Kilde: Egne beregninger.

I Figur 2.8 vises kommunernes fordeling på de seks grupper på et Danmarkskort. Her er forbedringspotentialerne opgjort i procent af den observerede ydelsesgrad, og det fremgår heraf, at de jobcentre, der har størst forbedringspotentiale, burde kunne sænke den samlede ydelsesgrad med mere end 12 %.

I det følgende undersøges resultatets robusthed ved hjælp af en række robusthedsanalyser.

2.7 Robusthedsanalyser

En måde at teste DEA-modellens robusthed består i at undersøge konsekvenserne af at fjerne de mest indflydelsesrige peers. Hermed ses, hvor afhængige de samlede resultater er af enkelte jobcentres resultater.

Af Tabel 2.8 fremgår konsekvenserne for de samlede resultater. Udgangspunktet er modellen med justeret output, jf. Tabel 2.7. Hvis alle 91 jobcentre er med i modellen, er der et samlet forbedringspotentiale på forsørgelsesgraden på 0,69 procentpoint. Hvis det jobcenter, der er peer for flest andre jobcentre (Frederiksberg), fjernes fra modellen, er potentialet kun reduceret til 0,64 procentpoint. Hvis mange af de mest indflydelsesrige peers fjernes fra modellen, falder det beregnede potentiale dog til 0,49 procentpoint.

Tabel 2.8 Effekt af at fjerne de vigtigste peers

	Score	Samlet	Arbejdsløshedsdagpenge		Kontanthjælp		Sygedagpenge	
		Potentiale (procentpoint)	Observeret	Potentiale	Observeret	Potentiale	Observeret	Potentiale
Ingen	1,09	-0,69	2,21	2,04	4,16	3,82	2,14	1,97
Frederiksberg	1,08	-0,64	2,21	2,05	4,19	3,88	2,16	2,00
Frederiksberg, Gladsaxe	1,08	-0,62	2,21	2,05	4,20	3,90	2,16	2,01
Frederiksberg, Gladsaxe, Hedensted	1,07	-0,57	2,22	2,07	4,21	3,93	2,16	2,01
Frederiksberg, Gladsaxe, Hedensted, Billund	1,07	-0,56	2,22	2,08	4,22	3,94	2,16	2,02
Frederiksberg, Gladsaxe, Hedensted, Billund, Rebild	1,06	-0,49	2,22	2,10	4,23	3,99	2,16	2,03

Kilde: Egne beregninger.

Som nævnt i afsnit 1.6, så er der behov for at teste modellen op mod en tænkt situation, hvor der slet ikke er noget jobcenter i et område – en såkaldt nulpunktssituation. Ved at bruge forskellen mellem den beregnede relative ydelsesgrad og den forventede relative ydelsesgrad i nulpunktssituationen kan vi korrigere resultatet, så det tager hensyn til "no free lunch"-antagelsen.

Problemet er, at vi ikke ved, hvor høje ydelsesgraderne ville være, hvis der slet ikke var jobcentre. Som et robusthedstjek kan vi dog regne på forskellige scenarier. Tabel 2.9 viser resultaterne på landsbasis for alle de modeller, der er præsenteret i denne delanalyse, med justerede output, der afspejler tre forskellige scenarier for effekten af ikke at have jobcentre: 1) De forventede ydelsesgrader ville være dobbelt så høje nu som forventet (hvis der nu forventes en ydelsesgrad på 5 %, vil der forventes en ydelsesgrad på 10 % uden jobcentre); 2) de forventede ydelsesgrader ville være 50 % højere (hvis der nu forventes en ydelsesgrad på 5 %, vil der forventes 7,5 % uden jobcentre); 3) de forventede ydelsesgrader ville være 25 % højere (hvis der nu forventes en ydelsesgrad på 5 %, vil der forventes 6,75 % uden jobcentre).

Tabel 2.9 Robusthedsanalyse: Test af modelvarianter med varierende nulpunkter

Effekt på ydelsesgrader af ikke at have jobcentre								
Model	Oprindelig		Fordobling		50 %		25 %	
	Score	Potentiale	Score	Potentiale	Score	Potentiale	Score	Potentiale
Simpel DEA-model	1,09	0,74 %	1,19	0,72 %	1,28	0,70 %	1,47	0,67 %
Ruggiero-modellen	1,03	0,27 %	1,07	0,26 %	1,10	0,26 %	1,17	0,25 %
Banker-Morey-modellen	1,08	0,61 %	1,19	0,72 %	1,28	0,70 %	1,47	0,66 %
Model med justeret output	1,09	0,69 %	1,17	0,67 %	1,26	0,66 %	1,44	0,62 %
Vægtrestriktioner: 10 %	1,09	0,72 %	1,19	0,71 %	1,29	0,71 %	1,50	0,71 %
Vægtrestriktioner: 20 %	1,11	0,82 %	1,22	0,83 %	1,34	0,83 %	1,63	0,85 %
Model med bias-korrektion	1,10	0,79 %	1,17	0,67 %	1,26	0,66 %	1,44	0,62 %

Kilde: Egne beregninger.

Det fremgår, at de ændrede antagelser påvirker de beregnede effektivitetsscorer væsentligt. Dette er der ikke noget underligt i – i og med at scoren angiver, hvor meget et jobcenter bør kunne forøge det angivne output. Der er dermed forskel på, om der, givet en konstant k ($k > 0$), regnes på output y eller output $y-k$. $Y-k$ skal her forstås som den andel af ydelsesgraderne, som jobcenteret har mulighed for selv at påvirke.

Det fremgår ligeledes, at ved antagelse om, at afskaffelse af jobcentrene ville resultere i en forøgelse af ydelsesgraderne på 50 % (således at en oprindelig ydelsesgrad på 5 % ville føre til en ny ydelsesgrad på 7,5 %) eller mere, ændres kun i begrænset omfang på resultaterne for de beregnede potentialer for nedbringelse af ydelsesgraderne.

Kun hvis det antages, at afskaffelse af jobcentrene ville have en ret begrænset effekt på ydelsesgraderne, dvs. en stigning på 25 % eller mindre, og hvis der ikke anvendes vægtrestriktioner, kan det siges, at de her præsenterede modeller overvurderer forbedringspotentialerne. Intuitivt giver det mening, at hvis jobcentrene samlet set har meget begrænset indflydelse på ydelsesgraderne (lille ændring, hvis de slet ikke var der), så er der også mindre potentiale for, at der kan opnås forbedringer ved, at de mindre succesfulde jobcentre lærer af de mest succesfulde.

2.8 Konklusion på Delanalyse 1

Delanalyse 1 foretager en benchmarking af jobcentrenes resultater. VIVEs analyse af jobcentrenes rammevilkår, der på baggrund af et stort antal variable på bl.a. individniveau for hvert jobcenter har beregnet forventede ydelsesgrader, bruges som udgangspunkt for sammenligningen af jobcentrenes resultater.

Benchmarkingen foretages ved hjælp af en DEA-model, der anvender forholdet mellem jobcentrenes forventede og observerede ydelsesgrader (relative ydelsesgrader) for arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp og sygedagpenge som output.

Det har kunnet konstateres, at der synes at være en sammenhæng mellem den relative ydelsesgrad for førtidspension mv. og kontanthjælp, således at jobcentre med væsentligt flere end forventet på førtidspension mv. har relativt nemmere ved at opnå høje relative ydelsesgrader for kontanthjælp. Der korrigeres derfor for dette forhold i DEA-modellen.

Vores beregninger peger på, at der er et potentiale for, at jobcentrene samlet set kunne sænke ydelsesgraderne med 0,7 % på de tre områder arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp og sygedagpenge. Dette forudsætter, at jobcentrene lærer af de bedste jobcentre, der har opnået de bedste resultater ved at reducere de observerede ydelsesgrader i forhold til de forventede.

Tabel 2.10 Sammenfatning af resultater

	Arbejdsløshedsdagpenge	Kontanthjælp	Sygedagpenge	Samlet
Forbedringspotentiale i ydelsesgrad (procentpoint):	0,2	0,3	0,2	0,7
Forbedringspotentiale i fuldtidspersoner ⁸	6.700	13.100	6.800	26.500

Note: Forbedringspotentiale er angivet med positivt fortegn. Antallet af estimerede fuldtidspersoner er afrundet til hele 100 personer. Det samlede forbedringspotentiale kan på grund af afrundinger afvige fra summen af de tre ydelsesområder.

Kilde: Egne beregninger.

Med udgangspunkt i modellen med justeret output kan potentialet oversættes til, at ca. 26.500 fuldtidspersoner kunne komme i arbejde, hvis jobcentrene lærte af de bedste. Fordelingen på ledighedstyper er angivet i Tabel 2.10. Dette vil svare til en omtrentlig besparelse i overførselsindkomster på 4,3 mia. kr.⁹

Delanalysen præsenterer en lang række forskellige modelvarianter, der tester effekten af forskellige antagelser. Det ovennævnte resultat viser sig imidlertid at være ganske robust i forhold til mindre ændringer i model-antagelserne.

Delanalyse 1 siger ikke noget om, hvor meget det eventuelt vil koste jobcentrene i forøgede udgifter til sagsbehandling og beskæftigelsesindsats at opnå de forbedrede resultater. Dette spørgsmål adresseres nærmere i Delanalyse 2.

⁸ Omregningen til fuldtidspersoner er for hver af ydelsesområderne baseret på følgende formel. Potentialet i fuldtidspersoner for fx arbejdsløshedsdagpenge mv. er fundet som:

$$: \frac{\text{Samlet antal fuldtidspersoner arbejdsløshedsdagpenge}}{\text{Observeret ydelsesgrad}} * (\text{Observeret} - \text{potentiell ydelsesgrad})$$

hvor første led svarer til det teoretiske antal fuldtidspersoner ved ydelsesgrad = 100 %. Oplysninger om samlet antal fuldtidspersoner stammer fra www.jobindsats.dk.

⁹ Estimeret på baggrund af gennemsnitlige ydelser, jf. data fra DREAM.

3 Delanalyse 2: Effektivitetsanalyse af jobcentrene

3.1 Indledning

I Delanalyse 2 foretages en effektivitetsanalyse af jobcentrenes arbejde, idet jobcentrenes resultater sammenholdes med deres administrative ressourceforbrug. Opgørelsen af resultater er identisk med den, der blev foretaget i Delanalyse 1, således at der fokuseres på jobcentrenes relative ydelsesgrader (forholdet mellem forventede og observerede ydelsesgrader) for dagpenge, kontanthjælp mv. og sygedagpenge. De tre mindste jobcentre (Ærø, Samsø og Langeland) indgår ikke i analysen.

Til brug for effektivitetsanalysen har Rigsrevisionen i samarbejde med VIVE opgjort jobcentrenes administrative ressourceforbrug (ekskl. udgifter til overførselsydelse, løntilskud og overhead og ekskl. refusion) i hvert af årene 2014-2016. Metoden til opgørelse af ressourceforbruget er beskrevet nedenfor.

3.2 Opgørelse af udgifter

Data om jobcentrenes ressourceforbrug

Som input i effektivitetsanalysen benyttes en indikator for jobcentrenes ressourceforbrug ved beskæftigelsesindsatsen i årene 2014, 2015 og 2016. Målet har været at sikre størst mulig sammenlignelighed i ressourceforbruget på tværs af jobcentrene, givet at der ikke eksisterer en officiel og valideret metode til at opgøre jobcentrenes ressourceforbrug.

Med henblik på at opnå størst mulig sammenlignelighed har ambitionen været at opgøre et mål for de samlede udgifter til beskæftigelsesindsats og sagsbehandling og opgøre disse pr. fuldtidsperson på arbejdsmarkedsydelse i året. I forlængelse af ambitionen om at opgøre de samlede udgifter til beskæftigelsesindsats og sagsbehandling har en række overordnede principper været styrende for opgørelsen af udgifterne.

1. princip: Der er fokus på de udgifter, der knytter sig mest direkte til beskæftigelsesindsats og sagsbehandling. Dette indebærer, at der som udgangspunkt ses bort fra følgende udgiftsposter:

- Forsørgelsesudgifter (overførsler til ydelsesmodtageren)
- Udgifter til løntilskud, jobrotation og seniorjob
- Overheadudgifter til central administration, it, revision, kontorhold mv.
- Refusion.

Når der ses bort fra forsørgelsesudgifter, hænger dette sammen med ønsket om at fokusere på de udgifter, der er tættest knyttet til indsatsen for de ledige og dermed har størst sandsynlighed for at have betydning for resultatopnåelsen. Forsørgelsesudgiften pr. modtager i et givet år forventes i højere grad at være en funktion af succes i kommunens beskæftigelsesindsats end omvendt. Forsørgelsesudgiften pr. modtager i en given kommune er tillige mere et udtryk for statslige regelsæt og satser end for kommunens prioritering af ressourceforbruget knyttet til indsatsen. Variationer i kommunernes enhedspris for forsørgelsesudgifter på et givet tidspunkt kan dermed ikke forventes at være årsag til forskelle i kommunernes beskæftigelsesucces.

I forlængelse heraf ses der som udgangspunkt også bort fra udgifter til løntilskud og jobrotation, idet det er vurderet, at disse udgifter i højere grad er at ligestille med forsørgelsesudgifter end udgifter knyttet til beskæftigelsesindsatsen. I perioder, hvor en person er i løntilskud, vil kommunens forsørgelsesudgifter således være mindre og kommunen i stedet have udgifter til løntilskud. Udgifter til løntilskud og forsørgelsesudgifter vurderes med andre ord at være delvist substituerbare.

Videre ses der som udgangspunkt bort fra jobcentrenes overheadudgifter til central administration, it, revision, kontorhold mv., idet det ville være meget ressourcekrævende for jobcentrene at skulle opgøre disse på en sammenlignelig måde, samtidig med at de administrative overhead-udgifter forventes at have mindre betydning for resultatopnåelsen end det ressourceforbrug, der knytter sig direkte til beskæftigelsesindsatsen og sagsbehandlingen. Det antages endvidere, at den væsentligste variation i jobcentrenes administrative ressourceforbrug knytter sig til variationer i udgifter til sagsbehandlere, jobkonsulenter mv. i højere grad end til variationer i administrative overhead-udgifter.

Endelig ses der bort fra refusioner, da ambitionen er at opgøre det samlede ressourceforbrug ved beskæftigelsesindsatsen, uanset hvem der finansierer dette.

2. princip: Der fokuseres på de samlede udgifter til beskæftigelsesindsats og sagsbehandling, da der knytter sig mindre usikkerhed til de samlede udgifter end til opgørelser af forskellige del-kategorier af udgifter. I input-målet sondres derfor ikke mellem:

- Driftsudgifter rettet mod forskellige ydelseskategorier
- Hovedkonto 5 og 6
- Drifts- og myndighedsdelen
- Om indsatsen leveres af kommunens eget personale eller anden aktør.

Der knytter sig en række udfordringer til at opgøre og sammenligne jobcentrenes udgifter til beskæftigelsesindsats og sagsbehandling på grundlag af kommunernes regnskaber, bl.a. som følge af forskelle i kommunernes organiserings- og konteringspraksis. For eksempel er det velkendt, at forskelle i organiseringen af ydelsesudbetalingerne kan give anledning til sammenligningsproblemer, ligesom nogle jobcentre har lejede lokaler og dermed en udgift til husleje, som andre jobcentre ikke har. En anden velkendt problemstilling er, at der kan være forskelle i kommunernes konteringspraksis med hensyn til, hvilke udgifter der konteres på hovedkonto 5 og 6 (se fx Quartz+Co & BDO, 2014).

For at reducere betydningen af forskelle i organiserings- og konteringspraksis mest muligt har udgiftsopgørelsen derfor som nævnt fokus på de samlede udgifter til beskæftigelsesindsats og sagsbehandling. I opgørelsen af ressourceforbruget sondres dermed ikke mellem de forskellige ydelseskategorier, ligesom der ikke sigtes mod at adskille drifts- og myndighedsdelen, men mod at opgøre de samlede driftsudgifter til beskæftigelsesindsatsen, uanset om udgiften er konteret på hovedkonto 5 eller 6, om indsatsen leveres af kommunens eget personale eller anden aktør, og uanset om udgiften betragtes som en myndighedsudgift eller en anden driftsudgift i forbindelse med indsats, aktivering mv.

Den konkrete opgørelse af ressourceforbruget har været tofaset og indeholder to hovedkomponenter:

- Data fra kommunernes regnskaber

- Korrektion af de væsentligste sammenligningsproblemer på grundlag af spørgeskemaer til jobcentrene.

De to faser er nærmere beskrevet nedenfor.

Data fra kommunernes regnskaber

Udgangspunktet for opgørelsen af ressourceforbruget er data fra kommunernes regnskaber. Disse er trukket fra Danmarks Statistikbank (www.statistikbanken.dk) for hvert af de tre regnskabsår 2014, 2015 og 2016. Den kontoplanmæssige afgrænsning af udgifterne har taget afsæt i en analyse gennemført af Aarhus Kommune (2017), men tilpasset ambitionen om at se bort fra udgifter til løntilskud og jobrotation i den udstrækning, som den autoriserede kontoplan muliggør det.

Tabel 3.1 viser en oversigt over, hvilke konti i den kommunale kontoplan der er omfattet af udtrækket.¹⁰

Tabel 3.1 Oversigt over udgifter medregnet som udgifter til beskæftigelsesindsats og sagsbehandling

5.46.60 Integrationsprogram og introduktionsforløb mv.:

- Udgiftsgrupperinger vedrørende tilbud til ydelsesmodtagere mv., mentorer, opkvalificering og introduktion, danskuddannelse, tolkeudgifter, beskæftigelsesrettede tilbud og vejlederfunktion

5.57.79 Midl. arbejdsmarkedsydelsesordning og kontantydelsesordning:

- Grupperinger vedrørende driftsudgifter mv. ved den midlertidige arbejdsmarkedsydelsesordning og driftsudgifter ved aktivering af personer med ret til kontantydelse

5.58.82 Ressourceforløb og jobafklaringsforløb:

- Grupperinger vedrørende driftsudgifter til ordinær uddannelse, øvrig vejledning og opkvalificering samt mentor

5.68.90 Driftsudgifter til den kommunale beskæftigelsesindsats

- *Ekskl.* grupperinger vedrørende løntilskud og jobrotation

5.68.91 Beskæftigelsesindsats for forsikrede ledige

5.68.95 Løn til forsikrede ledige og personer under den særlige uddannelsesordning, den midlertidige arbejdsmarkedsydelsesordning eller med ret til kontantydelse ansat i kommuner

5.68.96 Servicejob

5.68.98 Beskæftigelsesordninger

- *Ekskl.* grupperinger vedrørende løntilskud og jobrotation

6.45.53 Jobcentre

Kilde: Kommunernes kontoplan (<https://budregn.oim.dk/budget-og-regnskabssystem-for-kommuner/>).

¹⁰ Se Bilag 2 for en samlet oversigt med angivelse af de specifikke grupperinger. Det bemærkes, at der er set bort fra udgifter til løntilskud mv. til personer i fleksjob og personer i løntilskudsstillinger på funktion 5.58.81, udgiftsgrupperinger vedrørende løntilskud og jobrotation på funktion 5.68.91 og 5.68.98 samt udgifter til seniorjob til personer over 55 år (funktion 5.68.97), idet det er vurderet, at disse udgifter i højere grad er at ligestille med forsørgelsesudgifter end udgifter knyttet til beskæftigelsesindsatsen. På funktioner, hvor det er muligt at adskille udgifter til hjælpemidler og befordring, er der set bort fra disse udgifter, idet disse i mindre grad end udgifter til uddannelse, vejledning, opkvalificering og mentorer må forventes at kunne afspejle sig i jobcenterets resultater.

Opgørelsen retter sig mod de enkelte jobcentres nettoudgifter til indsatsen (før refusion). Udgifterne opgøres netto for at sikre størst mulig sammenlignelighed mellem kommuner, der køber og sælger jobcenter-ydelser til hinanden.¹¹

En samlet opgørelse af ovennævnte udgifter vurderes at minimere snitfladeproblemerne mellem hovedkonto 5 og 6. Der knytter sig dog også en række sammenligningsproblemer til forskelle i kommunernes organisering og konteringspraksis, som kan have betydning for, hvilke udgifter der konteres på 6.45.53 Jobcentre, og hvilke udgifter der konteres på andre funktioner på hovedkonto 6. Nogle kommuner har fx udskilt udbetalingen af ydelser i en særskilt ydelsesenhed. Ud over at dette kan skabe sammenligningsproblemer mellem kommuner med og uden ydelsesenheder, så kan det afhængigt af kommunens organisering og konteringspraksis variere, om udgifterne til ydelsesenheden konteres på 6.45.53 Jobcentre og/eller på andre funktioner på hovedkonto 6, hvor udgiften ikke kan identificeres ud fra den autoriserede kontoplan. En anden problemstilling knytter sig til, at nogle kommuner lejer hele eller dele af deres jobcentre. Da husleje i det kommunale regnskabsystem konteres som en driftsudgift, vil dette – hvis huslejeudgiften konteres på 6.45.53 Jobcentre eller nogle af de i undersøgelsen inkluderede funktioner på hovedkonto 5 – gøre disse kommuners udgifter usammenligneligt store i forhold til kommuner, som ejer deres jobcenterbygninger (og hvor der ikke er en huslejeudgift). Afhængigt af kommunens konteringspraksis vil en eventuel husleje til jobcenteret fx kunne være konteret på 6.45.53 Jobcentre eller fx på andre funktioner på hovedkonto 6. Da husleje ikke optræder som en særskilt konto i den autoriserede kontoplan, er det ikke muligt at identificere eventuelle udgifter til husleje ud fra kommunernes regnskabslysninger.

For at kvalificere den regnskabsbaserede opgørelse af ressourceforbruget og gøre dette mere sammenligneligt er der derfor foretaget en målrettet indsamling af korrektionsdata gennem en spørgeskemaundersøgelse blandt samtlige jobcentre.

Korrektion af de væsentligste sammenligningsproblemer på grundlag af spørgeskemaer til jobcentrene

Forud for spørgeskemaundersøgelsen blev gennemført fem kvalitative interview med jobcentre (heraf nogle via Skype), som i den indledende regnskabsbaserede opgørelse af ressourceforbruget havde ekstraordinært lave eller høje udgifter til beskæftigelsesindsatsen pr. fuldtidsperson. Formålet med interviewene var at få viden om, hvilke organiserings- og konteringsmæssige forhold som efter jobcentrenes vurdering skaber væsentlige sammenligningsproblemer ved opgørelsen af de samlede udgifter til beskæftigelsesindsats og sagsbehandling.

På baggrund af de gennemførte jobcenterinterview blev der udarbejdet et spørgeskema med fokus på problemstillinger knyttet til kontering af og udgifter til¹²:

- Varetagelse af ydelsesudbetalingen
- Husleje og ejendomsdrift
- Sagsbehandlere og snitflade til borgerservice
 - udgifter til sagsbehandlere og borgerservicemedarbejdere på 6.45.53 Jobcentre, som ikke vedrører jobcenterets drift
 - udgifter til sagsbehandlere på beskæftigelsesområdet, som ikke er registreret på 6.45.53 Jobcentre, men et andet sted på hovedkonto 6
- HR, økonomi og regnskab vedrørende jobcenterområdet

¹¹ For kommuner med fælles jobcenter (Esbjerg/Fanø, Frederikshavn/Læsø, Tårnby/Dragør og Vallensbæk/Ishøj) medregnes udgifter for begge kommuner i opgørelsen af jobcenterets udgifter.

¹² Det fulde spørgeskema kan ses i Bilag 3.

- Sekretariatsfunktion og analysekompetencer vedrørende jobcenterområdet
- Lægeerklæringer
- Klinisk enhed og rehabiliteringsteams
- Tolkeudgifter
- Statslige initiativer og puljer (udgifter og indtægter)
- It og telefoni.

Størstedelen af ovennævnte udgiftsposter er ikke noget, som jobcentrene har mulighed for at trække økonomiske oplysninger om direkte fra økonomisystemerne. For de fleste jobcentre og de fleste udgiftstypers vedkommende er opgørelsen således baseret på jobcenterets kvalificerede skøn over udgifternes størrelse.

Rigsrevisionen har stået for udsendelsen og modtagelsen af spørgeskemaerne. Spørgeskemaerne blev udsendt ultimo januar 2018. Det er sendt til samtlige 98 kommuner. Imidlertid er der 8 kommuner, som har fælles jobcentre. Det drejer sig om Esbjerg-Fanø, Tårnby-Dragør, Vallensbæk-Ishøj og Frederikshavn-Læsø. For disse jobcentre er der en udførende kommune, som afholder de samlede udgifter, som derved har kunnet udfylde spørgeskemaet. Konkret betyder det, at Esbjerg, Tårnby, Vallensbæk og Frederiksberg Kommune har udfyldt hele spørgeskemaet. Derimod har Fanø, Dragør, Ishøj og Læsø Kommune ikke eller kun delvist besvaret. Fire jobcentre ønskede ikke eller havde ikke mulighed for at deltage i spørgeskemaundersøgelsen. Det drejer sig om jobcentrene i Assens, Kolding, Næstved og Odder Kommune. De pågældende jobcentre har dog pr. mail eller telefonisk oplyst udgiftsposter vedrørende 1) eventuelle driftsudgifter til at varetage udbetaling af ydelser konteret på konto 6.45.53 og 2) eventuelle udgifter til husleje konteret på konto 6.45.53. Vi har således prioriteret at kunne korrigere for disse poster, da vi vurderer, at det er disse, som skaber de væsentligste sammenligningsproblemer. Samlet set har vi derved kunne foretage korrektioner af udgiftsdata for samtlige jobcentre.

Efter modtagelsen er der gennemført en validering af de indkomne svar, og der er rettet henvendelse til en række jobcentre for at få uddybende eller supplerende oplysninger. Dette er gjort ved at fokusere på besvarelser, som havde markante afvigelser fra gennemsnittet på store udgiftsposter, og/eller hvor der manglede oplysninger om væsentlige udgiftsposter. Konkret har Rigsrevisionen været i kontakt med 19 kommuner for at korrigere og validere deres besvarelse. Der er særligt fulgt op over for de kommuner, som har angivet usædvanligt høje udgifter til ydelsesudbetaling på konto 6.45.53. I langt de fleste tilfælde var der tale om fejlangivelser i spørgeskemaet, og de blev derfor nedjusteret efter de supplerende oplysninger fra kommunerne. Derudover er der særligt fulgt op på de kommuner, som i spørgeskemaet har angivet, at de har konteret huslejeudgifter på hovedkonto 5. Forud for spørgeskemaundersøgelsen havde vi antaget, at kommunerne ville kontere husleje på hovedkonto 6, og derfor var det ikke en mulighed i spørgeskemaet at angive huslejeudgifter på konto 5. Vi indhentede derfor oplysninger om huslejeudgifterne efterfølgende.

På baggrund af de indkomne spørgeskemadata og den opfølgende validering er der foretaget følgende spørgeskemabaserede korrektioner af de regnskabsbaserede udgifter udtrykket i fase 1:

- Driftsudgifter til varetagelse af udbetaling af ydelser på 6.45.53 trækkes fra
- Huslejeudgifter på 6.45.53 eller nogle af de i undersøgelsen inkluderede funktioner på hovedkonto 5 trækkes fra
- Ejendomsdrift på 6.45.53 trækkes fra

- Udgifter til sagsbehandlere og borgerservicemedarbejdere på 6.45.53, som ikke vedrører jobcenterområdet, trækkes fra
- Udgifter til sagsbehandlere på beskæftigelsesområdet, som ikke er registreret på 6.45.53, men et andet sted på hovedkonto 6, lægges til
- Udgifter til HR, økonomi og regnskab på 6.45.53 trækkes fra
- Udgifter til sekretariatsfunktion og analysekompetencer på 6.45.53 trækkes fra
- Udgifter til lægeerklæringer og klinisk enhed/rehabiliteringsteams på 6.45.53 trækkes fra
- Tolkeudgifter, som ikke er konteret på 5.46.60 Integrationsprogram og introduktionsforløb mv. eller på 6.45.53 Jobcentre, lægges til
- Indtægter fra statslige initiativer og puljer, som er konteret på 6.45.53 Jobcentre og 5.68.90 Driftsudgifter til den kommunale beskæftigelsesindsats, lægges til
- Udgifter til fagsystemer, som ikke er registreret på 6.45.53 Jobcentre, lægges til
- Udgifter til fælles it og telefoni, som er konteret på 6.45.53, trækkes fra.

Det skal understreges, at de gennemførte valideringstiltag og korrektioner ikke eliminerer alle sammenligningsproblemer. Der vil også efter kvalificeringsøvelserne kunne være konteringsforskelle, som kan have betydning for sammenligneligheden af det enkelte jobcenters præcise ressourceforbrug, fx som følge af en integreret jobcenter- og borgerservicefunktion. Ovennævnte proces vurderes dog at imødegå de væsentligste sammenligningsproblemer som følge af forskelle i kommunernes organisering og konteringspraksis.

For kommunerne under ét betyder den samlede korrektion, at der fratrækkes 212 mio. kr. fra de regnskabsbaserede udgifter.

De samlede udgifter i analysen udgør i 2016 i alt 13,2 mia. kr. Det er disse samlede udgifter – fordelt på de enkelte kommuner og opgjort pr. fuldtidsperson – der indgår som input i effektivitetsanalysen. Som baggrundsinformation viser Tabel 3.2 en oversigt over de samlede udgifter i 2016 og deres fordeling på udgiftsposter.

Tabel 3.2 Oversigt over udgifter i udgiftsopgørelsen, 2016

	Mio. kr.	Procent
05.46.60 Integrationsprogram og introduktionsforløb mv.	1.966,5	14,9
05.57.79 Midlertidig arbejdsmarkedsydelsesordning og kontantydelsesordning	3,6	0,0
05.58.82 Ressourceforløb og jobafklaringsforløb	769,8	5,8
05.68.90 Driftsudgifter til den kommunale beskæftigelsesindsats	5.153,7	39,0
05.68.91 Beskæftigelsesindsats for forsikrede ledige	559,0	4,2
05.68.95 Løn til forsikrede ledige ansat i kommuner samt til alternativt tilbud	102,2	0,8
05.68.96 Servicejob	71,0	0,5
05.68.98 Beskæftigelsesordninger	471,8	3,6
06.45.53 Jobcentre	4.339,7	32,8
I alt før korrektion	13.437,3	101,6
Korrektioner	-212,3	-1,6
I alt efter korrektion	13.224,9	100,0

Kilde: Data fra kommunernes regnskaber 2016 fra Danmarks Statistikbank (www.statistikbanken.dk) samt spørgeskemadata fra de enkelte kommuner.

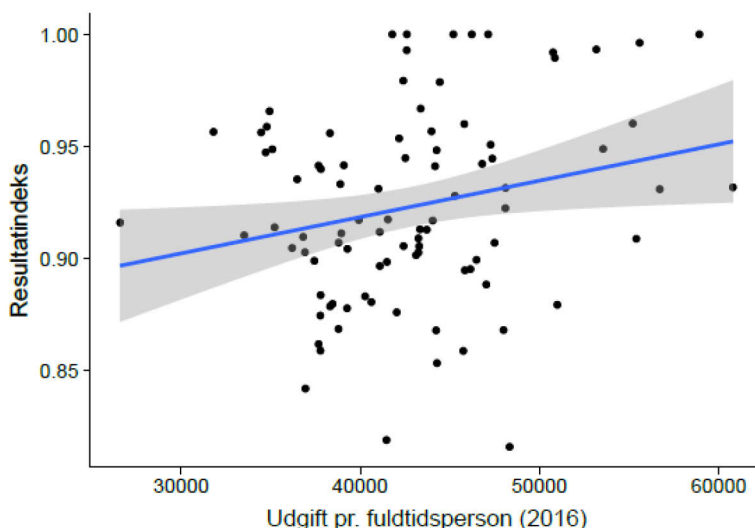
Det fremgår af Tabel 3.2, at den største udgiftspost er driftsudgifter til den kommunale beskæftigelsesindsats (05.68.90), som udgør 5,2 mia. kr. af de samlede udgifter på 13,2 mia. kr., svarende til 39 % af de samlede udgifter til beskæftigelsesindsats og sagsbehandling i analysen. Den næststørste udgiftspost er udgifter til integrationsprogram og introduktionsforløb mv. (05.46.60), som udgør 1,9 mia. kr., svarende til 15 % af de samlede udgifter. For kommunerne under ét svarer de samlede korrektioner på -212 mio. kr. til, at udgifterne reduceres med 1,6 %. For de enkelte kommuner kan korrektionerne naturligvis afvige fra den landsgennemsnitlige korrektion, idet udgifterne i nogle kommuner er korrigeret med et positivt beløb, mens de i andre kommuner er korrigeret mere ned end svarende til -1,6 % af udgifterne. Fordelingen af udgifter på landsplan i Tabel 3.2 dækker i det hele taget over væsentlige variationer på tværs af kommunerne, idet nogle udgiftsposter vægter mere i nogle kommuner, mens andre udgiftsposter vægter mere i andre kommuner. Igen skal det dog understreges, at der i analysen ikke sondres mellem de forskellige udgiftsposter, men på de samlede udgifter til beskæftigelsesindsats og sagsbehandling. Disse udgjorde efter korrektion 13,2 mia. kr. på landsplan i 2016.

Bilag 4 indeholder en oversigt over de regnskabsbaserede udgifter og den samlede korrektion for de enkelte jobcentre.

3.3 Udgiftsanalyse

Figur 3.1 viser sammenhængen mellem den opgjorte udgift pr. ledig fuldtidsperson på de medtagne ydelseskategorier i analysen (arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp mv. og sygedagpenge) og jobcentrenes resultater. Resultatindekset er beregnet på baggrund af Delanalyse 1 (model med justeret output) som den reciprokke værdi af effektivitetsscoren, dvs. $\frac{1}{\text{effektivitetsscoren}}$. En højere værdi på resultatindekset er således udtryk for bedre resultater.

Figur 3.1 Sammenhæng mellem udgift pr. fuldtidsperson og resultater

Kilde: Egne beregninger.

Det fremgår, at der synes at være en svag positiv sammenhæng mellem udgift pr. fuldtidsperson i 2016 og opnåede resultater. Alle de jobcentre, der har opnået den maksimale score (1,00) på resultatindekset, har haft en gennemsnitlig udgift pr. ledig fuldtidsperson på over 50.000 kr.

Det kan være problematisk at tolke for kraftigt på ovennævnte sammenhæng, idet der er en række vanskeligheder ved at sammenholde resultater og udgifter pr. fuldtidsperson. For det første tager opgørelsen ikke højde for sammensætningen af de ledige. Nogle grupper af ledige kan alt andet lige være mere udgiftskrævende end andre. For det andet tager sammenstillingen ikke højde for eventuelle stordriftsfordele, der kunne tænkes at give store jobcentre relativt lavere udgifter pr. fuldtidsperson. For det tredje kan det være, at udgiftsbehovet er forskelligt for kommuner med uens rammevilkår. For det fjerde er det tænkeligt, at en del af de udgifter, der anvendes på jobcentrene i 2016, først giver sig udslag i målbare resultater efter 2016.

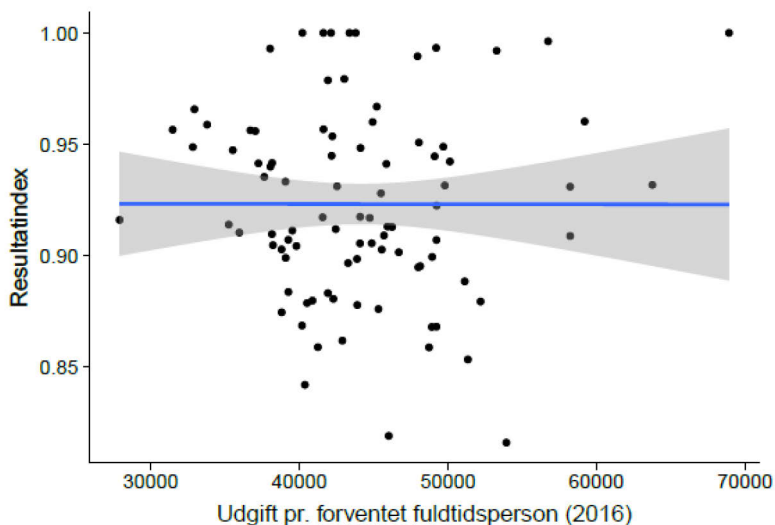
Endelig er der en endogenitetsproblematik, idet antallet af ledige påvirker resultaterne, men måske også i nogle tilfælde kan forventes at påvirke udgiften pr. fuldtidsperson. Hvis det fx antages, at den marginale udgift pr. fuldtidsledig er mindre end den gennemsnitlige udgift som følge af eksistensen af faste omkostninger, så vil et jobcenter, der klarer sig væsentligt bedre end forventet (færre fuldtidsledige), have en højere gennemsnitlig udgift pr. fuldtidsledig, end det ville have haft, hvis det havde klaret sig som forventet. Det omvendte vil gøre sig gældende for et jobcenter, der klarer sig dårligere end forventet: Det vil have lavere gennemsnitlige udgifter, end hvis det havde klaret sig som forventet. Det er derfor muligt, at en sådan endogenitet forklarer en del af den tilsyneladende sammenhæng mellem resultater og udgifter.

Hvis det endvidere antages, at der er en vis træghed i tilpasningen af udgifter til ændringer i aktivitetsniveauet, så vil en reduktion af ydelsesgraderne ligeledes på én gang forbedre resultaterne og øge udgiften pr. fuldtidsperson. Omvendt vil en forøgelse af antallet af ledige forværre resultaterne, samtidig med at udgiften pr. ledig falder. Dette kan muligvis også bidrage til at forklare den tilsyneladende sammenhæng mellem resultater og udgifter.¹³

Alternativt kan man se på forholdet mellem resultaterne og udgiften pr. forventet antal ledige fuldtidspersoner, givet de beregnede rammevilkår, jf. Figur 3.2. Her er der, som det fremgår af figuren, ingen klar sammenhæng. Også her kan der dog være problemer med skævvridning af sammenhængen, dog med modsat fortegn. Idet det antages, at det er antallet af faktiske fuldtidspersoner – og ikke forventede fuldtidspersoner – der er udgiftsdrivende, er det primære problem her, at et jobcenter, der klarer sig bedre end forventet, vil have færre faktiske end forventede fuldtidspersoner, og dermed vil udgiften pr. forventet fuldtidsperson være lavere. Omvendt vil et jobcenter, der klarer sig dårligere end forventet, alt andet lige have højere udgifter pr. forventet fuldtidsperson. Sagt med andre ord vil et jobcenter med fx 100 forventede fuldtidspersoner, som kun reelt har 80 fuldtidspersoner og dermed driftsudgifter for 80 personer, både have et højt resultatindeks og lave udgifter pr. forventet fuldtidsperson. Denne sammenhæng går således i modsat retning af det, vi normalt vil forvente i en effektivitetssammenhæng, nemlig at højere udgifter vil give bedre resultater. Dette forhold kan muligvis forklare den tilsyneladende manglende sammenhæng mellem udgift pr. forventet fuldtidsperson og resultaterne.

¹³ Endogenitetsproblematikken adresseres ikke yderligere i det følgende (bortset fra det, der måtte opfanges ved kontrol for stordriftsfordele). Det skyldes primært, at endogeniteten forventes at resultere i, at de rapporterede effektiviseringspotentialer undervurderes en anelse, hvilket ud fra et forsigtighedshensyn er acceptabelt. Endogeniteten kan (som følge af lavere end gennemsnitlige marginale udgifter) føre til, at succesfulde jobcentre fremstår med højere gennemsnitlige udgifter, end de ellers ville have haft (og omvendt for mindre succesfulde jobcentre). Dette kan alt andet lige bidrage til at gøre de estimerede effektiviseringspotentialer mindre.

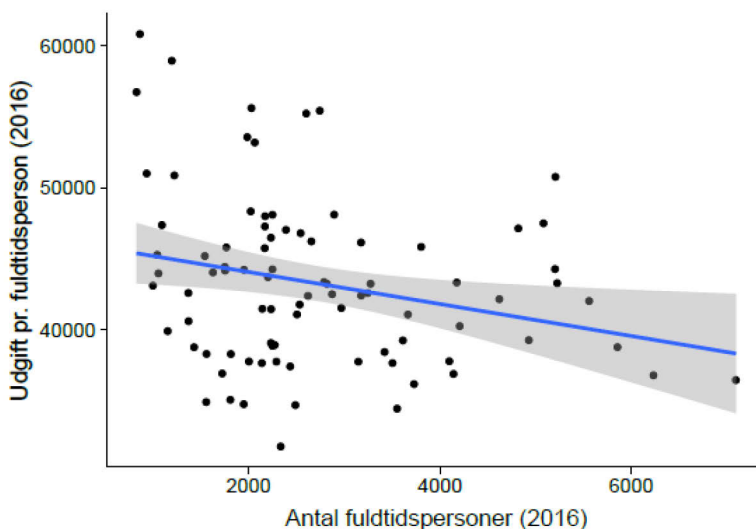
Figur 3.2 Sammenhæng mellem udgift pr. forventet fuldtidsperson og resultater

Kilde: Egne beregninger.

Figur 3.3 viser den bivariate sammenhæng mellem udgift pr. fuldtidsperson og antallet af fuldtidspersoner. Der er ikke tale om nogen stærk sammenhæng, men den kan indikere eksistensen af stordriftsfordele, som det kan være relevant at tage højde for i benchmarkingen.

Figur 3.3 Sammenhæng mellem udgift pr. fuldtidsperson og antal fuldtidspersoner

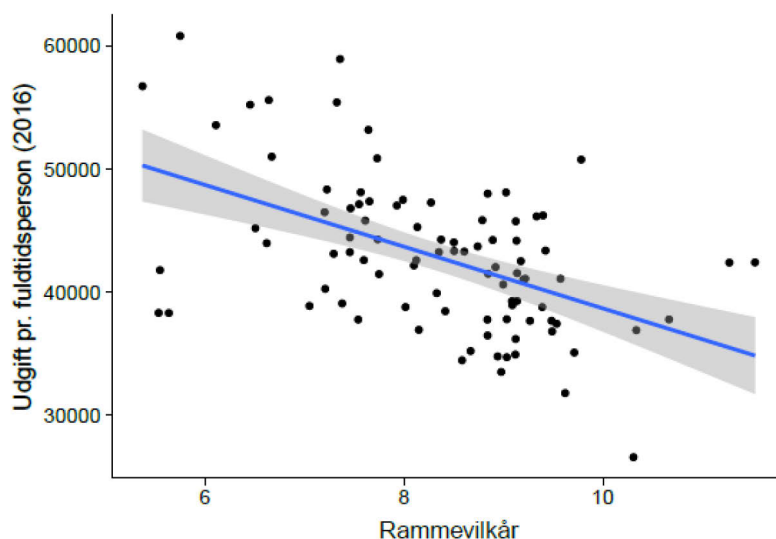

Kilde: Egne beregninger.

Figur 3.4 viser den bivariate sammenhæng mellem udgiften pr. fuldtidsperson og de forventede ydelsesgrader, der angiver jobcentrenes rammevilkår. Det fremgår, at der er en signifikant negativ sammenhæng, dvs. de jobcentre, der har sværere rammevilkår og dermed højere forventede ydelsesgrader, ser ud til i gennemsnit at bruge færre penge pr. ydelsesmodtager.

Da kommuner med gode rammevilkår typisk er relativt velstående, er det muligt, at denne sammenhæng skyldes, at de velstående kommuner aktivt har valgt at bruge flere penge pr. fuldtidsledig.

Figur 3.4 Sammenhæng mellem rammevilkår og udgift pr. fuldtidsperson

Kilde: Egne beregninger.

Tabel 3.3 viser resultaterne af en regressionsmodel med udgift pr. fuldtidsledig som funktion af 1) andel fuldtidsledige på integrationsydelse, 2) samlet antal fuldtidsledige og 3) rammevilkår. Modellen bekræfter indtrykket fra de ovenfor angivne bivariate sammenhænge: En høj andel af fuldtidsledige på integrationsydelse bidrager til at hæve gennemsnitsudgiften, og jobcentre med svære rammevilkår (høje værdier) har højere gennemsnitlige udgifter.

Tabel 3.3 Sammenhæng mellem udgift pr. fuldtidsperson og antal fuldtidspersoner, andel på integrationsydelse og rammevilkår i 2016. OLS regression

	Udgift pr. fuldtidsperson i 2016	
Andel fuldtidspersoner Integrationsydelse	60387,07 *	(28118.10)
Antal fuldtidspersoner	-0,21 *	(0.11)
Rammevilkår	-1653,11 **	(529.73)
Konstant	53716,70 ***	(5618.55)
R ²		0,34
Antal observationer		91

Note: ***p < 0.001, **p < 0.01, *p < 0.05, ·p < 0.1. Standard afvigelse i parentes.

Kilde: Egne beregninger.

Udgiftsanalysen peger dermed på, at når en udgift pr. fuldtidsledig bruges som input i benchmarking-modellerne, er det vigtigt at være opmærksom på følgende forhold:

- Stordriftsfordele: Små jobcentre kan have lidt højere udgifter pr. fuldtidsledig sammenlignet med store jobcentre. Det kan derfor være relevant at sikre, at små jobcentre primært sammenlignes med andre små jobcentre. Man kan dog naturligvis argumentere for, at den ineffektivitet, der er knyttet til skala, er reel og kunne elimineres ved sammenlægning af jobcentre.
- Rammevilkår: Det kan være problematisk at sammenligne jobcentre med vidt forskellige rammevilkår. Særligt peger udgiftsanalysen på, at jobcentre med gode rammevilkår har højere gennemsnitlige udgifter pr. fuldtidsledig. Det kan der være flere mulige forklaringer på. En mulighed er, at der typisk er tale om relativt velstående kommuner, som har prioriteret at bruge mange

ressourcer på området. Hvis dette er hovedforklaringen, bør der naturligvis ikke korrigeres for forholdet i benchmarkingen. Andre muligheder er imidlertid, at gennemsnitsudgiften er højere fx som følge af flere faktiske personer pr. fuldtidsledig. I så fald kan det være relevant at sørge for, at jobcentre med gode rammevilkår primært sammenlignes med andre jobcentre med tilsvarende gode rammevilkår.

- Tidsmæssig sammenhæng: Det forekommer rimeligt at antage, at en del af de udgifter, der anvendes på jobcentrene i 2016, først giver sig udslag i målbare resultater efter 2016. Derfor kan det være relevant også at se på udgifterne i tidligere år, når resultaterne i 2016 skal vurderes.

Sammensætningen af fuldtidsledige kan have betydning for den gennemsnitlige udgift pr. fuldtidsledig. Udgiftsanalysen tyder eksempelvis på, at jobcentre med forholdsvis mange fuldtidspersoner på integrationsydelse har højere gennemsnitlige udgifter pr. fuldtidsperson. Det er derfor relevant at tage hensyn til sammensætningen af ledige, når jobcentrene benchmarkes.

3.4 DEA-modeller med udgift pr. fuldtidsledig som input

I det følgende præsenteres resultaterne af en række DEA-modeller med udgift pr. ledig fuldtidsperson (på de tre ydelseskategorier arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp mv. og sygedagpenge) som input og relative ydelsesgrader som output. Den relative ydelsesgrad for kontanthjælp mv. er ligesom i Delanalyse 1 justeret på baggrund af den relative ydelsesgrad for førtidspension mv.

Som i Delanalyse 1 indebærer DEA-metoden, at der estimeres en effektiv front. Da vi nu har input med i modellen, betyder det, at fronten skal afspejle det bedst mulige forhold mellem input og output. Tankegangen er her, at højere udgifter pr. fuldtidsledig bør føre til bedre relative ydelsesgrader.

Vi har estimeret 8 forskellige modeller i både input- og output-orienteret version, dvs. 16 modeller i alt. I de input-orienterede modeller er fokus på besparelspotentialet, idet det estimeres, hvor meget ineffektive jobcentre ifølge modellen bør kunne reducere udgifterne, samtidig med at de fastholder deres nuværende resultater. De output-orienterede modeller har omvendt fokus på resultatforbedringspotentialet, idet det estimeres, hvor meget ineffektive jobcentre bør kunne forbedre resultaterne, hvis de fastholder deres nuværende udgiftsniveau. De 2 x 8 modeller spænder fra den mindst konservative model uden yderligere restriktioner end det, DEA-modellen kræver, til den mest konservative model, hvor der er lagt restriktioner på, hvilke jobcentre der kan danne peer for andre på baggrund af jobcenterets rammevilkår og størrelsen af jobcenteret. Desuden vægtes udgifterne i den mest konservative model, så hvert jobcenter bliver vurderet op mod andre jobcentre, som om de havde den samme udgiftssammensætning. I nedenstående gennemgang af resultaterne præsenterer vi ikke alle 16 modeller, men alene den mindst og mest konservative model. Formålet med at præsentere netop de to modeller er at give et spænd over størrelsen af effektivitetspotentialet fra det størst mulige potentiale til det mindst mulige. Resultaterne fra de øvrige modeller, der ligger mellem de to i forhold, til størrelsen af effektiviseringspotentialet, kan ses i Bilag 6. De 8 modeller er beskrevet i Tabel 3.4 og er som sagt gennemført i både en input-orienteret og en output-orienteret version.

Tabel 3.4 Oversigt over modeller med udgift pr. fuldtidsledig som input

Model	Beskrivelse
Mindst konservative model (1a)	DEA-model med udgift pr. fuldtidsledig som input
Mindst konservativ (1b)	Mindst konservative model (1a) med kontrol for jobcenterstørrelse og rammevilkår
Mellem konservativ (2a)	DEA-model med <i>restriktiv vægtet</i> udgift pr. fuldtidsledig som input (minimum 10 % pr. udgiftstype)
Mellem konservativ (2b)	DEA-model med <i>restriktiv vægtet</i> udgift pr. fuldtidsledig som input (minimum 20 % pr. udgiftstype)
Mellem konservativ (2c)	Model mellem konservativ (2a) med kontrol for jobcenterstørrelse og rammevilkår
Mellem konservativ (2d)	Model mellem konservativ (2b) med kontrol for jobcenterstørrelse og rammevilkår
Mest konservativ (3a)	DEA-model med <i>vægtet</i> udgift pr. fuldtidsledig som input (ikke restriktive vægte)
Mest konservative model (3b)	Model mest konservativ (3a) med kontrol for jobcenterstørrelse og rammevilkår

Vi præsenterer som udgangspunkt den input-orienterede model, hvor resultatet viser, hvor meget de ineffektive jobcentre ifølge modellen bør kunne reducere udgifterne, samtidig med at de fastholder deres nuværende resultater.

3.4.1 Den mindst konservative model

Indledningsvis anvendes en model, der anvender den gennemsnitlige udgift pr. fuldtidsledig i henholdsvis 2016 og 2014-2015 (gennemsnit over de to år) som to separate input. I vurderingen af det enkelte jobcenter bruges altid det input, der stiller jobcenteret bedst muligt i sammenligningen med de øvrige jobcentre. Hvis et givet jobcenter således har relativt høje udgifter i 2016 og relativt lave udgifter i 2014/2015, vil det udelukkende blive vurderet på baggrund af sidstnævnte periode med relativt lave udgifter. Med andre ord forventer vi kun særligt gode resultater fra jobcenteret, hvis dets udgifter både i 2016 og i 2014/2015 er høje.

Denne model tager ikke yderligere hensyn til, hvilke jobcentre der kan agere forbillede for hvilke andre jobcentre. Det er således den model med færrest restriktioner, og derfor benævnes den her efter for den mindst konservative model.

Resultatet af modellen viser, at jobcentrenes udgifter samlet vil kunne reduceres med 19,8 % ved fastholdelse af de nuværende resultater (se Tabel 3.5). Der er med andre ord et stort antal jobcentre, som på grundlag af modellens estimer ser ud til at have for høje udgifter set i forhold til de resultater, de opnår. De jobcentre, der ifølge modelberegningerne har et forbedringspotentiale, er i Tabel 3.5 opdelt i fem grupper med lige stor intervalbredde. Det fremgår, at der er store forskelle mellem de fem grupper af jobcentre med forbedringspotentiale. Således er det gennemsnitlige forbedringspotentiale for de jobcentre, der har lavest potentiale (bortset fra de fem peers i Gruppe 1) et besparelsespotentiale på 4,6 %, mens det er næsten 40 % for den gruppe af jobcentre, der ifølge modelberegningerne har det højeste forbedringspotentiale.

Tabel 3.5 Mindst konservative model (1a): Med udgift pr. fuldtidsperson i henholdsvis 2016 og 2014/2015 som input. Samlet resultat samt jobcentre fordelt i seks grupper efter forbedringspotentiale

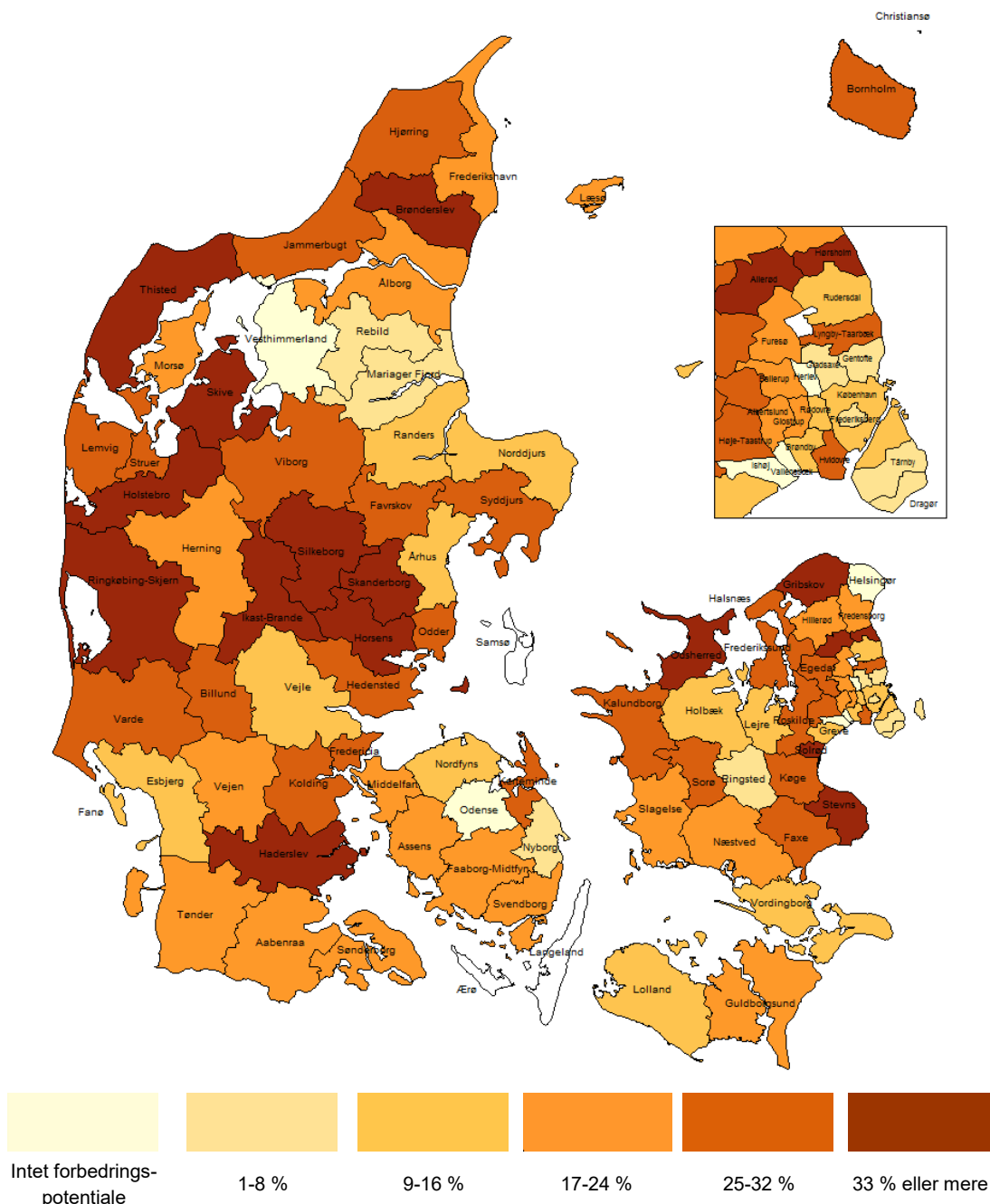
Jobcentre	Score	Bespareses- potentiale (input- orienteret)	Forbedrings- potentiale (output- orienteret)
Samlet resultat hele landet (gennemsnit)	0,80	19,8 %	0,9 procentpoint
Gruppe 1: Ingen forbedringspotentiale	Gennemsnit i gruppen		
Helsingør, Herlev, Ishøj/Vallensbæk, Odense, Vesthimmerland	1,00	0,0 %	
Jobcentre med forbedringspotentiale fordelt på 5 grupper:			
Gruppe 2			
Frederiksberg, Gentofte, Gladsaxe, Mariagerfjord, Nyborg, Rebild, Ringsted, Tårnby-Drøegård	0,95	4,6 %	
Gruppe 3			
Brøndby, Esbjerg-Fanø, Greve, Holbæk, København, Lejre, Lolland, Norddjurs, Nordfyn, Randers, Rudersdal, Rødovre, Vejle, Vordingborg, Aarhus	0,88	11,7 %	
Gruppe 4			
Albertslund, Assens, Ballerup, Fredensborg, Frederikshavn-Læsø, Furesø, Faaborg-Midtfyn, Glostrup, Guldborgsund, Herning, Hillerød, Middelfart, Morsø, Næstved, Slagelse, Svendborg, Sønderborg, Tønder, Vejen, Aabenraa, Aalborg	0,80	19,8 %	
Gruppe 5			
Billund, Bornholm, Egedal, Favrskov, Faxe, Fredericia, Frederikssund, Halsnæs, Hedensted, Hjørring, Hvidovre, Høje-Taastrup, Jammerbugt, Kalundborg, Keremunde, Kolding, Køge, Lemvig, Lyngby-Taarbæk, Odder, Roskilde, Sorø, Struer, Syddjurs, Varde, Viborg	0,72	27,6 %	
Gruppe 6: Højeste forbedringspotentiale			
Allerød, Brønderslev, Gribskov, Haderslev, Holstebro, Horsens, Hørsholm, Ikast-Brande, Odsherred, Ringkøbing-Skjern, Silkeborg, Skanderborg, Skive, Solrød, Stevns, Thisted	0,61	38,7 %	
Samlet outputorienteret (procent)			

Note: De enkelte jobcentres peers fremgår af Bilag 7.

Kilde: Egne beregninger.

I Figur 3.5 vises kommunernes fordeling på de seks grupper i den mindst konservative model på et Danmarkskort. Som det fremgår, er grupperne inddelt i intervaller efter det procentvise besparelsespotentiale ved en fastholdelse af de enkelte jobcentres ydelsesgrader.

Figur 3.5 Inddeling af kommuner i grupper efter besparelespotentiale. Mindst konservative model.

Note: Langeland, Ærø og Samsø er blanke, da disse tre kommuner ikke indgår i analysen. Kommuner med fælles jobcentre har fået tildelt den samme værdi.

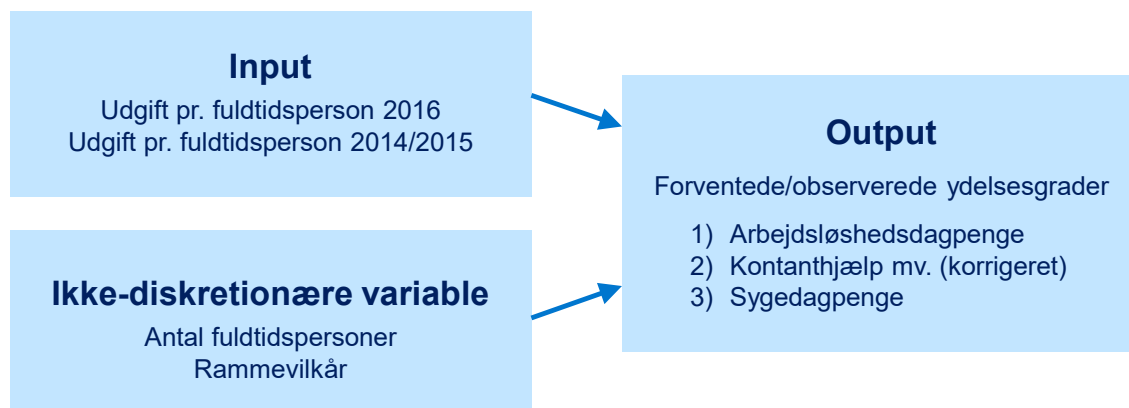
Kilde: Egne beregninger.

3.4.2 Den mest konservative model

Det kan som tidligere nævnt være problematisk at sammenligne små jobcentre med store samt at sammenligne jobcentre med lave forventede ydelsesgrader med jobcentre med høje forventede ydelsesgrader. Derfor anvendes antal fuldtidspersoner og rammevilkår som ikke-diskretionære variable i den mest konservative model, jf. Figur 3.6. Kontrollen for disse variable udføres ved hjælp

af Banker-Morey-metoden som beskrevet i metodeafsnittet. Det indebærer, at et jobcenter kun sammenlignes med andre jobcentre, der er mindre end jobcenteret selv.¹⁴ På tilsvarende vis kontrolleres for rammevilkår.

Figur 3.6 DEA-model med omgivelsesvariabel

Med henblik på at tage højde for, at udgiftsbehovet kan være forskelligt for de forskellige typer af ledige, vægter vi de udgifter, der anvendes som input i den mest konservative model. Udgiftsvægtene fastsættes, således at det enkelte jobcenter stilles i det bedst mulige lys. Hvis et givet jobcenter har relativt mange af en bestemt type ledige, sættes udgiftsvægten for denne type højt, når jobcenteret skal vurderes. Tilgangen er inspireret af den metode til håndtering af sagsvægte ved domstole, der er beskrevet i Wittrup & Bogetoft (2017). I forhold til udregning af vægte sondres der mellem fire typer af fuldtidsledige, idet modtagere af integrationsydelse er skilt ud fra gruppen af "kontanthjælp mv.".

Der anvendes to supplerende metoder til fastsættelse af optimale udgiftsvægte for det enkelte jobcenter, og for hvert jobcenter benyttes den metode, der stiller jobcenteret i det bedste lys. Metode 1 består i, at der køres en output-orienteret DEA-model med antallet af fuldtidsledige på de fire ydelseskategorier som output. Som input anvendes jobcenterets samlede udgifter. Modellen bruges til at estimere, hvilken kombination af outputvægte der giver jobcenteret den højest mulige ratio mellem vægtede fuldtidsledige og udgifter. Metode 2 består i, at jobcenteret – på tilsvarende vis – alene sammenlignes med den landsgennemsnitlige fordeling på de fire kategorier.

Eksempelvis havde Sorø jobcenter 1.628 ledige fuldtidspersoner på de relevante ydelseskategorier i 2016 – heraf var 7,8 % på integrationsydelse mod 4,9 % på landsplan. I Sorø var 30,5 % endvidere på sygedagpenge mod 25,4 % på landsplan. Jobcenteret har dermed en relativ overvægt af ledige i disse kategorier. Ud fra metode 1 foreslås derfor, at sygedagpenge tildeles en udgiftsvægt på 70 %, mens de øvrige kategorier tildeles en udgiftsvægt på 10 %. Dette skal ses som alternativ til, at alle fire kategorier vurderes ligeligt og tæller med en udgiftsvægt på 25 %. Ud fra metode 2 foreslås en udgiftsvægt for integrationsydelsesmodtagere på 70 %, mens de øvrige tre kategorier tildeles minimumsvægten på 10 %.

¹⁴ Alternativt med konvekse kombinationer af jobcentre, hvor størrelsen på den konvekse kombination er mindre.

Hvis disse udgiftsvægte anvendes på alle jobcentre, opnår Sorø Kommune et udgiftsvægtet antal fuldtidsledige på 1.822 (metode 1) eller 1.844 (metode 2). Når disse beregnede udgiftsvægte endvidere indgår i effektivitetsberegningen, opnår Sorø, at effektivitetsscoren (input-orienteret) øges fra 0,72 til 0,81.

Tabel 3.6 viser resultatet af den mest konservative model i input-orienteret form. Modellen estimerer, at jobcentrenes udgifter samlet vil kunne reduceres med 11 % ved fastholdelse af de nuværende resultater, og at dette resultat varierer fra 2 % til 28 % for de jobcentre med mindst til mest forbedringspotentiale. Samtidig fremgår det af tabellen, at hele 27 jobcentre intet forbedringspotentiale har. Nederst i tabellen ses det samlede resultat af denne model, men i output-orienteret form. Modellen estimerer, at jobcentrenes ydelsesgrader samlet vil kunne reduceres med 0,5 % ved fastholdelse af det nuværende udgiftsniveau.

Tabel 3.6 Mest konservative model: Med udgift pr. vægtet fuldtidsperson og kontrol for handicap. Samlet resultat samt jobcentre fordelt i seks grupper efter forbedringspotentiale

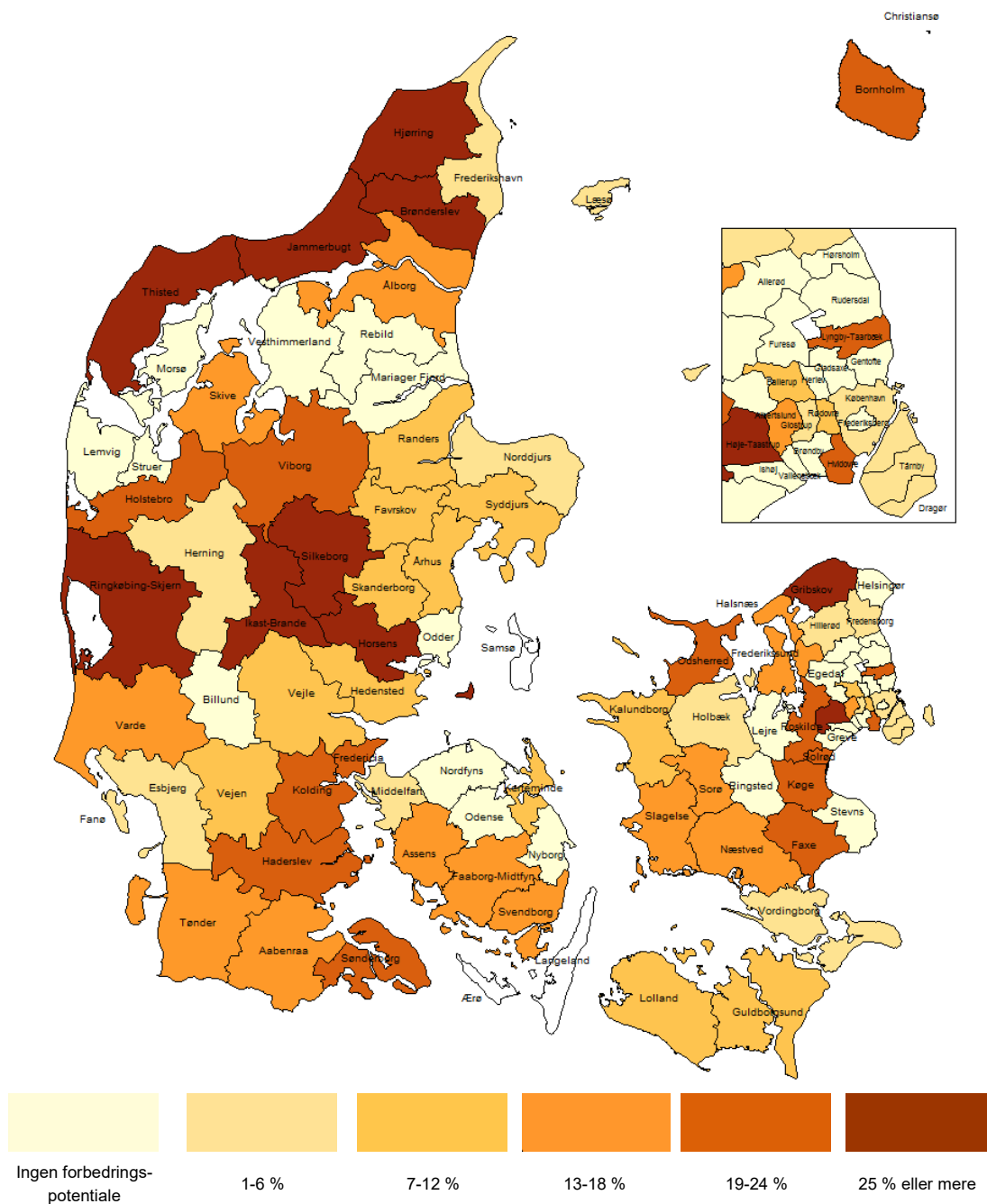
Jobcentre	Score	Besparelsespotentiale (input-orienteret)	Forbedringspotentiale (output-orienteret)
Samlet resultat hele landet	0,89	11,0 %	0,5 procentpoint
Gruppe 1: ingen forbedringspotentiale			
Allerød, Billund, Brøndby, Egedal, Frederiksberg, Furesø, Gentofte, Gladsaxe, Greve, Helsingør, Herlev, Hørsholm, Vallensbæk-Ishøj, Lejre, Lemvig, Mariagerfjord, Morsø, Nordfyn, Nyborg, Odder, Odense, Rebild, Ringsted, Rudersdal, Stevns, Struer, Vesthimmerlands	1,00	0,0 %	
Jobcentre med forbedringspotentiale fordelt på 5 grupper:			
Gruppe 2			
Esbjerg-Fanø, Fredensborg, Frederikshavn-Læsø, Glostrup, Herning, Hillerød, Holbæk, København, Middelfart, Norddjurs, Tårnby-Drøbak, Vordingborg	0,98	2,0 %	
Gruppe 3			
Ballerup, Favrskov, Guldborgsund, Hedensted, Kalundborg, Kerteminde, Lolland, Randers, Rødovre, Skanderborg, Syddjurs, Vejen, Vejle, Aarhus	0,91	9,1 %	
Gruppe 4			
Albertslund, Assens, Frederikssund, Faaborg-Midtfyn, Halsnæs, Næstved, Skive, Slagelse, Sorø, Svendborg, Tønder, Varde, Aabenraa, Aalborg	0,83	16,7 %	
Gruppe 5			
Bornholm, Faxe, Fredericia, Haderslev, Holstebro, Hvidovre, Kolding, Køge, Lyngby-Taarbæk, Odsherred, Roskilde, Solrød, Sønderborg, Viborg	0,79	21,0 %	
Gruppe 6: højeste forbedringspotentiale			
Brønderslev, Gribskov, Hjørring, Horsens, Høje-Taastrup, Ikast-Brande, Jammerbugt, Ringkøbing-Skjern, Silkeborg, Thisted	0,72	27,8 %	

Note: De enkelte jobcentres peers fremgår af Bilag 7. Resultat af output-orienteret model fremgår desuden af Bilagstabel 6.8.

Kilde: Egne beregninger.

I Figur 3.7 vises kommunernes fordeling på de seks grupper i den mindst konservative model på et Danmarkskort.

Figur 3.7 Inndeling af kommuner i grupper efter besparelespotentiale. Mest konservative model

Note: Langeland, Ærø og Samsø er blanke, da disse tre kommuner ikke indgår i analysen. Kommuner med fælles jobcenter har fået tildelt den samme værdi.

Kilde: Egne beregninger.

3.5 Robusthedsanalyser

Ligesom i Delanalyse 1 er en måde at teste DEA-modellens robusthed også her at undersøge konsekvenserne af at fjerne de mest indflydelsesrige peers. Hermed ses, hvor afhængige de samlede resultater er af enkelte jobcentres resultater.

Af Tabel 3.7 fremgår konsekvenserne for de samlede resultater. Udgangspunktet er den mest konservative model (med kontrol for størrelse og rammevilkår).¹⁵ Hvis alle 91 jobcentre er med i modellen, er der et samlet besparelspotentiale på 11 % og et resultatforbedringspotentiale på 0,47 %. Hvis det jobcenter, der er peer for flest andre jobcentre (Nyborg), fjernes fra modellen, så falder det estimerede besparelspotentiale til 10,5 %, mens resultatforbedringspotentialet falder til 0,44 %. Fjernes tilsvarende de fem jobcentre, der er peers for flest andre jobcentre, så falder det estimerede besparelspotentiale til 7,8 %, mens resultatforbedringspotentialet falder til 0,32 %. Samlet peger resultaterne i Tabel 3.7 på, at ingen enkelt-jobcentre ser ud til at påvirke de estimerede potentialer særskilt meget.

Tabel 3.7 Effekt af at fjerne vigtigste peers i procent

Fjernede jobcentre	Besparelspotentiale (input-orienteret)	Forbedringspotentiale (output-orienteret)
Ingen	11,0	0,47
Nyborg	10,5	0,44
Nyborg, Herlev	9,9	0,41
Nyborg, Herlev, Mariagerfjord	9,5	0,40
Nyborg, Herlev, Mariagerfjord, Helsingør	8,8	0,36
Nyborg, Herlev, Mariagerfjord, Helsingør, Odense	7,8	0,32

Note: Baseret på den mindst konservative model med kontrol for størrelse og rammevilkår.

Kilde: Egne beregninger.

Alle modellerne i analysen er beregnet med udgangspunkt i den såkaldte CCR-model efter Charnes et al. (1978, 1979), som antager, at prisen for at opnå bedre resultater er konstant ved alle input-niveauer. Et alternativ hertil er BCC-modellen efter Banker et al. (1984), som antager, at prisen kan variere. I kontekst af denne analyse vil det svare til, at prisen for at hæve resultaterne fra dårlige til middel kan være forskellig fra prisen for at hæve resultaterne fra middel til gode.

Når besparelspotentialet skal findes i BCC-modellen, ses derfor primært på, om andre jobcentre med lignende resultater har kunnet gøre det billigere (input-orienteret version), eller om andre jobcentre med tilsvarende omkostningsniveau har kunnet levere bedre resultater (output-orienteret version). En alternativ måde at fortolke BCC-modellen er at se den som en indikator på mere kortsigtede besparelspotentialer og forbedringspotentialer ud fra den tankegang, at jobcentrene måske hurtigere kan lære af andre jobcentre med tilsvarende omkostnings- eller resultatstruktur.

Tabel 3.8 viser resultaterne af BCC-modellen for den mindst konservative model (med kontrol for størrelse og rammevilkår) i input-orienteret form¹⁵. Modellen estimerer, at jobcentrenes udgifter samlet vil kunne reduceres med 10,9 % ved fastholdelse af de nuværende resultater. Det ses, at identificerede besparelspotentialer – som forventet – er lavere end i de øvrige modeller i analysen. Men samtidig er disse – måske mere kortsigtede – potentialer dog ikke ubetydelige. I den output-orienterede form viser modellen, at jobcentrenes ydelsesgrader samlet vil kunne reduceres med 0,4 % ved fastholdelse af det nuværende udgiftsniveau.

¹⁵ Dvs. Model mindst b i Tabel 3.4.

Tabel 3.8 Den mindst konservative model med kontrol for størrelse og rammevilkår estimeret efter BCC-metoden

Jobcentre	Score	Besparelsespotentiale (input-orienteret)	Forbedringspotentiale (output-orienteret)
Samlet resultat hele landet	0,89	10,9 %	-0,41 %

Note: Effektive jobcentre (32): Allerød, Ballerup, Billund, Brøndby, Egedal, Favrskov, Fredensborg, Frederiksberg, Furesø, Gentofte, Gladsaxe, Glostrup, Hedensted, Helsingør, Herlev, Hørsholm, Lejre, Lemvig, Mariagerfjord, Morsø, Nordfyn, Nyborg, Odder, Odense, Rebild, Ringsted, Rudersdal, Stevns, Struer, Tårnby-Drøgør, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland.

Kilde: Egne beregninger.

3.5.1 Nulpunktsmodeller

Som i Delanalyse 1 er der også her behov for at teste modellen op mod en tænkt situation, hvor der slet ikke er noget jobcenter i et område, en såkaldt nulpunktsituation. Ved at bruge forskellen mellem den beregnede relative ydelsesgrad og den forventede relative ydelsesgrad i nulpunktsituationen kan vi korrigere resultatet, så det tager hensyn til "no free lunch"-antagelsen.

Problemet er, at vi ikke ved, hvor høje ydelsesgraderne ville være, hvis der slet ikke var jobcentre. Som et robusthedstjek kan vi dog regne på forskellige scenarier. Tabel 3.9-Tabel 3.11 viser resultaterne på landsbasis for alle de modeller, der er præsenteret i denne delanalyse. Testen afspejler fire forskellige scenarier for effekten af ikke at have jobcentre: 1) De forventede ydelsesgrader ville være fire gange så høje (hvis der forventes en ydelsesgrad på 5 % nu, vil der forventes en ydelsesgrad på 20 % uden jobcentre); 2) de forventede ydelsesgrader ville være dobbelt så høje (hvis der forventes en ydelsesgrad på 5 % nu, vil der forventes en ydelsesgrad på 10 % uden jobcentre); 3) de forventede ydelsesgrader ville være 50 % højere (hvis der forventes en ydelsesgrad på 5 % nu, vil der forventes 7,5 % uden jobcentre); 4) de forventede ydelsesgrader ville være 25 % højere (hvis der forventes en ydelsesgrad på 5 % nu, vil der forventes 6,75 % uden jobcentre).

Tabel 3.9 Test af modelvarianter med varierende nulpunkter. Mindst konservativ model

	Effekt på ydelsesgrader af ikke at have jobcentre				
	Oprindelig	Firedobling	Fordobling	50 %	25 %
Samlet potentiale					
Besparelsespotentiale (input-orienteret)	19,80 %	19,70 %	19,80 %	21,10 %	24,90 %
Forbedringspotentiale (output-orienteret)	0,90 %	1,24 %	0,88 %	0,66 %	0,50 %

Kilde: Egne beregninger.

Tabel 3.9 viser resultater af nulpunktsanalyse for den mindst konservative model i henholdsvis input- og output-orienteret form. Det fremgår, at antagelse om nulpunkt (i modsætning til Delanalyse 1) har væsentlig betydning for resultaterne. Det vurderede besparelsespotentiale varierer fra 19,7 % til 24,9 %, mens det estimerede resultatforbedringspotentiale varierer fra 0,5 % til 1,24 %.

Tabel 3.10 Test af modelvarianter med varierende nulpunkter. Mest konservative model

	Effekt på ydelsesgrader af ikke at have jobcentre				
	Oprindelig	Firedobling	Fordobling	50 %	25 %
Samlet potentiale					
Besparelsespotentiale (input-orienteret)	11,00 %	10,00 %	11,00 %	13,30 %	18,10 %
Forbedringspotentiale (output-orienteret)	0,50 %	0,60 %	0,47 %	0,39 %	0,34 %

Kilde: Egne beregninger.

Tabel 3.10 viser resultaterne ved alternative nulpunktsantagelser for den mest konservative model. Det vurderede besparelspotentiale varierer fra 10 % til 18 %, mens det estimerede resultatforbedringspotentiale varierer fra 0,3 % til 0,6 %.

Endelig viser Tabel 3.11 resultatet af nulpunktsanalysen for den mest konservative model, men med BCC-korrektion. Som det fremgår af tabellen, ses der stort set ingen forskel på resultaterne selv ved store nulpunktsændringer. En af fordelene ved BCC-modellen er således, at den er relativt robust i forhold til variation af nulpunktsantagelsen.

Tabel 3.11 Test af modelvarianter med varierende nulpunkter. Mest konservative model med BCC-korrektion

Samlet potentiale	Effekt på ydelsesgrader af ikke at have jobcentre				
	Oprindelig	Firedobling	Fordobling	50 %	25 %
Besparelspotentiale (input-orienteret)	10,90 %	10,90 %	10,90 %	10,90 %	10,90 %
Forbedringspotentiale (output-orienteret)	0,41 %	0,41 %	0,41 %	0,40 %	0,39 %

Kilde: Egne beregninger.

Som det fremgår af tabellerne, vil en ændring af antagelsen om nulpunkt altid give anledning til en modsatrettet forskydning af de to typer af potentialer. Generelt indebærer en antagelse om, at jobcentrene har en stor effekt i forhold til ydelsesgraderne (en stor stigning, hvis jobcentrene forsvandt), at resultatforbedringsmulighederne vurderes som højere og besparelspotentialet som mindre. Hvis det omvendt antages, at jobcentrene kun har en relativ lille effekt på ydelsesgraderne (beskedent stigning, hvis de forsvandt), estimeres resultatforbedringsmulighederne som mindre og besparelspotentialet som større.

Da vi ikke kender det rigtige nulpunkt, er det ikke muligt ud fra denne analyse at konkludere, om der økonomisk set er mest rationale i at søge at forbedre resultaterne (den output-orienterede strategi) eller at sænke de administrative udgifter (den input-orienterede strategi).

3.5.2 Gennemsnitligt estimeret forbedringspotentiale

I de to foregående afsnit er resultaterne af den mindst og den mest konservative model vist. Som nævnt i afsnit 4.1 er der i tilgift til disse modeller gennemført en række andre modeller, så den samlede Delanalyse 2 i alt er baseret på 8 input-orienterede og 8 output-orienterede modeller. Resultaterne af disse øvrige analyser fremgår af Bilag 6.

Som det er fremgået de to foregående afsnit finder de input-orienterede modeller, at der er potentiale for at reducere udgifterne med mellem 10,9 % (den mest konservative model) og 19,8 % (den mindst konservative model), uden at det burde påvirke resultaterne. Tilsvarende varierer de estimerede forbedringspotentiale i de 8 output-orienterede modeller mellem, at ydelsesgraderne kan reduceres med fra 0,5 % til 0,9 % uden forøgelse af udgifterne.

Tabel 3.12 Det gennemsnitlige forbedringspotentiale i de 8 input- og 8 output-baserede modeller. Samlet resultat og jobcentre fordelt i seks grupper efter forbedringspotentiale

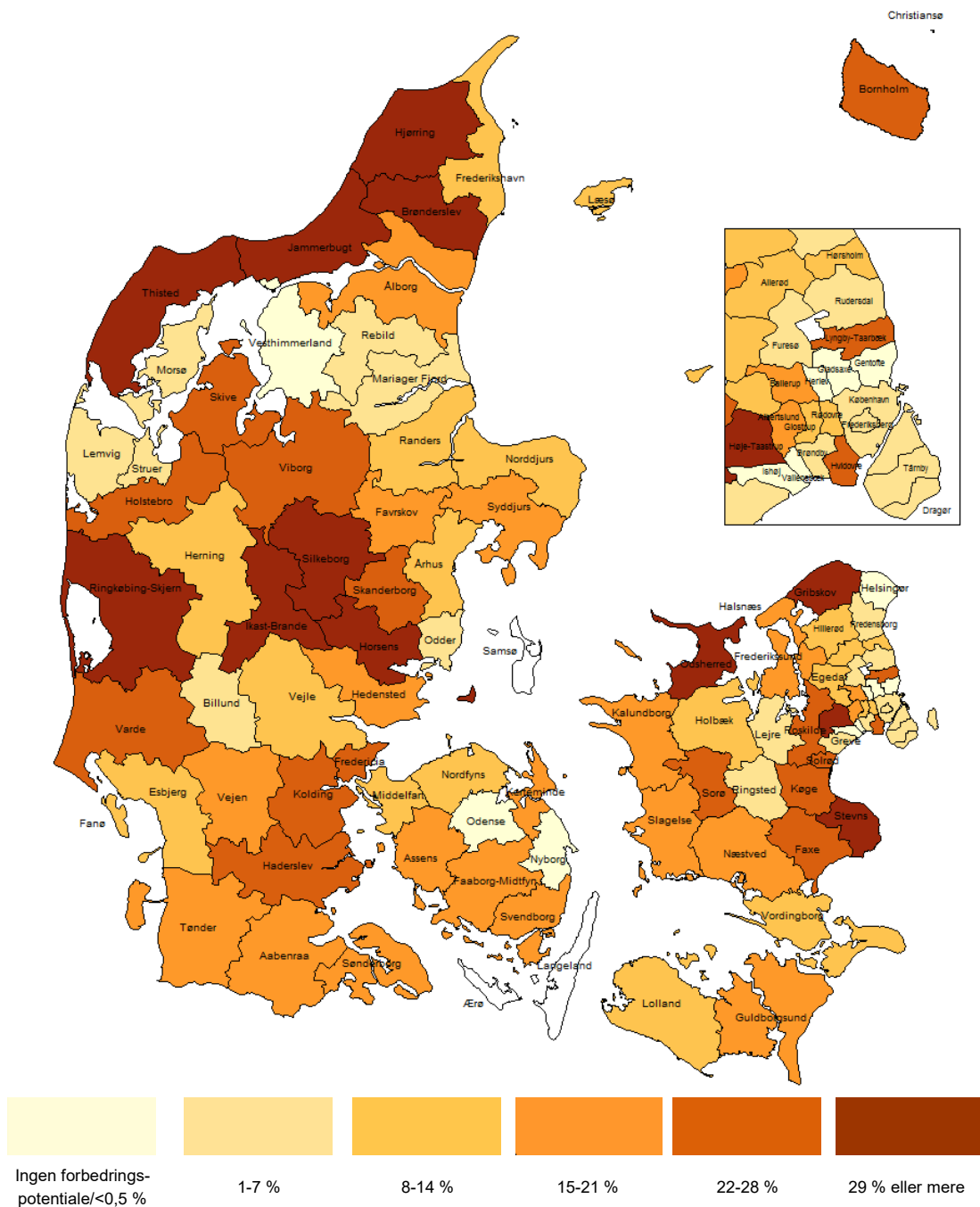
Jobcentre	Score	Besparelsespotentiale (input-orienteret)
Samlet resultat, hele landet	0,89	11 %
Gruppe 1: Ingen forbedringspotentiale eller under 0,5 % forbedringspotentiale		
Herlev, Ishøj/Vallensbæk, Vesthimmerland, Odense, Helsingør, Gladsaxe, Gentofte, Nyborg	1,00	0 %
Jobcentre med forbedringspotentiale fordelt på 5 grupper:		
Gruppe 2		
Rebild, Ringsted, Rudersdal, Frederiksberg, Mariagerfjord, Lejre, Tårnby-Dragør, Morsø, Struer, Furesø, København, Lemvig, Brøndby, Odder, Greve, Billund, Fredensborg	0,96	4 %
Gruppe 3		
Nordfyn, Randers, Holbæk, Middelfart, Esbjerg-Fanø, Hillerød, Vejle, Allerød, Egedal, Glostrup, Aarhus, Vordingborg, Norddjurs, Herning, Frederikshavn-Læsø, Lolland, Rødovre, Hørsholm	0,90	10 %
Gruppe 4		
Guldborgsund, Vejen, Kerteminde, Hedensted, Tønder, Favrskov, Aalborg, Aabenraa, Næstved, Syddjurs, Svendborg, Ballerup, Faaborg-Midtfyn, Kalundborg, Slagelse, Sønderborg, Albertslund, Assens, Frederikssund, Halsnæs	0,81	9 %
Gruppe 5		
Faxe, Hvidovre, Varde, Fredericia, Kolding, Roskilde, Lyngby-Taarbæk, Sorø, Køge, Skanderborg, Bornholm, Skive, Holstebro, Haderslev, Viborg, Solrød	0,75	25 %
Gruppe 6: Højeste forbedringspotentiale		
Høje-Taastrup, Hjørring, Jammerbugt, Horsens, Odsherred, Thisted, Brønderslev, Ikast-Brande, Stevns, Ringkøbing-Skjern, Silkeborg, Gribskov	0,67	33 %

Note: Scoren i de output-baserede modeller er inverteret, så højere score er ensbetydende med bedre resultat i alle modeller.

Kilde: Egne beregninger.

I Figur 3.8 vises et Danmarkskort med kommunernes fordeling på seks grupper ud fra deres gennemsnitlige forbedringspotentiale i de 8 input- og 8 output-baserede modeller.

Figur 3.8 Inndeling af kommuner i grupper efter effektiviseringspotentiale. Kommuner fordelt i grupper efter det estimerede gennemsnitlige forbedringspotentiale på tværs af de 2 x 8 modeller

Note: Langeland, Ærø og Samsø er blanke, da disse tre kommuner ikke indgår i analysen. Kommuner med fælles jobcenter har fået tildelt den samme værdi.

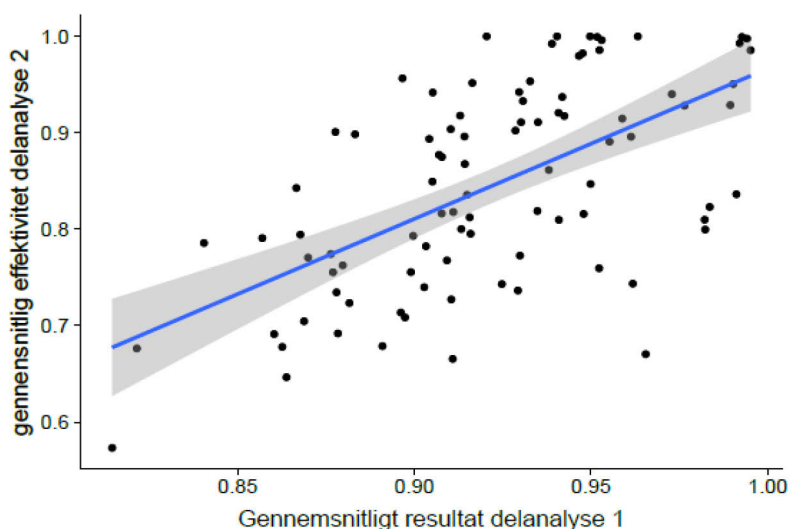
Kilde: Egne beregninger.

3.6 Sammenfatning på Delanalyse 2

Delanalyse 1 estimerede et resultatforbedringspotentiale svarende til en reduktion af ydelsesgraderne med ca. 0,7 %, men så her bort fra jobcentrenes udgifter. Delanalyse 2 ser netop på forholdet mellem resultater og udgifter og finder, at ydelsesgraderne kan reduceres med mellem 0,5 % og 0,9 % uden forøgelse af udgifterne.

Hvis fokus i stedet er på besparelser, finder modellerne i Delanalyse 2, at der er potentiale for at reducere udgifterne med mellem 10 % og 20 %, uden at det burde påvirke resultaterne.

Figur 3.9 Sammenhæng mellem effektivitet i Delanalyse 1 (simpel DEA) og Delanalyse 2 (gennemsnit over alle modeller)

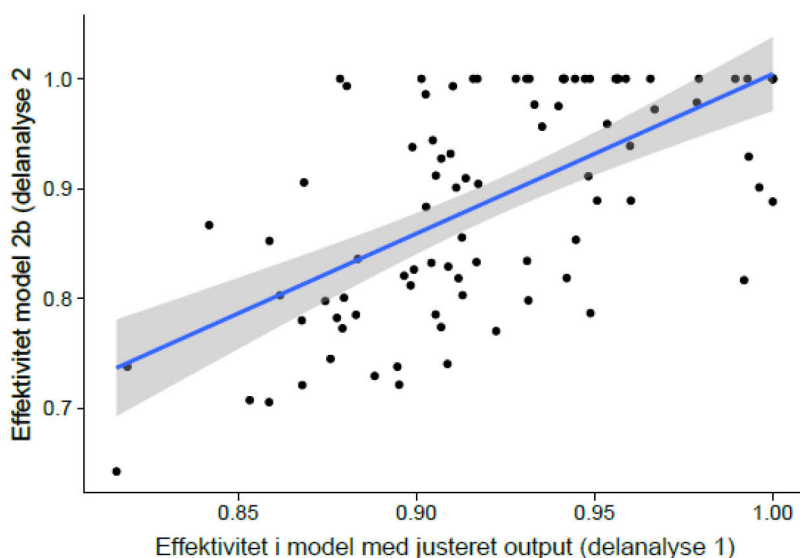
Kilde: Egne beregninger.

Figur 3.9 sammenholder den gennemsnitlige resultatvurdering for det enkelte jobcenter i Delanalyse 1 (alle modeller) med den gennemsnitlige effektivitetsvurdering (gennemsnit over alle modeller) i Delanalyse 2. De anvendte effektivitetsscorer er "vendt", således at 1 er udtryk for den højst mulige effektivitet/det bedst mulige resultat.

Det ses, at der er en klar positiv sammenhæng mellem vurderingerne i de to delanalyser. Dog er der en række jobcentre, som i Delanalyse 1 opnår en resultatvurdering, der ligger noget under det bedst observerede, som i Delanalyse 2 fremstår som effektive, idet de leverede resultater er frembragt ved et relativt lavt ressourceforbrug. Omvendt er der en række jobcentre, der i Delanalyse 1 fremstår med relativt gode resultatvurderinger, som i Delanalyse 2 vurderes at have et større effektivitetspotentiale, idet deres ressourceforbrug er højt.

I Figur 3.10 sammenholdes resultatet fra modellen med justeret output fra Delanalyse 1 med den mest konservative model fra Delanalyse 2.

Figur 3.10 Sammenhæng mellem effektivitet i Delanalyse 1 (DEA med omgivelsesvariabel) og Delanalyse 2 (mest konservativ model)

Kilde: Egne beregninger.

Tabel 3.13 Forbedringspotentiale i forhold til besparelse (input-orienteret) og ydelsesgrader (output-orienteret)

	Besparelses- potentiale i procent	Arbejds- løsheds- dag- penge (ændring i ydelsesgrad)	Kontanthjælp (ændring i ydelsesgrad)	Sygedag- penge (ændring i ydelsesgrad)	Samlet (ændring i ydelsesgrad)
Mindst konservative model (1a)	19,8	-0,22	-0,42	-0,24	-0,88
Mindst konservativ (1b)	15,5	-0,17	-0,33	-0,20	-0,69
Mellem konservativ (2a)	16,5	-0,18	-0,35	-0,20	-0,73
Mellem konservativ (2b)	18,0	-0,20	-0,38	-0,22	-0,80
Mellem konservativ (2c)	12,0	-0,12	-0,24	-0,14	-0,51
Mellem konservativ (2d)	13,5	-0,14	-0,27	-0,16	-0,57
Mest konservativ (3a)	13,8	-0,14	-0,28	-0,16	-0,59
Mest konservative model (3b)	11,0	-0,11	-0,22	-0,13	-0,47

Note: Resultater for mindst og mest konservative model fremgår af afsnit 3.4, mens resultater fra alle øvrige modeller findes i Bilag 6.

Kilde: Egne beregninger.

Tabel 3.13 samler resultaterne for de 8 input-orienterede modeller i form af det procentvise besparelsespotentiale og de 8 output-orienterede modeller i form af de potentielle ændringer i ydelsesgraden opdelt på de tre forsørgelsestyper arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp og sygedagpenge. Det fremgår, at det samlede besparelsespotentiale ligger et sted mellem 11 % og 20 % fra den mest til den mindst konservative model. Tilsvarende vil den samlede ydelsesgrad potentielt kunne sænkes med mellem med 0,5 og 0,9 procentpoint.

Tabel 3.14 angiver de beregnede besparelsespotentialer i mio. kr. for den input-orienterede version af modellerne samt det samlede forbedringspotentiale målt i antal fuldtidspersoner for den output-orienterede version.

Tabel 3.14 Forbedringspotentiale i mio. kr. (input-orienteret) og fuldtidspersoner (output-orienteret)

	Besparelse (mio. kr.)	Dagpenge (fuldtidspersoner)	Kontanthjælp (fuldtidspersoner)	Sygedagpenge (fuldtidspersoner)	Samlet (fuldtidspersoner)
Mindst konservative model (1a)	2.604	8.400	16.200	9.500	34.000
Mindst konservativ (1b)	2.044	6.600	12.800	7.300	26.700
Mellem konservativ (2a)	2.170	6.900	13.500	7.700	28.200
Mellem konservativ (2b)	2.368	7.600	14.800	8.500	30.800
Mellem konservativ (2c)	1.583	4.800	9.300	5.500	19.500
Mellem konservativ (2d)	1.775	5.400	10.500	6.200	22.100
Mest konservativ (3a)	1.815	5.500	10.800	6.300	22.600
Mest konservative model (3b)	1.449	4.400	8.500	5.000	18.000

Note: Resultater for mindst og mest konservative model fremgår af afsnit 3.4, mens resultater fra alle øvrige modeller findes i Bilag 6. Antallet af estimerede fuldtidspersoner er afrundet til hele 100 personer. Det samlede forbedringspotentiale i fuldtidspersoner kan på grund af afrundinger afvige fra summen af de tre ydelsesområder. Omregningen til fuldtidspersoner er baseret på samme principper som i løfteevne-analysen i Delanalyse 1, jf. fodnote 8.

Kilde: Egne beregninger.

Der er forholdsvis stor variation på modellernes estimering af potentialer. Denne variation øges i øvrigt, hvis der tages højde for usikkerheden med hensyn til fastsættelse af det rette "nulpunkt" for analysen, dvs. antagelsen om, hvilket niveau ydelsesgraderne ville have, hvis der ikke blev anvendt penge på jobcentre.

På trods af variationen med hensyn til modellernes estimering af de samlede potentialer er der forholdsvis god overensstemmelse mellem modellernes vurdering af de enkelte jobcentres effektivitet. Tabel 3.15 viser de parvise korrelationer mellem modellernes effektivitetsscore.

Tabel 3.15 Parvis korrelation mellem effektivitet i de input-orienterede modeller

	Mindst konservative model (1a)	Mindst konservativ (1b)	Mellem konservative (2a)	Mellem konservativ (2b)	Mellem konservativ (2c)	Mellem konservativ (2d)	Mest konservativ (3a)	Mest konservative model (3b)
Mindst konservative model (1a)	1							
Mindst konservativ (1b)	0,68	1						
Mellem konservativ (2a)	0,72	0,94	1					
Mellem konservativ (2b)	0,71	0,85	0,97	1				
Mellem konservativ (2c)	0,69	0,90	0,96	0,93	1			
Mellem konservativ (2d)	0,68	0,81	0,94	0,96	0,97	1		
Mest konservativ (3a)	0,88	0,71	0,75	0,73	0,81	0,79	1	
Mest konservative model (3b)	0,64	0,95	0,90	0,81	0,94	0,84	0,77	1

Note: Parvis-Pearson-korrelationer.

Fire jobcentre fremstår som effektive i alle modeller, og 64 jobcentre fremstår som ineffektive i alle modeller.

Tabel 3.16 viser nøgletal for de fire jobcentre, der fremstår som effektive i alle modeller, og illustrerer dermed nogle mulige forskellige strategier for opnåelse af effektivitet.

Tabellen viser jobcenterets relative udgiftsniveau pr. fuldtidsledig i henholdsvis 2016 og 2014/2015 sammenlignet med gennemsnitskommunens udgiftsniveau. Desuden angives de forventede (rammen) og observerede ydelsesgrader. Bemærk, at det forventede ydelsesniveau for kontanthjælp mv. er korrigeret for den relative ydelsesgrad på førtidspension mv. (som beskrevet ovenfor).

Tabel 3.16 De fire mest effektive jobcentre i procent

	Udgiftsniveau i 2016 ift. gennemsnit 1)	Udgiftsniveau i 2014/2015 ift. gennemsnit 1)	Ydelsesgrad dagpenge		Ydelsesgrad kontanthjælp		Ydelsesgrad sygedagpenge	
			Ramme	Observeret	Ramme	Observeret	Ramme	Observeret
Herlev	-12,9	-14,1	2,18	2,12	4,79	4,15	2,16	2,15
Odense	-33,7	-21,4	2,94	2,86	5,16	5,51	2,19	2,21
Vesthimmerlands	-6,1	-30,0	2,32	2,16	4,06	4,21	2,45	2,50
Vallensbæk-Ishøj	-20,7	-10,4	2,64	3,11	4,58	4,28	2,26	2,07

Note: Odense Kommune og Vesthimmerlands Kommune er frikommuner og kan derfor i en periode have været fritaget for en række regler. Dette kan have haft betydning for disse kommuners indsats, resultater og udgifter og dermed have betydning for den præcise placering af de to kommuners jobcentre i analysen.

1) Udgiftsniveau pr. fuldtidsledig i den gennemsnitlige kommune var 30.011 kr. i 2014/2015 og 32.375 kr. i 2016.

Det fremgår, at jobcenteret i Herlev har et udgiftsniveau, der ligger mere end 10 % under landsgennemsnittet. Samtidig præsterer Herlev Jobcenter bedre end forventet (har et lavere ydelsesniveau) på alle tre ydelseskategorier, dog er forskellen minimal for dagpenge og sygedagpenge.

Odense Jobcenter har et udgiftsniveau, der er markant lavere end de øvrige jobcentres (i 2016). Imidlertid er resultaterne kun middelmådige, og på kontanthjælpsområdet er ydelsesgraden endog væsentligt højere end forventet.

Jobcenteret i Vesthimmerlands Kommune skiller sig ud ved at have haft meget lave udgifter i 2014-2015. Udgifterne i 2016 afviger dog ikke væsentligt fra gennemsnittet. Hvis udgiftsniveauet fremadrettet holder sig på niveauet i 2016, vil Vesthimmerland formentlig ikke længere fremstå blandt de mest effektive kommuner.

4 Delanalyse 3: Hvad gør de mest effektive jobcentre?

4.1 Indledning

For at benchmarkinganalysen kan føre til mere kvalificeret viden om, hvorfor nogle jobcentre fremstår som mere effektive end andre, ser vi i denne delanalyse på, om der er nogle typer af redskaber i den aktive beskæftigelsesindsats, som de mest effektive jobcentre ser ud til at bruge mere eller mindre end de mindre effektive jobcentre.

Det er vigtigt at understrege, at det er en beskrivende analyse. Det betyder, at analysen kan give et billede af, om nogle typer af indsatser ser ud til at hænge sammen med dårlige eller gode resultater. Disse sammenhænge vil kunne danne afsæt for forskellige hypoteser om sammenhængen mellem brug af specifikke typer aktivering, men de kan ikke vise en kausal sammenhæng fra aktiverings-sammensætningen til effektivitetsmålet. Det betyder bl.a., at hvis jobcentre med gode resultater har en overrepræsentation af nogle typer aktiverings- og indsats typer, så kan man ikke ud fra denne analyse sige, at andre jobcentre kan opnå samme resultater ved at efterligne disse indsatsprofiler. De effektive jobcentres indsatsprofiler kan lige såvel være et resultat af, at disse jobcentre klarer sig godt. Det kan fx være tilfældet, hvis et jobcenter med få langtidsledige kun i sjældnen grad anvender ordinær uddannelse som aktiveringsform, da der ikke er behov for det. Tilsvarende kan en manglende sammenhæng ikke tages som udtryk for, at de forskellige aktiveringstyper ingen effekt har på den enkelte lediges beskæftigelseschance.

4.2 Jobcentrenes indsatsprofiler

Den bagvedliggende hypotese ved denne delanalyse er, at jobcentre har forskellige praksisser i deres beskæftigelsesindsats, og at dette har betydning for ydelsesgraderne i jobcentrene. Vi beskriver derfor sammensætningen af beskæftigelsesindsatsen hen over perioden 2014-2016 ved hjælp af beregnede aktiveringsgrader for forskellige aktiveringstyper og forskellige forsørgelsestyper.¹⁶ Konkret har vi for hvert jobcenter beregnet tid til første aktivering i året (opgjort som uger inden første indsats i det pågældende år¹⁷) og aktiveringsgrader på virksomhedsrettet aktivering, vejledning og opkvalificering (VOP) og ordinær uddannelse for hver af de tre forsørgelses målgrupper kontanthjælp, arbejdsløshedsdagpenge og sygedagpenge. Desuden er andelen af uger på 6-ugers selvvalgt uddannelse beregnet for ledige dagpengemodtagere, og antallet af samtaler er beregnet for henholdsvis korte og lange kontanthjælps- og dagpengeforløb.¹⁸

For at argumentere for, at de årlige beregnede gennemsnit er udtryk for en egentlig praksis i det enkelte jobcenter og ikke bare er et tilfældigt gennemsnit det pågældende år, beregner vi et gennemsnit på tværs af de tre år, der indgår i analysen.

¹⁶ Aktiveringsgraden måles som summen af uger, hvor en ydelsesmodtager i et jobcenter modtager en indsats, delt med summen af ydelsesuger med den pågældende ydelsestype.

¹⁷ Hvis en ledig er aktiveret i første uge af året, tæller denne person ikke med i beregningen. Der beregnes altså kun tid til første aktivering blandt de ledige, der påbegynder ny aktivering i det pågældende år.

¹⁸ Antallet af samtaler opgøres pr. ledighedsår, dvs. antal samtaler over et år beregnes som antal samtaler/(andel af tid med forsørgelsen i løbet af året) – altså vil en kontanthjælpsmodtager, der har modtaget ydelse i seks måneder og har været til samtale to gange, indgå i beregningen med fire samtaler om året.

Tabel 4.1 Jobcentrenes gennemsnitlige aktiveringsmål. Målt som gennemsnit over de gennemsnitlige værdier i 2014, 2015 og 2016

	Gns.	Std. afv.	Min.	Maks.
Uger til første dagpengeaktivering i året	11,15	1,34	6,63	14,82
Uger til første kontanthjælpsaktivering i året	6,67	1,59	3,15	10,03
Kontanthjælp: Ordinær uddannelse	0,11	0,04	0,03	0,22
Kontanthjælp: Vejledning og opkvalificering (VOP)	0,17	0,06	0,08	0,36
Kontanthjælp: Virksomhedsrettet (VR)	0,16	0,04	0,08	0,26
Kontanthjælp: Antal samtaler pr. år (korte forløb) [#]	12,20	2,10	8,70	19,3
Kontanthjælp: Antal samtaler pr. år (lange forløb) ^{##}	4,60	0,60	2,50	6,30
Dagpenge: Ordinær uddannelse	0,02	0,01	0,01	0,08
Dagpenge: 6 ugers selvvalgt	0,03	0,01	0,00	0,05
Dagpenge: Vejledning og opkvalificering (VOP)	0,05	0,03	0,01	0,19
Dagpenge: Virksomhedsrettet (VR)	0,07	0,01	0,03	0,11
Dagpenge: Antal samtaler pr. år (korte forløb) [#]	9,60	2,20	3,90	15,2
Dagpenge: Antal samtaler pr. år (lange forløb) ^{##}	6,30	1,30	3,10	9,80
Sygedagpenge: Ordinær uddannelse	0,00	0,00	0,00	0,01
Sygedagpenge: Vejledning og opkvalificering (VOP)	0,03	0,02	0,01	0,09
Sygedagpenge: Virksomhedsrettet (VR)	0,03	0,01	0,00	0,06

Note: Aktiveringsgraden måles som summen af uger, hvor kontanthjælpsmodtagere i Jobcenter X deltager i den pågældende type aktivering delt med summen af kontanthjælpsuger i Jobcenter X. Antallet af samtaler opgøres pr. ledighedsår. Det vil sige, at antal samtaler over et år beregnes som antal samtaler/(andel af tid med forsørgelsen i løbet af året).

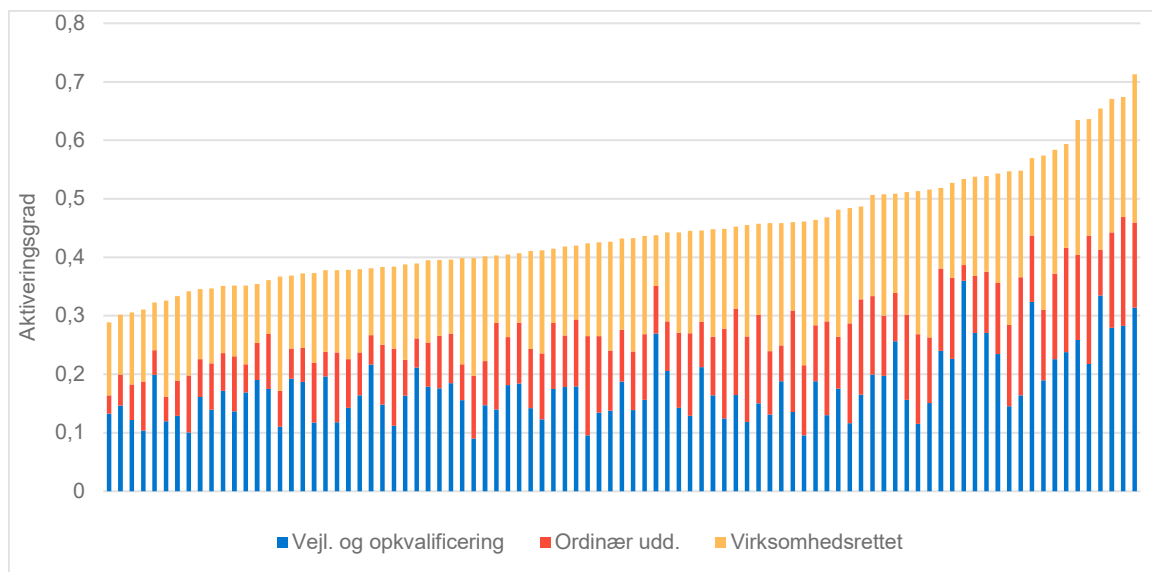
Korte forløb er ledighedsforløb kortere end 3 måneder. ## Lange forløb er ledighedsforløb længere end 3 måneder.

Kilde: Egne beregninger baseret på DREAM-databasen.

I Tabel 4.1 er jobcentrenes gennemsnitlige aktiveringsmål angivet. Heraf fremgår det, at selv målt som et gennemsnit over tre år forekommer der store variationer mellem jobcentrene. Eksempelvis varierer andelen af den tid, som en kontanthjælpsmodtager er i vejledning og opkvalificering, fra 8 % i det mindst aktive jobcenter til 36 % i det mest aktive jobcenter, mens brugen af virksomhedsrettet aktivering for den samme gruppe varierer fra 3 % til 22 % af tiden i kontanthjælp.

Figur 4.1 og Figur 4.2 viser, hvordan aktiveringsgraden for henholdsvis kontanthjælpsmodtagere og dagpengemodtagere varierer på tværs af de 91 jobcentre. Som det fremgår, er der store forskelle mellem de forskellige jobcentres aktiveringsniveau, men også sammensætningen af tre eller fire forskellige aktiveringstyper varierer en del. For de fleste jobcentre udgør vejledning og opkvalificering den største aktiveringsandel blandt kontanthjælpsmodtagere, mens den virksomhedsrettede aktivering er mest udbredt blandt dagpengemodtagere. Dog fremgår det af Figur 4.2, at det i de jobcentre, hvor aktiveringsandelen er størst blandt dagpengemodtagere, er vejledning og opkvalificering, der dominerer.

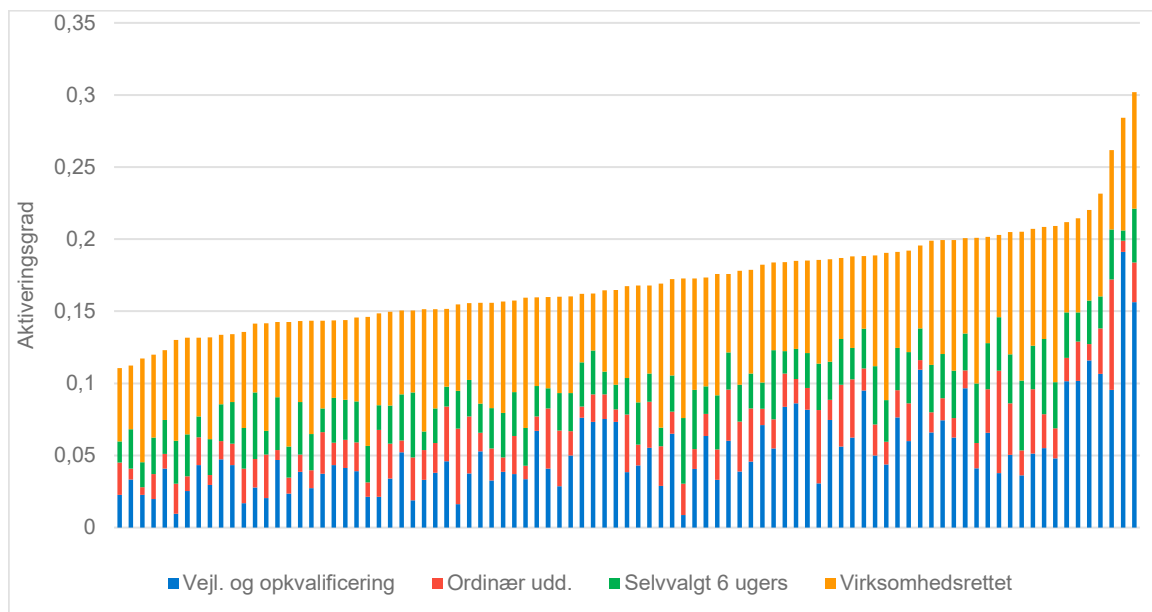
Figur 4.1 De 91 jobcentres aktiveringsgrad blandt kontanthjælpsmodtagere i 2014-2016 opdelt på aktiveringstype

Note: Aktiveringsgraden måles som summen af uger, hvor kontanthjælpsmodtagere i Jobcenter X deltager i den givne aktiveringstype, delt med summen af kontanthjælpsuger i Jobcenter X.

Kilde: Egne beregninger baseret på DREAM-databasen.

Figur 4.2 De 91 jobcentres aktiveringsgrad blandt dagpengemodtagere 2014-2016 opdelt på aktiveringstype

Note: Aktiveringsgraden måles som summen af uger, hvor kontanthjælpsmodtagere i Jobcenter X deltager i virksomhedsrettet aktivering, delt med summen af kontanthjælpsuger i Jobcenter X.

Kilde: Egne beregninger baseret på DREAM-databasen.

4.3 Sammenhæng mellem aktiveringsprofiler og effektivitet

Med baggrund i de store forskelle i aktiveringsprofilerne for de forskellige jobcentre er der således basis for, at de mest effektive jobcentre kan udskille sig signifikant fra de mindre effektive jobcentre i forhold til deres aktiveringsprofiler. Til dette formål sammenligner vi de gennemsnitlige værdier for jobcentrene inddelt i tre forskellige grupperinger:

- Effektivitet i alle 16 modeller¹⁹
- Effektivitet i den mindst konservative model
- Effektivitet i den mest konservative model.

I den første gruppering defineres de effektive jobcentre som de 12 jobcentre, der i gennemsnit over alle 16 modeller i Delanalyse 2 vurderes til at have et gennemsnitligt effektiviseringspotentiale på mindre end 2 %, mens de ineffektive jobcentre defineres som de 57 jobcentre, der i gennemsnit over alle modeller har mere end 10 % effektiviseringspotentiale. Middelgruppen består så af de resterende jobcentre. I de to andre grupperinger defineres de effektive jobcentre som de jobcentre, der blev identificeret som effektive i henholdsvis den mindst konservative model (model 1a) og i den mest konservative model (model 2b) i Delanalyse 2. For disse grupperinger defineres de effektive jobcentre som de jobcentre, der i hver af de to modeller er 100 % effektive, mens de ineffektive jobcentre defineres som de jobcentre, der har et effektivitetspotentiale på mere end 20 %, og middelgruppen defineres som de resterende jobcentre.

Tabel 4.2 præsenterer gennemsnit af de kommunale aktiveringsgennemsnit opdelt efter gennemsnittet over alle 16 modeller. Som det fremgår af tabellen, er der en tendens til, at de effektive jobcentre adskiller sig fra de øvrige jobcentre ved at have anvendt mindre aktivering af vejledning og opkvalificering over for kontanthjælpsmodtagere, men til gengæld mere vejledning og opkvalificering over for dagpengemodtagere (markeret med * i kolonnen "Forskel effektiv vs. øvrige"). De ineffektive jobcentre adskiller sig omvendt ved at have anvendt mere aktivering af vejledning og opkvalificering over for kontanthjælps- og sygedagpengemodtagere, og mere ordinær uddannelse over for dagpengemodtagere (markeret med * i kolonnen "Forskel ineffektiv vs. øvrige").

Tabel 4.2 Aktiveringsgennemsnit fordelt på jobcentrenes effektivitetsniveau. Gruppering efter gennemsnit over alle 16 modeller

	Ineffektive ¹⁾	Middel	Effektiv	Forskel effektiv vs. øvrige	Forskel ineffektiv vs. øvrige
Uger til første dagpengeaktivering i året	11,10	11,40	10,70	-0,45	-0,07
Uger til første kontanthjælpsaktivering i året	6,60	6,40	7,60	1,04 *	-0,32
Kontanthjælp: Ordinær uddannelse	0,11	0,10	0,10	-0,01	0,01
Kontanthjælp: Vejledning og opkvalificering	0,19	0,18	0,14	-0,05 **	0,03 *
Kontanthjælp: Virksomhedsrettet	0,16	0,18	0,15	-0,01	-0,01
Kontanthjælp: Antal samtaler pr. år (korte forløb) [#]	12,20	12,00	12,00	-0,14	0,22
Kontanthjælp: Antal samtaler pr. år (lange forløb) ^{##}	4,60	4,70	4,40	-0,21	0,02
Dagpenge: Ordinær uddannelse	0,03	0,02	0,02	-0,00	0,01 *
Dagpenge: 6 ugers selvvalgt	0,03	0,03	0,03	-0,00	-0,00
Dagpenge: Vejledning og opkvalificering	0,05	0,05	0,07	0,02 *	-0,01
Dagpenge: Virksomhedsrettet	0,07	0,06	0,07	-0,00	-0,00

¹⁹ I modellen baseret på de 16 modeller er scoren fra de output-orienterede modeller inverteret inden gennemsnittet er beregnet.

	Ineffektive ¹⁾	Middel	Effektiv	Forskel effektiv vs. øvrige	Forskel ineffektiv vs. øvrige
Dagpenge: Antal samtaler pr. år (korte forløb) [#]	9,60	9,00	10,10	0,64	0,18
Dagpenge: Antal samtaler pr. år (lange forløb) ^{##}	6,40	6,00	6,60	0,29	0,16
Sygedagpenge: Ordinær uddannelse	0,00	0,00	0,00	-0,00	-0,00
Sygedagpenge: Vejledning og opkvalificering	0,04	0,03	0,03	-0,00	0,01 **
Sygedagpenge: Virksomhedsrettet	0,03	0,03	0,02	-0,01	-0,00
Antal	57	21	13	13	57

Note: *** Forskellen er signifikant på et 99%-niveau, ** 95%-niveau, * 90%-niveau.

Korte forløb er ledighedsforløb kortere end 3 måneder. ## Lange forløb er ledighedsforløb længere end 3 måneder.

¹⁾ Et jobcenter defineres som ineffektivt, hvis der er et effektivitetspotentiale på mere end 20 %.

Kilde: Egne beregninger baseret på tal fra Delanalyse 2 samt DREAM-databasen.

Tabel 4.3 Forskelle i aktiveringsgennemsnit fordelt på jobcentrenes effektivitetsniveau. Gruppering efter henholdsvis den mindst og den mest konservative model

	Mindst konservativ model		Mest konservativ model	
	Forskel effektiv vs. øvrige	Forskel ineffektiv vs. øvrige ¹⁾	Forskel effektiv vs. øvrige	Forskel ineffektiv vs. øvrige ¹⁾
Uger til første dagpengeaktivering i året	-0,59	0,17	0,06	-0,05
Uger til første kontanthjælpsaktivering i året	1,78 *	-1,23 ***	-0,03	-0,40
Kontanthjælp: Ordinær uddannelse	-0,03	0,03 ***	0,01	0,01
Kontanthjælp: Vejledning og opkvalificering	-0,05	0,02	-0,03 *	0,02
Kontanthjælp: Virksomhedsrettet	-0,02	0,03 **	0,01	-0,00
Kontanthjælp: Antal samtaler pr. år (korte forløb) [#]	-0,18	0,62	-0,23	0,46
Kontanthjælp: Antal samtaler pr. år (lange forløb) ^{##}	-0,79 **	0,31 *	-0,02	0,16
Dagpenge: Ordinær uddannelse	-0,00	0,01 **	-0,01	0,01 ***
Dagpenge: 6 ugers selvvalgt	-0,00	-0,00	-0,00	-0,00
Dagpenge: Vejledning og opkvalificering	0,02	-0,01	0,01	-0,01
Dagpenge: Virksomhedsrettet	-0,01	-0,00	-0,00	-0,01
Dagpenge: Antal samtaler pr. år (korte forløb) [#]	-0,92	-0,01	0,28	-0,22
Dagpenge: Antal samtaler pr. år (lange forløb) ^{##}	-0,99	0,14	0,03	0,24
Sygedagpenge: Ordinær uddannelse	-0,00	-0,00	-0,00	-0,00
Sygedagpenge: Vejledning og opkvalificering	-0,01	-0,00	-0,01 *	0,01 *
Sygedagpenge: Virksomhedsrettet	-0,01	0,01 *	-0,01	-0,00
Antal	5	52	27	20

Note: *** Forskellen er signifikant på et 99%-niveau, ** 95%-niveau, * 90%-niveau.

Korte forløb er ledighedsforløb kortere end 3 måneder. ## Lange forløb er ledighedsforløb længere end 3 måneder.

¹⁾ Et jobcenter defineres som ineffektivt, hvis der er et effektivitetspotentiale på mere end 20 %.

Kilde: Egne beregninger baseret på tal fra Delanalyse 2 samt DREAM-databasen.

Også når vi ser på den mindst konservative gruppering af jobcentre, nemlig den, hvor de effektive jobcentre kun består af de fem jobcentre, der er identificeret i Model 1a, finder vi de samme mønstre (se Tabel 4.3). Dog er de mest effektive jobcentre kun signifikant forskellige fra de øvrige jobcentre på to parametre, nemlig færre antal samtaler pr. år for de lange kontanthjælpsforløb og længere tid til første aktivering i kontanthjælp. Dette skyldes sandsynligvis, at der kun indgår fem jobcentre i den effektive gruppe. Derudover fremgår det, at de mest ineffektive jobcentre anvender mere ordinær uddannelse og virksomhedsrettet aktivering blandt kontanthjælpsmodtagere end de øvrige jobcen-

tre. Desuden har de i gennemsnit færre uger til første aktivering af kontanthjælpsmodtagere. Derudover anvender de mest ineffektive jobcentre mere ordinær uddannelse blandt dagpengemodtagerne.

Når vi derimod ser på den mest konservative model (3b), kan man kun spore få signifikante forskelle i brugen af aktivering (Tabel 4.3). Blandt andet ses det, at de mest effektive jobcentre i gennemsnit har anvendt mindre vejledning og opkvalificering blandt kontanthjælps- og sygedagpengemodtagere, mens de mindst effektive jobcentre har anvendt mere ordinær uddannelsesaktivering på dagpengeområdet.

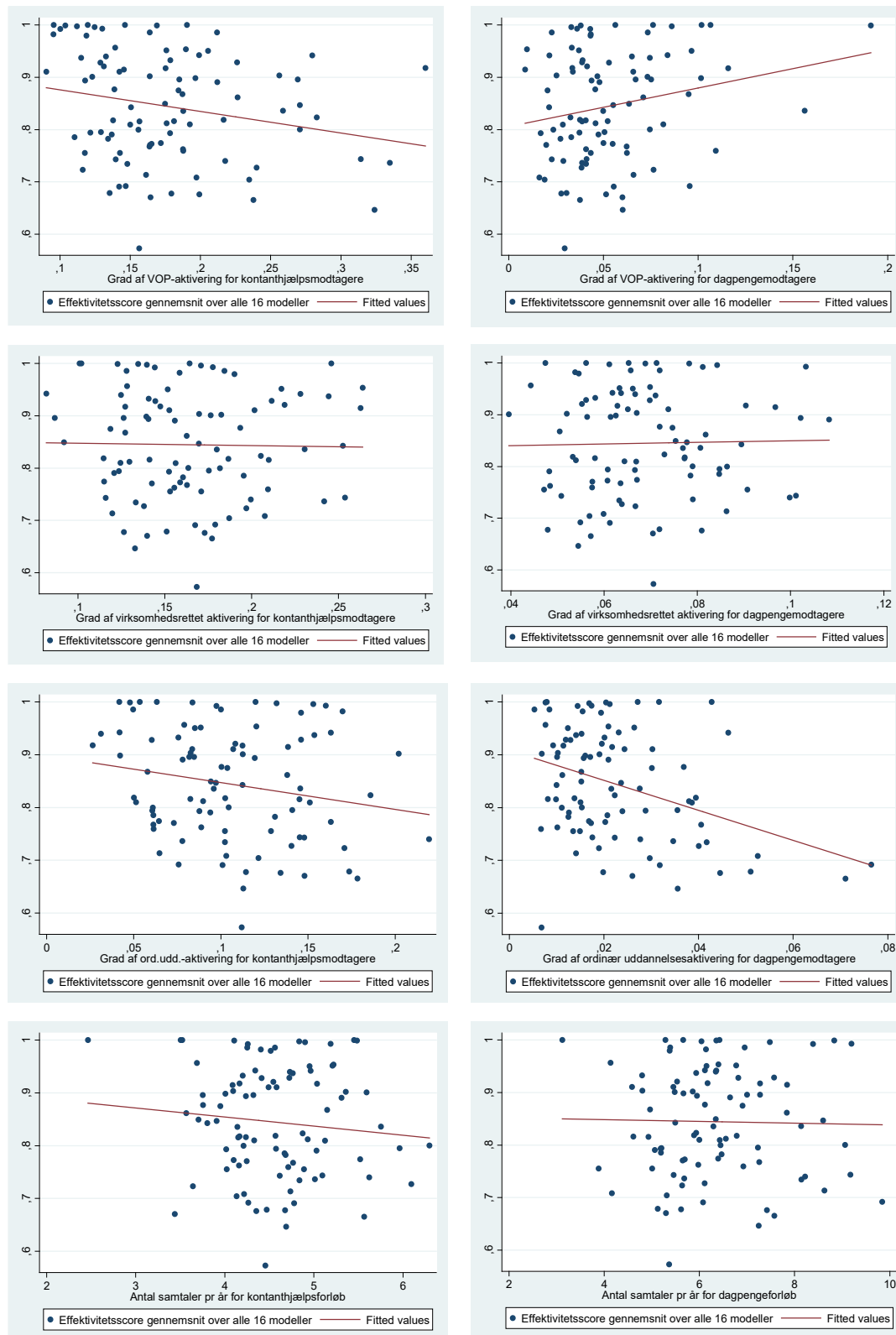
Måske overraskende er der ikke noget i det ovenstående, der peger på, at de mest effektive jobcentre i højere grad har anvendt virksomhedsrettet aktivering end de øvrige jobcentre, som tidligere litteratur på området ellers ville pege på. Det er dog vigtigt at bemærke, at de sammenhænge, vi finder her, ikke er kausale. Det betyder, at når vi ser en positiv sammenhæng mellem de ineffektive jobcentre og graden af aktivering blandt kontanthjælpsmodtagere, så kan det fx også skyldes, at aktiveringsgraden bliver højere, simpelthen fordi sammensætningen af kontanthjælpsforløb er anderledes i disse jobcentre. Måske har de flere borgere, der bevæger sig ind og ud af kontanthjælp og dermed i højere grad er udsat for straks-aktivering, eller de kan have flere borgere, der har været på kontanthjælp i mange år og måske nu er overgået til for-revalidering – en forsørgelsestype med høj grad af aktivering. Omvendt, når vi ser en positiv sammenhæng mellem de effektive jobcentre og graden af vejledning og opkvalificering blandt dagpengemodtagere, så kan det fx skyldes, at aktiveringsgraden er højere i de effektive jobcentre, simpelthen fordi dagpengemodtagerne i disse jobcentre generelt kommer hurtigere i beskæftigelse og dermed ikke har så lange passive perioder som i jobcentre med flere langtidsledige. Desuden er det vigtigt at være opmærksom på, at indeværende effektivitetsanalyse i modsætning til mange tidligere effektstudier også inddrager udgifterne til indsatsen. Når brug af virksomhedsrettet aktivering ikke er mere udbredt i de mest effektive jobcentre, er dette ikke ensbetydende med, at virksomhedsrettet aktivering ikke virker. For det første fordi der som tidligere nævnt ikke er tale om en kausal analyse. Det kan dog også være udtryk for, at virksomhedsrettet aktivering virker, men ikke er mere virksom end anden aktivering, når der er taget højde for udgifterne ved indsatsen. Selvom den virksomhedsrettede aktivering ikke anses som udgiftstung for den enkelte placering, så kan der i kommuner med megen virksomhedsrettet aktivering ligge en større udgiftspost i det opsøgende arbejde med at skaffe kontakt til virksomhederne.

Indtil nu har vi set på gennemsnitlige aktiveringsgrader og gennemsnitlig tid til aktivering opdelt på grupperinger af jobcentre. Men egentlig var resultatet af Delanalyse 2, at hvert jobcenter fik tildelt et effektivitetspotentiale på en kontinuer skala. Vi kan således udnytte de enkelte jobcentres placering til at estimere sammenhængen mellem de kontinuerede effektiviserings scorer og de forskellige gennemsnitlige aktiverings- og samtalegrader samt gennemsnitlige antal uger til aktivering.

I Figur 4.3 er de parvise sammenhænge illustreret som plots mellem effektivitetsmålet beregnet som gennemsnit af alle 16 modeller og fire forskellige indsatsmål for henholdsvis kontanthjælpsmodtagere og dagpengemodtagere. Det fremgår af figurens øverste panel, at den negative sammenhæng, som vi også så i Tabel 4.3 mellem de mest effektive jobcentre og graden af vejledning og opkvalificering blandt kontanthjælpsmodtagere, hovedsagelig drives af tre jobcentre med lav effektivitetsscore og forholdsvis høj grad af vejledning og opkvalificering. Omvendt fremgår det, at den positive sammenhæng mellem de mest effektive jobcentre og graden af vejledning og opkvalificering blandt dagpengemodtagere hovedsagelig drives af to jobcentre med både høj effektivitetsscore og høj grad af vejledning og opkvalificering. Tilsvarende lader det til, at den kraftige negative sammenhæng mellem graden af ordinær uddannelsesaktivering blandt dagpengemodtagere og effektivitetsscoren

først og fremmest drives af to ineffektive jobcentre, der har anvendt høj grad af uddannelsesaktivering.

Figur 4.3 Sammenhæng mellem effektivitetsmålet opgjort på baggrund af alle 16 modeller og udvalgte indsatsmål

Kilde: Egne beregninger baseret på tal fra Delanalyse 2 samt DREAM-databasen.

Til sidst ser vi på sammenhængen mellem de kontinuere effektiviserings scorer og de enkelte elementer af aktiveringsindsatsen i en samlet regressionsmodel. Dette muliggør, at vi kan tage højde for eventuelle samvarierende sammenhænge mellem de forskellige indsatser.²⁰ Også her anvendes resultaterne fra den mindst og den mest konservative model samt et gennemsnit af resultaterne for alle modeller (se Tabel 4.4). I modellen inkluderes desuden et mål for jobcenterets forventede ydelsesgrad for de tre forsørgelsestyper samlet. Dette gøres for at korrigere for den forskel i brugen af aktivering, der eventuelt måtte skyldes jobcentrenes rammevilkår.

Af Tabel 4.4 fremgår det, at det især er brugen af ordinær uddannelsesaktivering, der springer i øjnene, idet der ses en forholdsvis stor signifikant negativ sammenhæng i forhold til effektiviserings scoren i alle tre modeller. Det betyder, at jo højere effektiviserings score, dvs. jo mere effektiv et jobcenter er, jo mindre har jobcentrene anvendt ordinær uddannelse som aktivering af dagpengemodtagere i årene op til analysen. Som det fremgik af Figur 4.3, er denne sammenhæng sandsynligvis drevet af de to jobcentre, der har brugt ordinær uddannelsesaktivering mest. Til gengæld er den positive sammenhæng mellem brugen af vejledning og opkvalificering blandt dagpengemodtagere, som vi så i Tabel 4.3 og Figur 4.3, ikke signifikant, når der tages højde for jobcentrenes brug af andre typer aktivering.

I forhold til timingen af aktivering er der en svag tendens til, at jobcentre, der har været langsommere til at sende deres dagpengemodtagere i aktivering (dvs. flere uger til første aktivering), også har et lavere effektiviserings score og dermed et højere effektivitetspotentiale. Sammenhængen er dog ikke signifikant i den mest konservative model.

Ser man på den gennemsnitlige samtalefrekvens, så viser der sig kun at være signifikant sammenhæng med jobcentrenes effektiviserings score for dagpengemodtagere.²¹ Her fremgår det, at jobcentre, der har haft flere samtaler blandt dagpengemodtagere, der har modtaget dagpenge færre end 3 måneder af året, også har opnået højere effektiviserings score. Omvendt forholder det sig dog blandt dagpengeledige, der har været i det nuværende forløb mere end 3 måneder, idet sammenhængen her er negativ. Det vil sige, at jobcentre med gennemsnitligt flere samtaler blandt de langtidsledige har tendens til at have lavere effektiviserings score.

²⁰ Da effektiviserings scoren er trunckeret ved 1 for alle de effektive jobcentre, har vi valgt at estimere modellen via en Tobit regression.

²¹ Samtalefrekvensen måles som antallet af nulstillende samtaler pr år med henholdsvis kontanthjælp og dagpenge. De gennemsnitlige samtalefrekvenser beregnes for henholdsvis korte (< 3 måneder) og lange (> 3 måneder) forløb som antal samtaler/(antal uger i forløbet/52).

Tabel 4.4 Regression af sammenhængen mellem jobcentrenes effektiviseringsscore og gennemsnitlige aktiveringsgrader, samtalefrekvenser og uger til aktivering. Beregnet i henholdsvis den mindst konservative model, den mest konservative model samt for et gennemsnit af alle modeller. Tobit model.

	Mindst konservativ		Mest konservativ		Gennemsnit af alle modeller	
	Koeff.	Std. afv.	Koeff.	Std. afv.	Koeff.	Std. afv.
Uger til første dagpengeaktivering i året	-0,027*	(0,016)	-0,024	(0,018)	-0,027*	(0,015)
Uger til første kontanthjælpsaktivering i året	-0,002	(0,019)	-0,009	(0,022)	-0,010	(0,017)
Kontanthjælp: Ordinær uddannelse	-0,953*	(0,568)	-0,369	(0,671)	-0,778	(0,525)
Kontanthjælp: Vejledning og opkvalificering (VOP)	-0,481	(0,347)	-0,273	(0,410)	-0,365	(0,320)
Kontanthjælp: Virksomhedsrettet (VR)	-0,767	(0,484)	-0,094	(0,566)	-0,292	(0,446)
Dagpenge: Ordinær uddannelse	-3,110***	(0,965)	-3,445***	(1,121)	-3,439***	(0,892)
Dagpenge: Selvvalgt	0,952	(1,311)	-0,629	(1,563)	-0,309	(1,211)
Dagpenge: Vejledning og opkvalificering (VOP)	-0,210	(0,620)	0,551	(0,740)	-0,003	(0,574)
Dagpenge: Virksomhedsrettet (VR)	-0,551	(1,037)	-1,145	(1,224)	-1,177	(0,961)
Sygedagpenge: Ordinær uddannelse	3,351	(7,037)	2,279	(9,403)	1,348	(6,499)
Sygedagpenge: Vejledning og opkvalificering (VOP)	-0,609	(0,632)	-1,449*	(0,736)	-1,325**	(0,584)
Sygedagpenge: Virksomhedsrettet (VR)	1,055	(1,168)	0,237	(1,377)	1,038	(1,079)
Kontanthjælp: Antal samtaler pr. år (korte forløb) [#]	-0,007	(0,008)	-0,011	(0,009)	-0,010	(0,007)
Kontanthjælp: Antal samtaler pr. år (lange forløb) ^{##}	0,010	(0,027)	0,006	(0,032)	0,010	(0,025)
Dagpenge: Antal samtaler pr. år (korte forløb) [#]	0,017*	(0,009)	0,038***	(0,011)	0,028***	(0,009)
Dagpenge: Antal samtaler pr. år (lange forløb) ^{##}	-0,029*	(0,017)	-0,052**	(0,020)	-0,039**	(0,016)
Forventet forsørgelsesniveau i jobcenteret [#]	0,006	(0,013)	-0,030*	(0,015)	-0,014	(0,012)
Konstant	1,485***	(0,447)	1,851***	(0,530)	1,757***	(0,413)
N	91		91		91	

Note: [#] Beregnet som summen af de forventede forsørgelsesniveauer for kontanthjælp, dagpenge og sygedagpengegrupperne fra Rotger & Andrade, 2018. * p < 0.10, ** p < 0.05, *** p < 0.01.

Kilde: Egen beregning baseret på tal fra Delanalyse 2 samt DREAM-databasen.

4.4 Sammenhæng mellem indsatsprofiler og resultatscore fra Delanalyse 1

I denne del af analysen sammenligner vi de sammenhænge, vi finder mellem jobcentrenes brug af aktiveringsindsatser og effektiviseringsscore med tilsvarende sammenhænge mellem aktivering og den resultatscore, vi fandt i Delanalyse 1. På den måde kan vi undersøge, i hvilket omfang sammenhænge drives af udgifterne til aktivering (input) eller snarere af resultaterne (output).

Af Tabel 4.5 fremgår det, at den negative sammenhæng, som vi tidligere fandt mellem høj grad af ordinær uddannelsesaktivering for dagpengemodtagere og effektiviseringsscoren som den eneste fundne sammenhæng, også er gældende i forhold til resultatscoren. Det tyder altså ikke på, at den større grad af ineffektivitet, der ses blandt jobcentre med megen uddannelsesaktivering, drives af, at udgiften til uddannelsesaktivering er meget høj. Til gengæld kunne det tyde på, at en del af de negative sammenhænge, som vi finder mellem effektivitetsscoren og vejledning og opkvalificering af sygedagpengemodtagere, drives af, at jobcentre med fx høj aktivering af kontanthjælpsmodtagere har høje udgifter hertil.

Tabel 4.5 Sammenligning mellem regression af effektiviseringscore fra Delanalyse 2 og regression af resultatscoren fra Delanalyse 1 (gennemsnit over alle modeller) på gennemsnitlige aktiveringsgrader, samtalefrekvenser og uger til aktivering

	Effektivitetsscore		Resultatscore	
	Koefficient	Std. afv.	Koefficient	Std. afv.
Uger til første dagpengeaktivering i året	-0,027*	(0,015)	-0,002	(0,006)
Uger til første kontanthjælpsaktivering i året	-0,010	(0,017)	0,004	(0,007)
Kontanthjælp: Ordinær uddannelse	-0,778	(0,525)	0,149	(0,214)
Kontanthjælp: Vejledning og opkvalificering (VOP)	-0,365	(0,320)	0,111	(0,131)
Kontanthjælp: Virksomhedsrettet (VR)	-0,292	(0,446)	0,063	(0,182)
Dagpenge: Ordinær uddannelse	-3,439***	(0,892)	-0,844**	(0,361)
Dagpenge: Selvalgt	-0,309	(1,211)	0,140	(0,493)
Dagpenge: Vejledning og opkvalificering (VOP)	-0,003	(0,574)	0,381	(0,231)
Dagpenge: Virksomhedsrettet (VR)	-1,177	(0,961)	0,146	(0,386)
Sygedagpenge: Ordinær uddannelse	1,348	(6,499)	-2,276	(2,653)
Sygedagpenge: Vejledning og opkvalificering (VOP)	-1,325**	(0,584)	-0,157	(0,238)
Sygedagpenge: Virksomhedsrettet (VR)	1,038	(1,079)	0,037	(0,440)
Kontanthjælp: Antal samtaler pr. år (korte forløb) [#]	-0,010	(0,007)	-0,003	(0,003)
Kontanthjælp: Antal samtaler pr. år (lange forløb) ^{##}	0,010	(0,025)	0,006	(0,010)
Dagpenge: Antal samtaler pr. år (korte forløb) [#]	0,028***	(0,009)	0,007*	(0,004)
Dagpenge: Antal samtaler pr. år (lange forløb) ^{##}	-0,039**	(0,016)	-0,005	(0,007)
Forventet forsørgelsesniveau i jobcenteret #	-0,014	(0,012)	-0,003	(0,005)
Konstant	1,757***	(0,413)	0,873***	(0,167)
N	91		91	

Kilde: Egen beregning baseret på tal fra Delanalyse 2 samt DREAM databasen.

4.5 Konklusion på delanalyse 3

Ud fra denne analyse er det ikke muligt at påvise kausale sammenhænge mellem brugen af aktivering og effektivitetspotentialet i jobcentrene, men de statistiske sammenhænge viser dog et par tendenser i forhold til sammenhængen mellem jobcentrenes effektivitetspotentiale og brugen af aktivering i årene op til analysen.

Når vi ser på enkelte elementer af aktiveringsindsatsen, er den mest slående sammenhæng på tværs af modeller, at jo mere effektivt et jobcenter er, jo mindre har jobcenteret anvendt ordinær uddannelse som aktivering af dagpengemodtagere. Denne sammenhæng findes også, når jobcentrenes resultat alene måles på output, dvs. der ikke er noget, der tyder på, at resultatet drives af store omkostninger til ordinær uddannelsesaktivering, som ellers kunne gøre jobcentre med megen uddannelsesaktivering mere ineffektive. Sammenhængen ses også, såfremt de to jobcentre med de højeste aktiveringsgrader for ordinær uddannelse fjernes (ikke vist), selvom størrelsen af sammenhængen falder en del. På trods af en robust sammenhæng er det dog svært at tro, at sammenhængen kan være kausal, dvs. at jobcentrene klarer sig dårligere, fordi de anvender en høj grad af uddannelsesaktivering. Dette skyldes, at brugen af ordinær uddannelsesaktivering over for dagpengemodtagere er forholdsvis lille i alle jobcentre. Således uddannelsesaktiveres en gennemsnitlig dagpengemodtager i de kommuner, der anvender denne aktiveringsform mest, blot 8 % af tiden på dagpenge. Dertil kommer, at de dagpengeledige i gennemsnit kun udgør en fjerdedel af de samlede ledige/sygemeldte, som indgår i denne analyse.

Analysen viser også, at de mest effektive jobcentre i højere grad har anvendt samtaler i de korte dagpengeforløb og mindre grad i de lange dagpengeforløb, mens der ikke kan spores nogen sammenhæng mellem anvendelsen af virksomhedsrettet aktivering og jobcentrenes effektivitet. Mens det første fund flugter meget godt med tidligere analyser på området (se Rosholm og Svarer (2011)), der påpeger, at danske forsøg har påvist positiv effekt af samtaler for nyledige dagpengemodtagere), så står det andet resultat i kontrast til tidligere studier, der viser, at virksomhedsrettet aktivering som hovedregel viser positive effekter og i hvert fald bedre effekter end den kursusrettede aktivering (fx Rosholm & Svarer (2011)). Der kan dog være flere grunde til denne forskel. En mulig forklaring kunne være, at vi i denne analyse behandler al virksomhedsrettet aktivering under ét, selvom der givet vis er forskel på effekten af forskellige former for virksomhedsrettet aktivering. Et litteraturstudie fra 2011 om effekten af virksomhedsrettet aktivering viser bl.a., at mens der altovervejende findes positive effekter af private løntilskud, så er effekten af offentlige løntilskud snarere negative (Rosholm og Svarer, 2011). Tilsvarende finder DØRS i deres beretning fra 2012, at effekten af både vejledning og opkvalificering og af den virksomhedsrettede indsats varierer mærkbart mellem perioder med høj- og lavkonjunktur (Dansk Økonomi, 2012).

Til trods for, at aktiveringsindsatsen er jobcentrenes primære virkemiddel i forhold til at hjælpe ledige og sygemeldte tilbage på arbejde, finder vi forholdsvis svage sammenhænge mellem jobcentrenes effektivitet og de indsatsprofiler, som jobcentrene har anvendt i årene op til analysen. Det kan der være mange grunde til. Først og fremmest går der en masse information tabt, når sammenhængen skal vurderes på jobcenterniveau. Derved mister vi en del styrke i estimeringen, og samtidig forhindrer det os i at korrigere for individualspecifikke forskelle. Tidligere forskning viser som nævnt store forskelle på effekten af aktivering alt efter konjunktur, type og målgruppe. Der findes flere eksempler på forskellige effekter for unge og gamle, indvandrere og danskere eller jobparate og aktivitetsparate (se fx Arendt, 2013; Arendt & Pozzoli, 2013 eller www.jobeffekter.dk). Da vi kun har effektiviserings-score for 91 jobcentre, er det ikke muligt at finde sammenhænge for alle målgruppeopdelte aktiveringsmål for alle relevante målgrupper, og vi har derfor måttet nøjes med gennemsnit for de overordnede forsørgelsesmålgrupper.

Lige såvel som den sammenhæng, vi finder, kan skyldes en omvendt kausal sammenhæng, hvor det er jobcenterets resultat, der medfører en bestemt sammensætning af indsatsen, kan mangel på sammenhæng også være et udtryk for modsatrettede kausale effekter. Hvis det fx tænkes, at den virksomhedsrettede indsats har en positiv effekt på langtidslediges sandsynlighed for at komme i arbejde, så kan det godt være, at mere brug af virksomhedsrettet aktivering medfører bedre resultater for denne gruppe, men samtidig kan det betyde, at jo flere langtidsledige et jobcenter har, jo flere ledige vil de sende i virksomhedsrettet aktivering. Det skal dog i den forbindelse nævnes, at vi har forsøgt at opdele jobcentrenes gennemsnitlige aktiveringsgrader på korte og lange ledighedsforløb uden dog at finde nogen mærkbar forskel mellem de to mål.

Endelig kan man også forestille sig, at individuelle effekter ikke kan skaleres op til generelle effekter for alle ledige. Typisk vil effektstudier finde det, man kalder "treatment of the treated", dvs. effekten for dem, der deltager. Hvis et jobcenter vælger at opprioritere en bestemt aktiveringstype, så den anvendes for en større/anden gruppe end dem, der oprindeligt er fundet positive effekter for, så er det ikke sikkert, at effekten er den samme for den udvidede population. Jobcentre, der fx har udvidet brugen af virksomhedsrettet aktivering, så den anvendes over for en større målgruppe, opnår således måske ikke den forventede effekt heraf, fordi der ikke findes samme positive effekt for den nye målgruppe.

Bilag 1 Grunddata i løfteevneanalyse (Delanalyse 1)

Bilagstabel 1.1 Grunddata fra løfteevne-analysen (Delanalyse 1)

Knr	Kommune	Arbejdsløshedsdagpenge		Kontanthjælp mv.		Sygedagpenge	
		Faktisk ydelses-grad	Forventet ydelses-grad	Faktisk ydelses-grad	Forventet ydelses-grad	Faktisk ydelses-grad	Forventet ydelses-grad
101	København	2,92	2,94	4,98	4,48	1,57	1,56
147	Frederiksberg	2,50	2,70	2,55	3,33	1,35	1,53
151	Ballerup	2,07	2,16	3,88	5,08	2,59	2,16
153	Brøndby	2,78	2,68	6,24	6,31	2,02	2,28
157	Gentofte	1,63	1,70	2,21	2,39	1,26	1,45
159	Gladsaxe	1,95	2,14	3,41	4,12	1,71	1,87
161	Glostrup	2,44	2,29	4,67	4,60	2,10	2,10
163	Herlev	2,12	2,18	4,15	4,77	2,15	2,16
165	Albertslund	2,76	2,53	5,52	5,93	2,58	2,21
167	Hvidovre	2,32	2,25	3,99	4,42	2,46	2,17
169	Høje-Taastrup	2,56	2,38	4,93	4,79	2,10	2,16
173	Lyngby-Taarbæk	1,76	1,82	2,27	2,75	1,46	1,54
175	Rødovre	2,28	2,26	4,63	4,72	2,05	2,11
190	Furesø	1,54	1,73	2,96	3,02	1,57	1,76
201	Allerød	1,32	1,41	2,01	2,22	1,85	1,73
210	Fredensborg	1,82	1,87	3,21	3,65	1,74	1,95
217	Helsingør	1,84	1,86	4,88	4,54	2,00	2,19
219	Hillerød	1,60	1,68	3,17	3,37	2,00	1,99
223	Hørsholm	1,41	1,46	2,61	2,66	1,61	1,64
230	Rudersdal	1,46	1,52	2,24	2,61	1,49	1,50
240	Egedal	1,54	1,52	2,01	2,09	2,06	1,93
250	Frederikssund	1,72	1,64	3,88	3,59	2,45	2,31
253	Greve	1,91	1,87	2,73	3,36	2,38	2,15
259	Køge	1,93	1,93	4,23	4,20	2,45	2,28
260	Halsnæs	1,92	1,69	4,28	4,20	2,34	2,26
265	Roskilde	1,93	1,80	3,50	3,53	1,86	1,88
269	Solrød	1,68	1,62	2,63	2,87	2,26	2,18
270	Gribskov	1,69	1,52	3,64	3,50	2,41	2,20
306	Odsherred	1,90	1,72	5,32	5,02	2,16	2,15
316	Holbæk	1,84	1,96	4,68	4,84	2,30	2,23
320	Faxe	2,03	2,00	4,60	4,42	2,39	2,42
326	Kalundborg	1,72	1,83	5,25	5,16	2,30	2,15
329	Ringsted	2,17	2,14	3,95	4,56	2,27	2,25
330	Slagelse	2,17	2,11	5,91	5,50	1,90	2,17
336	Stevns	1,73	1,60	4,66	3,57	1,88	2,19
340	Sorø	1,93	1,82	3,97	4,42	2,48	2,26
350	Lejre	1,58	1,47	2,59	3,08	1,92	2,07
360	Lolland	2,07	2,08	7,20	7,17	2,29	2,28
370	Næstved	2,08	2,08	4,44	4,68	2,45	2,38

Knr	Kommune	Arbejdsløshedsdagpenge		Kontanthjælp mv.		Sygedagpenge	
		Faktisk ydelses-grad	Forventet ydelses-grad	Faktisk ydelses-grad	Forventet ydelses-grad	Faktisk ydelses-grad	Forventet ydelses-grad
376	Guldborgsund	1,92	1,93	5,77	5,70	2,75	2,71
390	Vordingborg	1,95	1,96	5,40	5,12	2,11	2,34
400	Bornholm	2,27	2,25	4,31	4,40	2,27	2,37
410	Middelfart	1,56	1,69	3,18	3,61	2,33	2,31
420	Assens	2,26	2,23	4,47	4,44	2,55	2,55
430	Faaborg-Midtfyn	2,40	2,23	3,59	4,41	2,63	2,53
440	Kerteminde	2,45	2,25	4,34	4,58	2,67	2,56
450	Nyborg	2,19	2,28	4,08	4,98	2,38	2,45
461	Odense	2,86	2,94	5,51	5,18	2,21	2,19
479	Svendborg	2,31	2,33	4,94	4,98	2,27	2,26
480	Nordfyn	2,36	2,18	4,12	4,28	2,49	2,67
510	Haderslev	1,92	1,90	5,19	4,71	2,61	2,47
530	Billund	1,61	1,82	2,93	3,55	2,41	2,36
540	Sønderborg	1,89	1,87	4,44	4,40	2,16	2,23
550	Tønder	1,80	1,82	4,26	4,28	2,62	2,65
573	Varde	1,58	1,77	3,62	3,61	2,41	2,08
575	Vejen	1,78	1,82	3,90	4,00	2,38	2,56
580	Aabenraa	1,94	1,95	4,11	4,10	2,28	2,30
607	Fredericia	2,17	2,07	5,78	4,98	2,54	2,44
615	Horsens	2,19	2,13	4,45	4,19	2,69	2,60
621	Kolding	2,06	2,04	3,99	4,18	2,38	2,39
630	Vejle	1,98	1,94	3,77	3,86	2,16	2,21
657	Herning	1,88	1,98	3,63	3,69	2,28	2,43
661	Holstebro	1,78	1,88	3,43	3,43	2,28	2,25
665	Lemvig	1,73	1,71	2,85	2,86	2,72	2,72
671	Struer	2,02	1,81	4,04	4,07	2,34	2,46
706	Syddjurs	1,84	2,00	3,45	3,49	2,81	2,78
707	Norrdjurs	2,38	2,19	4,50	4,50	2,79	2,85
710	Favrskov	1,76	1,62	2,63	2,61	2,10	2,41
727	Odder	1,58	1,73	3,29	3,51	2,56	2,41
730	Randers	2,25	2,25	4,62	4,65	2,57	2,59
740	Silkeborg	2,02	1,83	4,12	3,43	2,54	2,47
746	Skanderborg	1,49	1,67	2,52	2,44	2,45	2,34
751	Århus	2,58	2,62	3,96	4,14	1,92	1,92
756	Ikast-Brande	2,12	1,89	3,41	3,32	2,81	2,54
760	Ringkøbing-Skjern	1,52	1,53	3,22	3,22	2,56	2,58
766	Hedensted	1,62	1,79	2,59	3,16	2,59	2,70
773	Morsø	1,64	1,64	3,59	3,94	2,43	2,55
779	Skive	1,73	1,73	3,00	3,00	2,54	2,47
787	Thisted	1,67	1,69	3,84	3,74	2,71	2,50
791	Viborg	1,88	1,88	3,53	3,57	2,54	2,54
810	Brønderslev	2,29	2,22	4,40	4,60	2,61	2,31
820	Vesthimmerland	2,16	2,32	4,21	4,49	2,50	2,45

Knr	Kommune	Arbejdsløshedsdagpenge		Kontanthjælp mv.		Sygedagpenge	
		Faktisk ydelses-grad	Forventet ydelses-grad	Faktisk ydelses-grad	Forventet ydelses-grad	Faktisk ydelses-grad	Forventet ydelses-grad
840	Rebild	1,86	2,21	2,78	3,06	2,53	2,32
846	Mariagerfjord	2,15	2,31	4,49	4,38	2,34	2,35
849	Jammerbugt	2,25	2,15	4,13	4,42	2,36	2,27
851	Aalborg	2,96	2,88	4,52	4,34	1,85	1,98
860	Hjørring	2,53	2,50	3,75	3,73	2,61	2,56
901	Esbjerg-Fanø	2,11	2,02	4,74	4,69	1,99	2,13
902	Frederikshavn-Læsø	2,70	2,73	4,09	4,03	2,41	2,36
903	Tårnby-Drøger	1,88	1,86	3,28	3,54	2,25	2,06
904	Vallensbæk-Ishøj	3,11	2,64	4,28	4,73	2,07	2,26

Note: Der er set bort fra tre små ø-kommuner med selvstændige jobcentre: Langeland, Ærø og Samsø.

Kilde: Rotger og Andrade (2018).

Bilag 2 Analysens regnskabsbaserede udgifter

Samlet oversigt over udgifter medregnet som udgifter til beskæftigelsesindsats og sagsbehandling

5.46.60 Integrationsprogram og introduktionsforløb mv. (følgende grupperinger):

- 001 Udgifter til tilbud til ydelsesmodtagere ifølge integrationslovens § 23 a
- 002 Udgifter til tilbud til ydelsesmodtagere ifølge integrationslovens § 23 b
- 003 Udgifter til tilbud til ydelsesmodtagere ifølge integrationslovens § 23 c samt § 24 b
- 004 Udgifter til mentor for ydelsesmodtagere ifølge integrationslovens § 23 d
- 005 Udgifter til tilbud til selvforsørgende ifølge integrationslovens § 23 a
- 006 Udgifter til tilbud til selvforsørgende ifølge integrationslovens § 23 b
- 007 Udgifter til tilbud til selvforsørgende ifølge integrationslovens § 23 c
- 008 Udgifter til mentor for selvforsørgende ifølge integrationslovens § 23 d
- 009 Udgifter til opkvalificering og introduktion ifølge integrationslovens § 24 a
- 010 Udgifter til danskuddannelse som en del af et integrationsprogram til ydelsesmodtagere ifølge integrationslovens § 21
- 011 Udgifter til danskuddannelse som en del af et integrationsprogram til selvforsørgede ifølge integrationslovens § 21
- 012 Udgifter til ordinær danskuddannelse som en del af et introduktionsforløb ifølge integrationslovens § 24 d
- 013 Udgifter til danskuddannelse for øvrige kursister ifølge lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.
- 014 Tolkeudgifter
- 018 Udgifter til beskæftigelsesrettede tilbud som en del af et introduktionsforløb ifølge integrationslovens § 24 f
- 019 Udgifter til vejlederfunktion ifølge integrationslovens § 24 g

5.57.79 Midlertidig arbejdsmarkedsydelsesordning og kontantydelsesordning (følgende grupperinger):

- 006 Driftsudgifter mv. ved den midlertidige arbejdsmarkedsydelsesordning med 50 % refusion
- 011 Driftsudgifter ved aktivering af personer med ret til kontantydelse

5.58.82 Ressourceforløb og jobafklaringsforløb (følgende grupperinger):

- 003 Driftsudgifter ordinær uddannelse 50 % refusion ressourceforløb
- 004 Driftsudgifter øvrig vejledning og opkvalificering 50 % refusion ressourceforløb
- 005 Driftsudgifter førtidspensionister øvrig vejledning og opkvalificering 50 refusion ressourceforløb/aktive tilbud
- 009 Udgifter til mentor med 50 % refusion
- 010 Udgifter til mentor for flere personer med 50 % refusion
- 014 Jobafklaringsforløb, driftsudgifter ordinær uddannelse 50 % refusion

- 015 Jobafklaringsforløb, driftsudgifter øvrig vejledning og opkvalificering 50 % refusion
- 018 Jobafklaringsforløb, mentor med 50 % refusion
- 019 Jobafklaringsforløb, mentor for flere personer med 50 % refusion

5.68.90 Driftsudgifter til den kommunale beskæftigelsesindsats

5.68.91 Beskæftigelsesindsats for forsikrede ledige (følgende grupperinger):

- 006 Hjælpebidler mv. vedrørende forsikrede ledige og beskæftigede med 50 % refusion (ekskl. undervisningsmaterialer), jf. §§ 76, 77, 82, stk. 4 og 100 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats
- 007 Personlig assistance til handicappede i erhverv med 50 % refusion, jf. §§ 4-5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv mv.
- 008 Personlig assistance til handicappede under efter- og videreuddannelse med 50 % refusion, jf. § 14 i lov om kompensation til handicappede i erhverv mv.
- 019 Udgifter og tilskud til initiativer vedrørende større virksomhedslukninger, for forsikrede og ikke-forsikrede personer (kun 2014 og 2015)
- Sum af ikke-autoriserede grupperinger

5.68.95 Løn til forsikrede ledige og personer under den særlige uddannelsesordning, den midlertidige arbejdsmarkedsydelsesordning eller med ret til kontantydelse ansat i kommuner

5.68.96 Servicejob

5.68.98 Beskæftigelsesordninger ledige (følgende grupperinger):

- 003 Godtgørelse og aktivitetsdusør til særlig udsatte unge under 18 år i virksomhedspraktik (lov om aktiv beskæftigelsesindsats § 75 b og c)
- 004 Udgifter og tilskud til initiativer vedrørende større virksomhedslukninger, for forsikrede og ikke-forsikrede personer
- 005 Udgifter til hjælpemidler til personer med nedsat arbejdsevne efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 100 og lov om seniorjob
- 010 Tilskud til befordring til arbejdssøgende og andre særlige aktiviteter efter § 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats
- 011 Udgifter til hjælpemidler til aktiverede kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere, selvforørgende og enlige forældres studiestart med 50 % refusion efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats §§ 75 a, 76 og 77 og lov om aktiv socialpolitik §§ 34 a og b
- 012 Udgifter til mentor med 50 % refusion, jf. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats §§ 31 b-31 f (kun 2014 og 2015)
- 015 Vejledning og opkvalificering af unge 15-17 årige (lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 75 b)
- 017 Udgifter til mentor for flere personer med 50 % refusion, jf. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 31 b-31 f (§ 31 e, stk. 2, 2. punktum) (kun 2014 og 2015)
- 018 Udgifter til ungdomsuddannelse for unge med særlige behov givet som tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats
- 019 Ikke-refusionsberettigende udgifter til mentor (kun 2014 og 2015)
- 090 Udgifter til efterbetaling af jobpræmie til enlige forsørgere (vedrørende 2011-2012) (kun 2014)

- 091 Tilbagebetaling af/Afløb af tilbagebetaling af uretmæssig modtaget jobpræmie (kun 2014 og 2015)
- 095 Jobpræmie/Afløb af jobpræmie til kontanthjælpsmodtagere med langvarig ledighed mv. (kun 2014 og 2015)
- 097 Udgifter til befordring til aktiverede kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og selvforsørgende mv. efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 82
- 100 Regional uddannelsespulje til korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb til dagpengemodtagere med 80 % tilskud, jf. § 33 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats
- 101 Pulje til uddannelsesløftet til dagpengemodtagere med 100 % tilskud, jf. § 33 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats
- Sum af ikke-autoriserede grupperinger

6.45.53 Jobcentre

Bilag 3 Spørgeskema vedrørende jobcentrenes kontering af udgifter

Spørgsmål 1. Beskrivelse af undersøgelsen

Analyse af jobcentrenes effektivitet: Rigsrevisionen gennemfører i samarbejde med VIVE en analyse af jobcentrenes effektivitet. Som en del af analysen foretages en beregning af jobcentrenes samlede udgifter til beskæftigelsesindsats og sagsbehandling. Der ses i projektet bort fra udgifter til forsørgelsesydelse og indtægter fra refusioner. Afsættet for udgiftsopgørelsen er de kommunale regnskaber. Til brug for undersøgelsen har vi udarbejdet et spørgeskema, som vi vil bede jer svare på. Formålet med spørgeskemaet er at kvalificere denne regnskabsbaserede udgiftsopgørelse, så der tages højde for de væsentligste forskelle i kommunernes organiserings- og konteringspraksis. Oplysningerne i spørgeskemaet skal bruges til at justere for forskelle i kommunernes regnskaber, så jobcentrenes udgifter til beskæftigelsesindsats kan opgøres på et retvisende og sammenligneligt grundlag. Formålet med spørgeskemaet er ikke at undersøge, om kommunerne konterer i overensstemmelse med konteringsvejledningen, eller hvordan de enkelte kommuner prioriterer udgifterne til beskæftigelsesindsatsen. For at reducere betydningen af forskelle i organiserings- og konteringspraksis mest muligt har opgørelsen fokus på de samlede udgifter til beskæftigelsesindsats og sagsbehandling. Sigtet er dermed ikke at adskille drifts- og myndighedsdelen, men derimod at opgøre de samlede nettodriftsudgifter til beskæftigelsesindsats og sagsbehandling, uanset om udgiften er konteret på hovedkonto 5 eller 6. Nedenfor stiller vi en række spørgsmål om organiserings- og konteringsmæssige forhold på hovedkonto 6, som erfaringsmæssigt kan skabe væsentlige sammenligningsproblemer ved opgørelsen af de samlede udgifter til beskæftigelsesindsats og sagsbehandling. Det gælder fx forhold omkring ydelsesudbetaling og husleje. I alle spørgsmål er det nettodriftsudgifter, vi er interesseret i. I de tilfælde, hvor I ikke kan trække oplysningerne direkte fra økonomisystemet, er vi interesseret i et kvalificeret skøn over udgifterne. I bedes besvare spørgeskemaet senest fredag den 2. februar kl. 12:00. Hvis I har spørgsmål til undersøgelsen, er I velkomne til at kontakte projektleder Cathrine Asboe Christensen på tlf.nr. 33 92 83 89 eller på mail: cach@rigsrevisionen.dk. På forhånd mange tak for jeres hjælp.

Spørgsmål 2. Kontooversigt

Vi har oplyst de konti, som er vores udgangspunkt for opgørelsen af de samlede driftsudgifter, i boks 1. Boks 1: Oversigt over udgifter medregnet som udgifter til beskæftigelsesindsats og sagsbehandling 5.46.60 Integrationsprogram og introduktionsforløb mv., gruppering 001-019 5.57.79 Midl. arbejdsmarkedsydelsesordning og kontantydelsesordning (følgende grupperinger): 006 Driftsudgifter mv. ved den midl. arbejdsmarkedsydelsesordning med 50 % refusion 011 Driftsudgifter ved aktivering af personer med ret til kontantydelse 5.58.81 Løntilskud mv. til personer i fleksjob og personer i løntilskudsstillinger i målgruppe § 2, nr. 6 (følgende grupperinger): 008 Løntilskud til personer i løntilskudsstillinger... 009 Afløb af løntilskud til handicappede personer i løntilskudsstillinger... 012 Driftsudgifter til personer i fleksjob, personer i løntilskudsstillinger i målgruppe § 2, nr. 6 (tidligere skånejob) og handicappede personer i målgruppe § 2, nr. 8. Løntilskud til personer i fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende påbegyndt før 1. januar 2013 med 65 % refusion 5.58.82 Ressourceforløb og jobafklaringsforløb (følgende grupperinger): 003 Driftsudgifter ordinær uddannelse 50 % refusion ressourceforløb 004 Driftsudgifter øvrig vejledning og opkvalificering 50 % refusion ressourceforløb 005 Driftsudgifter førtidspensionister øvrig vejledning og opkvalificering 50 % refusion ressourceforløb/aktive tilbud 009 Udgifter til mentor med 50 % refusion 010 Udgifter til mentor for flere personer med 50 % refusion 014 Jobafklaringsforløb, driftsudgifter ordinær uddannelse 50 % refusion 015 Jobafklaringsforløb, driftsudgifter øvrig vejledning og opkvalificering 50 % refusion 018 Jobafklaringsforløb, mentor med 50 % refusion 019 Jobafklaringsforløb, mentor for flere personer med 50 % refusion 5.68.90 Driftsudgifter til den kommunale beskæftigelsesindsats 5.68.91 Beskæftigelsesindsats for forsikrede ledige 5.68.95 Løn til forsikrede ledige og personer under den særlige uddannelsesordning, den midlertidige arbejdsmarkedsydelsesordning eller med ret til kontantydelse ansat i kommuner 5.68.96 Servicejob 5.68.97 Seniorjob til personer over 55 år 5.68.98 Beskæftigelsesordninger 6.45.53 Jobcentre

Spørgsmål 3. Ydelsesudbetaling

Spørgsmål 4. Har I et særskilt ydelseskontor til udbetaling af ydelser på beskæftigelsesområdet?

- Ja (gå til spørgsmål 5)
 Nej (gå til spørgsmål 7)

Spørgsmål 5. Hvis ja, hvor konteres driftsudgifter (lønudgifter og øvrige driftsudgifter) til udbetaling af ydelser?

- På funktion "6.45.53 Jobcentre" (gå til spørgsmål 6)
 På anden funktion (angiv funktionsnummer) _____ (gå til spørgsmål 9)

Spørgsmål 6. Hvor store driftsudgifter (lønudgifter og øvrige driftsudgifter) til at varetage udbetalingen af ydelserne blev i 2014-2016 konteret på "6.45.53 Jobcentre"?

2014 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser) _____
2015 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser) _____
2016 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser) _____

Spørgsmål 7. Hvis nej: Er alle eller nogle af de medarbejdere, der varetager ydelsesudbetalingen konteret på funktion "6.45.53 Jobcentre"?

- Ja (gå til spørgsmål 8)
 Nej (gå til spørgsmål 9)

Spørgsmål 8. Hvis Ja, hvor store driftsudgifter (lønudgifter og øvrige driftsudgifter) til at varetage ydelsesudbetalingen blev der i 2014-2016 konteret på "6.45.53 Jobcentre"?

2014 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser) _____
2015 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser) _____
2016 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser) _____

Spørgsmål 9. Eventuelle kommentarer vedrørende kontering af ydelsesudbetaling:

Spørgsmål 10. Husleje og ejendomsdrift

Spørgsmål 11. Har I udgifter til leje af jobcenterlokalteter?

- Ja (gå til spørgsmål 12)
 Nej (gå til spørgsmål 14)

Spørgsmål 12. Hvis Ja, hvor konteres disse udgifter?

- På funktion "6.45.53 Jobcentre" (Gå til spørgsmål 13)
 På anden funktion (angiv funktionsnummer) _____ (Gå til spørgsmål 14)

Spørgsmål 13. Hvis udgifter til leje af jobcenterlokalteter konteres på funktion "6.45.53 Jobcentre", hvor stor en huslejeudgift blev i 2014-2016 konteret på "6.45.53 Jobcentre"?

2014 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser) _____
2015 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser) _____
2016 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser) _____

Spørgsmål 14. Konterer I udgifter til ejendomsdrift, vand, varme mv. på funktion "6.45.53 Jobcentre"?

- Ja (gå til spørgsmål 15)
 Nej (gå til spørgsmål 16)

Spørgsmål 15. Hvis Ja: hvor store udgifter til ejendomsdrift, vand, varme mv. blev i 2014-2016 konteret på "6.45.53 Jobcentre"?

2014 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser) _____
2015 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser) _____
2016 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser) _____

Spørgsmål 16. Eventuelle kommentarer vedrørende kontering af husleje og ejendomsudgifter:

Spørgsmål 17. Sagsbehandlere og snitflade til borgerservice

Som udgangspunkt registreres udgifter til sagsbehandlingen på jobcenterområdet (både kommunens eget personale og eksterne konsulenter) på "6.45.53 Jobcentre", mens udgifter til drift af borgerservicecentre registreres på "6.45.51 Sekretariat og forvaltninger". Afhængig af kommunens praksis, og om der fx er fælles drift af jobcenter og borgerservice, kan der eventuelt være afvigelser i forhold til dette.

Spørgsmål 18. Er der i 2014-2016 registreret væsentlige udgifter til sagsbehandlere og borgerservicemedarbejdere på "6.45.53 Jobcentre", som ikke vedrører jobcenterets drift (fx borgerservice)?

- Ja (gå til spørgsmål 19)
 Nej (gå til spørgsmål 20)

Spørgsmål 19. Hvis Ja, hvor store driftsudgifter (lønudgifter og øvrige driftsudgifter) til sagsbehandlere og borgerservicemedarbejdere blev der i 2014-2016 konteret på "6.45.53 Jobcentre", som ikke vedrører jobcenterets drift?

2014 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser) _____
 2015 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser) _____
 2016 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser) _____

Spørgsmål 20. Har der i 2014-2016 været væsentlige udgifter til sagsbehandlere på beskæftigelsesområdet, som ikke er registreret på "6.45.53 Jobcentre", men et andet sted på hovedkonto 6?

- Ja (gå til spørgsmål 21)
 Nej (gå til spørgsmål 22)

Spørgsmål 21. Hvis Ja, hvor stor driftsudgift til sagsbehandlere mv. på beskæftigelsesområdet blev der i 2014-2016 konteret andre steder på hovedkonto 6 end "6.45.53 Jobcentre"?

2014 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser) _____
 2015 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser) _____
 2016 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser) _____

Spørgsmål 22. Hvor stor en del af de udgifter til sagsbehandling, som i 2014-2016 blev konteret på "6.45.53 Jobcentre", vedrører integrationsområdet?

2014 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser) _____
 2015 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser) _____
 2016 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser) _____

Spørgsmål 23. Eventuelle kommentarer vedrørende sagsbehandlere og snitflader til borgerservice:

Spørgsmål 24. HR, økonomi og regnskab**Spørgsmål 25. Hvor store vil I vurdere, at jeres udgifter til HR, økonomi og regnskab vedrørende jobcenterområdet er, og hvordan fordeler disse udgifter sig konteringsmæssigt på "6.45.53 Jobcentre" og andre funktioner på hovedkonto 6?**

	2014 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser)	2015 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser)	2016 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser)
Udgifter i alt til HR, økonomi og regnskab vedrørende jobcenterområdet	_____	_____	_____
"6.45.53 Jobcentre"	_____	_____	_____
Andre funktioner på hovedkonto 6	_____	_____	_____

Spørgsmål 26. Eventuelle kommentarer vedrørende HR, økonomi og regnskab:

Spørgsmål 27. Sekretariatsfunktion og analysekompetencer

Spørgsmål 28. Hvor store vil I vurdere, at kommunens udgifter til sekretariatsfunktion og analysekompetencer vedrørende jobcenterområdet er (både egne analysemedarbejdere og ekstern analysebistand), og hvordan fordeles disse udgifter sig konteringsmæssigt på "6.45.53 Jobcentre" og andre funktioner på hovedkonto 6?

	2014 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser)	2015 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser)	2016 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser)
Udgifter i alt til sekretariatsfunktion og analysekompetencer vedr. jobcenterområdet	_____	_____	_____
"6.45.53 Jobcentre"	_____	_____	_____
Andre funktioner på hovedkonto 6	_____	_____	_____

Spørgsmål 29. Eventuelle kommentarer vedrørende kontering af sekretariatsfunktion og analysekompetencer

Spørgsmål 30. Lægeerklæringer

Spørgsmål 31. Hvor store var Jeres udgifter til lægeerklæringer i tilknytning til beskæftigelsesindsatsen i 2014-2016?

	2014	2015	2016
Driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser)	_____	_____	_____

Spørgsmål 32. Hvordan fordelte udgifterne til lægeerklæringer sig på følgende funktioner?

	2014	2015	2016
"6.45.53 Jobcentre"	_____	_____	_____
Andre funktioner	_____	_____	_____

Hvis udgifterne er opgjort på andre funktioner end "6.45.53 Jobcentre", så angiv hvilke:

Spørgsmål 33. Klinisk enhed og rehabiliteringsteams

Spørgsmål 34. Hvor store var Jeres udgifter til klinisk enhed og rehabiliteringsteams (læger, psykologer, ergo- og fysioterapeuter mv.) i tilknytning til beskæftigelsesindsatsen i 2014-2016?

	2014	2015	2016
Driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser)	_____	_____	_____

Spørgsmål 35. Hvordan fordelte udgifterne til klinisk enhed og rehabiliteringsteams sig på følgende funktioner?

	2014	2015	2016
"6.45.53 Jobcentre"	_____	_____	_____
Andre funktioner	_____	_____	_____
Hvis udgifterne er opgjort på andre funktioner end "6.45.53 Jobcentre", så angiv hvilke:			

Spørgsmål 36. Eventuelle kommentarer vedrørende kontering af henholdsvis lægeerklæringer og klinisk enhed og rehabiliteringsteams:

Spørgsmål 37. Tolkeudgifter

Spørgsmål 38. Har der i 2014-2016 været udgifter til tolkebistand på beskæftigelsesområdet, som ikke er registreret på "5.46.60 Integrationsprogram og introduktionsforløb m.v." eller på "6.45.53 Jobcentre"?

- Ja (gå til spørgsmål 39)
- Nej (gå til spørgsmål 41)

Spørgsmål 39. Hvis Ja, hvor blev udgifterne konteret?

Angiv funktionsnummer _____

Spørgsmål 40. Hvor store var de tolkeudgifter i 2014-2016, som blev konteret andre steder end på 5.46.60 og 6.45.53?

	2014	2015	2016
Driftsudgifter i 1.000 kr. (årets priser)	_____	_____	_____

Spørgsmål 41. Eventuelle kommentarer vedrørende kontering af tolkebistand på beskæftigelsesområdet:

Spørgsmål 42. Statslige initiativer og puljer

Statslige initiativer og puljer kan have betydning for både lønudgifterne og indtægterne på funktion "5.68.90 Driftsudgifter til den kommunale beskæftigelsesindsats" og "6.45.53 Jobcentre", ligesom disse statslige initiativer og puljer kan skabe forskydninger mellem årene, da indtægten fra staten ikke altid registreres i samme år, som puljemidlerne er brugt.

Spørgsmål 43. Hvor stor en del af jeres konterede udgifter og indtægter på "5.68.90 Driftsudgifter til den kommunale beskæftigelsesindsats" og "6.45.53 Jobcentre" har i årene 2014-2016 været knyttet til statslige initiativer og puljer?

	2014 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser)	2015 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser)	2016 - driftsudgift i 1.000 kr. (årets priser)
Udgifter knyttet til statslige initiativer og puljer	_____	_____	_____
Indtægter konteret i året fra statslige initiativer og puljer	_____	_____	_____

Spørgsmål 44. Eventuelle kommentarer vedrørende statslige initiativer og puljer:

Spørgsmål 45. It og telefoni

Udgifter til kommunens fælles it og telefoni konteres som udgiftspunkt på "6.45.52 Fælles IT og Telefoni", mens udgifter til fagsystemer mv. på beskæftigelsesområdet typisk konteres på "6.45.53 Jobcentre". Nogle kommuner kan imidlertid have valgt en anden praksis.

Spørgsmål 46. Er der i 2014-2016 registreret væsentlige udgifter til kommunens fælles it og telefoni på "6.45.53 Jobcentre"? (fx udgifter til udvikling og drift af kommunens centrale tekniske it-infrastruktur)

- Ja (gå til spørgsmål 47)
 Nej (gå til spørgsmål 48)

Spørgsmål 47. Hvis Ja, hvor store driftsudgifter til fælles it og telefoni blev der i 2014-2016 konteret på "6.45.53 Jobcentre"?

	2014	2015	2016
Driftsudgifter i 1.000 kr. (årets priser)	_____	_____	_____

Spørgsmål 48. Har der i 2014-2016 været væsentlige udgifter til fagsystemer mv. på beskæftigelsesområdet, som ikke er registreret på "6.45.53 Jobcentre"?

- Ja (gå til spørgsmål 49)
 Nej (gå til spørgsmål 50)

Spørgsmål 49. Hvis Ja, hvor stor driftsudgift til fagsystemer mv. på beskæftigelsesområdet blev der i 2014-2016 konteret på andre konti end "6.45.53 Jobcentre"?

	2014	2015	2016
Driftsudgifter i 1.000 kr. (årets priser)	_____	_____	_____

Spørgsmål 50. Eventuelle kommentarer vedrørende IT og telefoni:

Spørgsmål 51. Noter venligst dine kontaktoplysninger. Desuden kan du afgive andre kommentarer - er der fx andre forhold i kommunens konteringspraksis, som betyder, at kommunen er svær at sammenligne med andre kommuner?

Bilag 4 Grunddata i effektivitetsanalysen (Delanalyse 2)

Bilagstabel 4.1 Udgifter til beskæftigelsesindsats og sagsbehandling 2016

Knr	Kommune	Regnskabs- baserede udgif- ter (i 1000 kr.)	Korrektion (i 1000 kr.)	Udgifter i alt efter korrek- tion (i 1000 kr.)	Fuldtids- personer i alt 2016	Udgift pr. fuldtids- person
101	København	1.495.963	-53.556	1.442.407	43.032	33.519
147	Frederiksberg	233.414	-6.301	227.113	4.818	47.138
151	Ballerup	132.720	-9.945	122.775	2.656	46.226
153	Brøndby	116.341	-5.216	111.125	2.621	42.398
157	Gentofte	114.740	-8.857	105.883	2.534	41.785
159	Gladsaxe	144.714	-6.502	138.212	3.245	42.592
161	Glostrup	57.522	-1.752	55.770	1.373	40.619
163	Herlev	56.906	-2.476	54.430	1.558	34.936
165	Albertslund	72.304	3.419	75.723	2.004	37.786
167	Hvidovre	117.911	953	118.864	3.147	37.771
169	Høje-Taastrup	138.495	8.022	146.517	3.175	46.147
173	Lyngby-Taarbæk	90.839	15.571	106.410	1.987	53.553
175	Rødovre	89.065	-510	88.555	2.274	38.942
190	Furesø	68.003	1.731	69.734	1.543	45.194
201	Allerød	47.445	-370	47.075	830	56.717
210	Fredensborg	79.535	-1.681	77.854	1.752	44.437
217	Helsingør	116.516	5.916	122.432	3.552	34.468
219	Hillerød	92.530	-5.045	87.485	2.250	38.882
223	Hørsholm	53.242	-652	52.591	865	60.798
230	Rudersdal	76.020	-6.492	69.528	1.815	38.307
240	Egedal	59.263	549	59.812	1.561	38.316
250	Frederikssund	90.868	-4.329	86.539	2.291	37.773
253	Greve	90.865	-3.559	87.306	2.234	39.081
259	Køge	130.772	773	131.545	3.421	38.452
260	Halsnæs	60.988	2.731	63.719	1.725	36.939
265	Roskilde	167.882	1.491	169.373	4.206	40.269
269	Solrød	50.555	-2.821	47.734	936	50.998
270	Gribskov	104.043	-6.264	97.779	2.023	48.334
306	Odsherred	92.091	-5.751	86.340	1.952	44.232
316	Holbæk	159.571	-4.700	154.871	4.097	37.801
320	Faxe	89.037	-85	88.952	2.144	41.489
326	Kalundborg	123.190	147	123.337	2.969	41.542
329	Ringsted	83.477	-15.651	67.826	1.950	34.783
330	Slagelse	283.687	-19.421	264.266	5.206	50.762
336	Stevns	74.729	-4.140	70.589	1.198	58.922
340	Sorø	72.591	-892	71.699	1.628	44.041
350	Lejre	45.881	689	46.570	1.059	43.975
360	Lolland	136.889	-2.175	134.714	3.176	42.416
370	Næstved	210.771	-17.191	193.580	4.928	39.282

Knr	Kommune	Regnskabs- baserede udgif- ter (i 1000 kr.)	Korrektion (i 1000 kr.)	Udgifter i alt efter korrek- tion (i 1000 kr.)	Fuldtids- personer i alt 2016	Udgift pr. fuldtids- person
376	Guldborgsund	161.384	-8.543	152.841	4.141	36.909
390	Vordingborg	125.149	-4.183	120.966	2.789	43.373
400	Bornholm	114.154	-5.931	108.223	2.250	48.099
410	Middelfart	91.420	-10.438	80.982	1.768	45.804
420	Assens	102.972	0	102.972	2.506	41.090
430	Faaborg-Midtfyn	124.803	-2.658	122.145	2.873	42.515
440	Kerteminde	58.598	-3.096	55.502	1.431	38.785
450	Nyborg	63.893	-372	63.521	1.810	35.094
461	Odense	391.937	-210	391.727	14.729	26.596
479	Svendborg	154.724	-4.146	150.578	3.665	41.085
480	Nordfyn	78.814	-1.286	77.528	1.755	44.175
510	Haderslev	145.250	-3.430	141.820	3.612	39.264
530	Billund	61.244	1.062	62.306	1.225	50.862
540	Sønderborg	174.344	6.575	180.919	4.175	43.334
550	Tønder	93.950	2.346	96.296	2.203	43.711
573	Varde	122.938	-3.870	119.068	2.544	46.803
575	Vejen	101.208	-1.662	99.546	2.249	44.262
580	Aabenraa	144.557	-2.928	141.629	3.275	43.245
607	Fredericia	82.542	49.466	132.008	3.504	37.674
615	Horsens	233.027	597	233.624	5.558	42.034
621	Kolding	226.148	0	226.148	5.224	43.290
630	Vejle	255.265	-28.172	227.093	5.854	38.793
657	Herning	195.262	-443	194.819	4.620	42.169
661	Holstebro	156.559	-17.337	139.222	2.894	48.107
665	Lemvig	39.159	3.997	43.156	1.001	43.113
671	Struer	52.482	-6.374	46.108	1.155	39.920
706	Syddjurs	105.290	-2.657	102.633	2.171	47.275
707	Norddjurs	90.744	414	91.158	2.435	37.437
710	Favrskov	111.751	1.101	112.852	2.030	55.592
727	Odder	51.970	-100	51.870	1.095	47.370
730	Randers	225.702	3.634	229.336	6.230	36.812
740	Silkeborg	219.550	10.806	230.356	5.202	44.282
746	Skanderborg	140.198	3.518	143.716	2.603	55.212
751	Aarhus	703.764	15.415	719.179	20.421	35.218
756	Ikast-Brande	97.186	-4.473	92.713	2.236	41.464
760	Ringkøbing-Skjern	133.727	18.311	152.038	2.744	55.407
766	Hedensted	106.017	3.790	109.807	2.065	53.175
773	Morsø	46.407	957	47.364	1.046	45.281
779	Skive	105.518	-1.668	103.850	2.234	46.486
787	Thisted	110.452	2.005	112.457	2.391	47.033
791	Viborg	242.226	-899	241.327	5.081	47.496
810	Brønderslev	100.765	-1.537	99.228	2.169	45.748
820	Vesthimmerland	85.794	-5.218	80.576	2.139	37.670
840	Rebild	58.731	-326	58.405	1.371	42.600

Knr	Kommune	Regnskabs- baserede udgif- ter (i 1000 kr.)	Korrektion (i 1000 kr.)	Udgifter i alt efter korrek- tion (i 1000 kr.)	Fuldtids- personer i alt 2016	Udgift pr. fuldtids- person
846	Mariagerfjord	86.823	-410	86.413	2.489	34.718
849	Jammerbugt	110.412	-6.114	104.298	2.173	47.997
851	Aalborg	605.861	-42.515	563.346	13.735	41.015
860	Hjørring	182.777	-8.448	174.329	3.803	45.840
901	Esbjerg-Fanø	261.514	-2.844	258.670	7.091	36.479
902	Frederikshavn-Læsø	139.295	-4.325	134.970	3.729	36.195
903	Tårnby-Dragør	122.588	-718	121.870	2.818	43.247
904	Vallensbæk-Ishøj	68.614	5.682	74.296	2.336	31.805

Note: Der er set bort fra tre små ø-kommuner med selvstændige jobcentre: Langeland, Ærø og Samsø.

Kilde: Regnskabsbaserede udgifter stammer fra Danmarks Statistikbank, www.statistikbanken.dk, REGK31. Data til udgiftskorrektion er opgjort på grundlag af spørgeskemadata indsamlet i projektet, jf. afsnit 3.3. Antallet af fuldtidspersoner stammer fra www.jobindsats.dk

Bilag 5 Alternative DEA modeller i Delanalyse 1

Der er flere alternative metoder til håndtering af ikke-diskretionære variable i DEA. Eksempelvis har Ruggiero (1996) foreslået, at når vi ønsker at benchmarke et givent jobcenter, skal vi helt se bort fra alle andre jobcentre, der har en højere værdi på handicap-funktionen (bedre vilkår). Et jobcenter skal altså ifølge denne tankegang udelukkende sammenlignes med andre jobcentre, der har ringere vilkår. Hvis disse andre jobcentre, på trods af deres ringere vilkår, alligevel leverer bedre resultater, har vi et stærkt grundlag for at hævde, at der eksisterer forbedringspotentialer.

Hvis Ruggiero-metoden anvendes på DEA-modellen med jobcentre på baggrund af den beregnede handicap-funktion, bliver resultatet som angivet i Bilagstabel 5.1. Det generelle potentiale er da en samlet sænkning af ydelsesgraderne med 0,27 %.

Som illustreret ved flere analyser og simuleringer (Ruggiero, 1998; Muniz et al., 2006) er den anførte metode til kontrol for omgivelsesvariable særdeles konservativ, idet den helt ser bort fra resultater fra andre jobcentre, der har blot en anelse bedre vilkår på omgivelsesvariablen. Mange jobcentre vil ved anvendelse af denne model-variant komme til at fremstå med gode resultater, alene fordi de har en lav score på omgivelsesvariablen.

Bilagstabel 5.1 Model med kontrol for handicap (Ruggiero-metoden)

Jobcentre	Samlet		Arbejdsløsheds-dagpenge		Kontanthjælp		Sygedagpenge	
	Score	Potentiale	Obs.	Pot.	Obs.	Pot.	Obs.	Pot.
Samlet resultat								
Hele landet	1,03	-0,27	2,21	2,15	4,16	4,03	2,14	2,07
Mest succesfulde jobcentre:	Ballerup, Billund, Brøndby, Favrskov, Fredensborg, Frederiksberg, Furesø, Faaborg-Midtfyn, Gentofte, Gladsaxe, Hedensted, Herlev, Herning, Hørsholm, København, Lyngby-Taarbæk, Morsø, Norddjurs, Rebild, Ringsted, Rudersdal, Skanderborg, Slagelse, Stevn, Vallensbæk-Ishøj, Vejen, Vordingborg, Aalborg							
Jobcentre med mest forbedringspotentialer:	Brønderslev, Roskilde, Jammerbugt, Egedal, Køge, Frederikssund, Ikast-Brande, Odsherred, Halsnæs, Gribskov							

Kilde: Egne beregninger.

En alternativ metode til håndtering af omgivelsesvariable er derfor den, der er foreslået af Banker og Morey (1996). Ifølge denne metode tillades jobcentre med bedre vilkår indirekte at indgå i sammenligningen, men dog kun i det omfang, som det vægtede gennemsnit for handicap-variablen er lavere (ringere vilkår) end for den specifikke enhed, der ønskes benchmarket.

Hvis Banker-Morey-metoden anvendes på DEA-modellen med jobcentre, bliver resultatet som angivet i Bilagstabel 5.2. Det samlede potentiale er ifølge denne model en sænkning af ydelsesgraderne med 0,61 % – altså væsentligt mere, end hvis den mere restriktive Ruggiero-metode anvendes. I det konkrete tilfælde er der kun en lille forskel mellem modellen uden omgivelsesvariabel (Bilagstabel 5.2) og modellen med kontrol via Banker-Morey-metoden. I sidstnævnte model er der dog flere jobcentre, der kommer ud uden påviseligt forbedringspotentialer.

Bilagstabel 5.2 Model med kontrol for handicap (Banker-Morey-metoden)

Jobcentre	Samlet		Arbejdsløshedsdagpenge		Kontanthjælp		Sygedagpenge	
	Score	Potentiale	Obs.	Pot.	Obs.	Pot.	Obs.	Pot.
Samlet resultat								
Hele landet	1,08	-0,61	2,21	2,06	4,16	3,86	2,14	1,98
Mest succesfulde jobcentre:	Ballerup, Billund, Frederiksberg, Furesø, Gentofte, Gladsaxe, Hedensted, Herlev, København, Rebild, Slagelse, Stevns							
Jobcentre med mest forbedringspotentiale:	Sorø, Brønderslev, Frederikssund, Fredericia, Silkeborg, Kerteminde, Ikast-Brande, Albertslund, Halsnæs, Gribskov							

Kilde: Egne beregninger,

Modeller med output-vægte

Som udgangspunkt fastsættes de vægte, hvormed de tre output i modellen sammenvægtes, i DEA-modellen på en sådan måde, at det enkelte jobcenter stilles i det bedst mulige lys. Hvis et jobcenter klarer sig bedst af alle på første output, men dårligt på de to andre, vil første output vægte 100 % (og de to andre 0 %), når jobcenteret sammenlignes med andre. For at forhindre en sådan meget ensidig vægtning af kun ét output kan man føje vægtrestriktioner til modellen.

Bilagstabel 5.3 Model med restriktioner på minimum 10 %

Jobcentre	Samlet		Arbejdsløshedsdagpenge		Kontanthjælp		Sygedagpenge	
	Score	Potentiale	Obs.	Pot.	Obs.	Pot.	Obs.	Pot.
Samlet resultat								
Hele landet	1,09	-0,72	2,21	2,03	4,16	3,81	2,14	1,96
Mest succesfulde jobcentre:	Frederiksberg, Rebild							
Jobcentre med mest forbedringspotentiale:	Brønderslev, Jammerbugt, Frederikssund, Ikast-Brande, Odsherred, Halsnæs, Gribskov, Fredericia, Silkeborg, Kerteminde							

Kilde: Egne beregninger.

Bilagstabel 5.4 Model med restriktioner på minimum 20 %

Jobcentre	Samlet		Arbejdsløshedsdagpenge		Kontanthjælp		Sygedagpenge	
	Score	Potentiale	Obs.	Pot.	Obs.	Pot.	Obs.	Pot.
Samlet resultat								
Hele landet	1,11	-0,82	2,21	2,00	4,16	3,76	2,14	1,93
Mest succesfulde jobcentre:	Frederiksberg							
Jobcentre med mest forbedringspotentiale:	Brønderslev, Roskilde, Albertslund, Frederikssund, Ikast-Brande, Odsherred, Halsnæs, Gribskov, Fredericia, Silkeborg, Stevns							

Kilde: Egne beregninger.

Bilagstabel 5.3 og Bilagstabel 5.4 viser resultaterne af modeller med vægtrestriktioner på henholdsvis minimum 10 % og minimum 20 %. Det skal dermed forstås således, at det enkelte output i modellerne skal have en vægt på minimum 10 eller 20 %.

Modellen med 10 % minimumvægte giver et samlet potentiale på 0,72 %. En vægtrestriktion på 10 % har dermed begrænset betydning for det samlede resultat. En mere restriktiv antagelse om en minimumvægt på 20 % for de enkelte output giver et samlet potentiale på 0,82 %.

En af begrænsningerne ved DEA-metoden er, at den kun tager udgangspunkt i de kombinationer af input og output, der faktisk forekommer. Det kan også betyde, at nogle dele af den "front", de andre

jobcentre benchmarkes imod, er tyndere besat end andre dele af fronten. Det kan give anledning til bias, således at de jobcentre, der bedømmes ud fra den tyndt besatte del af fronten, reelt bedømmes mildere end de jobcentre, der bedømmes ud fra den tæt besatte del af fronten.

Ved hjælp af den bootstrap-metode, der er foreslået af Simar & Wilson (2010), kan vi estimere bias-korrigerede forbedringspotentialer for jobcentrene. Resultaterne af den bias-korrigerede model er præsenteret i Bilagstabel 5.5.

Bilagstabel 5.5 Model med bias-korrektion ved bootstrapping

Jobcentre	Samlet		Arbejdsløshedsdagpenge		Kontanthjælp		Sygedagpenge	
	Score	Potentiale	Obs.	Pot.	Obs.	Pot.	Obs.	Pot.
Hele landet	1,10	-0,79	2,21	2,01	4,16	3,78	2,14	1,94
Jobcentre med mest forbedringspotentialer:	Jammerbugt, Odsherred, Fredericia, Frederikssund, Kerteminde, Silkeborg, Brønderslev, Halsnæs, Gribskov, Ikast-Brande							

Kilde: Egne beregninger.

Bilag 6 Alternative DEA modeller i Delanalyse 2

Bilagstabel 6.1 Mindst konservative model (1a): Med udgift pr. fuldtidsperson i henholdsvis 2016 og 2014/2015 som input. Out-put-orienteret

Samlet resultat	Samlet		Arbejdsløshedsdagpenge		Kontanthjælp		Sygedagpenge	
	Score	Potentiale	Obs.	Pot.	Obs.	Pot.	Obs.	Pot.
Hele landet	1,26	-0,88	2,21	1,99	4,16	3,74	2,14	1,90
Jobcentre med mest effektiviseringspotentiale:	Ikast-Brande, Horsens, Skanderborg, Allerød, Skive, Silkeborg, Ringkøbing-Skjern, Solrød, Hørsholm, Gribskov							
Effektive jobcentre:	Helsingør, Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland							

Kilde: Egne beregninger.

Bilagstabel 6.1 viser resultatet af den mindst konservative model, men i output-orienteret form. Modellen estimerer, at jobcentrenes ydelsesgrader samlet vil kunne reduceres med 0,88 % ved fastholdelse af det nuværende udgiftsniveau.

Bilagstabel 6.2 Mindst konservativ model med kontrol for størrelse og rammevilkår (1b). Input- og output-orienteret

Samlet resultat for model	Score	Besparelses-/forbedringspotentiale
Input-orienteret	0,84	15,5 %
Output-orienteret	1,19	-0,69 procentpoint
Jobcentre med mest effektiviseringspotentiale:	Viborg, Jammerbugt, Hjørring, Horsens, Brønderslev, Thisted, Ikast-Brande, Ringkøbing-Skjern, Silkeborg, Gribskov	
Effektive jobcentre:	Allerød, Brøndby, Frederiksberg, Furesø, Gentofte, Gladsaxe, Helsingør, Herlev, Hørsholm, Lejre, Lemvig, Mariagerfjord, Morsø, Nordfyn, Nyborg, Odder, Odense, Rebild, Rudersdal, Stevns, Struer, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland	

Kilde: Egne beregninger.

Bilagstabel 6.2 viser resultatet af den mindst konservative model med kontrol for omgivelsesvariable. Estimatet for det samlede besparelsespotentiale er nu reduceret til 15,5 %. Der er i denne model hele 23 jobcentre, der vurderes som effektive. Det vil sige, at det med disse mere restriktive kriterier for, hvilke andre jobcentre der sammenlignes med, i forhold til disse jobcentre ikke har været muligt at finde andre jobcentre, der ser ud til at levere bedre resultater for pengene. I output-orienteret form estimerer modellen, at jobcentrenes ydelsesgrader samlet vil kunne reduceres med 0,69 procentpoint ved fastholdelse af det nuværende udgiftsniveau.

Ligesom i Delanalyse 1 kan vægtrestriktioner tilføjes for at forhindre en meget ensidig vægtning af kun ét output.

Bilagstabel 6.3 Model med vægtrestriktioner på minimum 10 % (2a). Input- og output-orienteret

Samlet resultat for model	Score	Besparelses-/forbedringspotentiale
Input-orienteret	0,84	16,5 %
Output-orienteret	1,20	-0,73 procentpoint
Jobcentre med mest effektiviseringspotentiale:	Viborg, Hjørring, Horsens, Brønderslev, Thisted, Ikast-Brande, Ringkøbing-Skjern, Silkeborg, Gribskov, Odsherred, Stevns	
Effektive jobcentre:	Allerød, Brøndby, Frederiksberg, Furesø, Gentofte, Gladsaxe, Helsingør, Herlev, Hørsholm, Lejre, Lemvig, Mariagerfjord, Morsø, Nordfyn, Nyborg, Odder, Odense, Rebild, Rudersdal, Struer, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland	

Kilde: Egne beregninger.

Bilagstabel 6.4 Model med vægtrestriktioner på minimum 20 % (2b). Input- og output-orienteret

Samlet resultat for model	Score	Besparelses-/forbedringspotentiale
Input-orienteret	0,82	18,0 %
Output-orienteret	1,23	-0,80 procentpoint
Jobcentre med mest effektiviseringspotentiale:	Viborg, Hjørring, Horsens, Brønderslev, Thisted, Ikast-Brande, Ringkøbing-Skjern, Silkeborg, Gribskov, Odsherred, Stevns	
Effektive jobcentre:	Allerød, Brøndby, Frederiksberg, Furesø, Gentofte, Gladsaxe, Helsingør, Herlev, Hørsholm, Lejre, Lemvig, Mariagerfjord, Morsø, Nordfyn, Nyborg, Odder, Odense, Rebild, Rudersdal, Struer, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland	

Kilde: Egne beregninger.

Modellen, hvis resultater er skildret i Bilagstabel 6.5, tager afsæt i den mellem-konservative model med minimum 10 % vægt på alle output og med kontrol for størrelse og rammevilkår (3c). Tabellen viser resultaterne i input- og output-orienteret form og estimerer, at jobcentrenes udgifter samlet vil kunne reduceres med 16,5 % ved fastholdelse af de nuværende resultater, og ydelsesgraderne vil samlet kunne reduceres med 0,73 procentpoint ved samme udgiftsniveau.

Bilagstabel 6.5 Model med restriktioner på minimum 10 % og kontrol for rammevilkår og størrelse (2c). Input- og output-orienteret

Samlet resultat for model	Score	Besparelses-/forbedringspotentiale
Input-orienteret	0,88	12 %
Output-orienteret	1,14	-0,51 procentpoint
Jobcentre med mest effektiviseringspotentiale:	Viborg, Hjørring, Horsens, Brønderslev, Thisted, Ikast-Brande, Ringkøbing-Skjern, Silkeborg, Gribskov, Odsherred, Stevns	
Effektive jobcentre:	Allerød, Brøndby, Frederiksberg, Furesø, Gentofte, Gladsaxe, Helsingør, Herlev, Hørsholm, Lejre, Lemvig, Mariagerfjord, Morsø, Nordfyn, Nyborg, Odder, Odense, Rebild, Rudersdal, Struer, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland	

Kilde: Egne beregninger.

Bilagstabel 6.6 Model med restriktioner på minimum 20 % og kontrol for rammevilkår og størrelse (2d). Input- og output-orienteret

Samlet resultat for model	Score	Besparelses-/forbedringspotentiale
Input-orienteret	0,87	13,5 %
Output-orienteret	1,16	-0,57 procentpoint
Jobcentre med mest effektiviseringspotentiale:	Viborg, Hjørring, Horsens, Brønderslev, Thisted, Ikast-Brande, Ringkøbing-Skjern, Silkeborg, Gribskov, Odsherred, Stevns	
Effektive jobcentre:	Allerød, Brøndby, Frederiksberg, Furesø, Gentofte, Gladsaxe, Helsingør, Herlev, Hørsholm, Lejre, Lemvig, Mariagerfjord, Morsø, Nordfyn, Nyborg, Odder, Odense, Rebild, Rudersdal, Struer, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland	

Kilde: Egne beregninger.

Bilagstabel 6.7 Model med vægtet udgift pr. fuldtidsledig som input (ikke-restriktive vægte) (3a). Input- og output-orienteret

Samlet resultat for model	Score	Besparelses-/forbedringspotentiale
Input-orienteret	0,86	13,8 %
Output-orienteret	1,16	-0,59 procentpoint
Jobcentre med mest effektiviseringspotentiale:	Høje-Taastrup, Jammerbugt, Thisted, Silkeborg, Lyngby-Taarbæk, Brønderslev, Solrød, Odsherred, Gribskov, Hørsholm	
Effektive jobcentre:	Helsingør, Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland	

Kilde: Egne beregninger.

Bilagstabel 6.7 viser resultatet af modellen med udgift pr. vægtet. Modellen i input-orienteret version estimerer, at jobcentrenes udgifter samlet vil kunne reduceres med 13,8 % ved fastholdelse af de nuværende resultater. Modellen med output-fokus estimerer, at jobcentrenes ydelsesgrader samlet vil kunne reduceres med 0,59 procentpoint ved fastholdelse af det nuværende udgiftsniveau.

Bilagstabel 6.8 Mest konservative model (3b): Med udgift pr. fuldtidsperson i henholdsvis 2016 og 2014/2015 som input. Output-orienteret

Samlet resultat	Samlet		Arbejdsløshedsdagpenge		Kontanthjælp		Sygedagpenge	
	Score	Potentiale	Obs.	Pot.	Obs.	Pot.	Obs.	Pot.
Hele landet	1,13	-0,47	2,21	2,10	4,16	3,94	2,14	2,01
Jobcentre med mest effektiviseringspotentiale:	Ikast-Brande, Horsens, Silkeborg, Ringkøbing-Skjern, Gribskov, Hjørring, Thisted, Høje-Taastrup, Jammerbugt, Brønderslev							
Effektive jobcentre:	Allerød, Billund, Brøndby, Egedal, Frederiksberg, Furesø, Gentofte, Gladsaxe, Greve, Helsingør, Herlev, Hørsholm, Lejre, Lemvig, Mariagerfjord, Morsø, Nordfyn, Nyborg, Odder, Odense, Rebild, Ringsted, Rudersdal, Stevns, Struer, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland							

Kilde: Egne beregninger.

Bilag 7 Oversigt over peers for de jobcentre, der har et forbedringspotentiale

Bilagstabel 7.1 Mindst konservative model

Jobcentre	Peers
Albertslund	Herlev
Allerød	Herlev, Odense, Vesthimmerland
Assens	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Ballerup	Herlev
Billund	Herlev, Odense, Vesthimmerland
Bornholm	Helsingør, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Brøndby	Helsingør, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Brønderslev	Herlev, Odense, Vesthimmerland
Egedal	Herlev, Odense, Vesthimmerland
Esbjerg-Fanø	Helsingør, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Favrskov	Helsingør, Vesthimmerland
Faxe	Helsingør, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Fredensborg	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj
Fredericia	Helsingør, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Frederiksberg	Herlev, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Frederikshavn-Læsø	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Frederikssund	Helsingør, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Furesø	Helsingør, Odense, Vesthimmerland
Faaborg-Midtfyn	Herlev
Gentofte	Helsingør, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Gladsaxe	Herlev, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Glostrup	Helsingør, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Greve	Herlev
Gribskov	Helsingør, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Guldborgsund	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Haderslev	Helsingør, Odense, Vesthimmerland
Halsnæs	Helsingør, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Hedensted	Herlev, Odense, Vesthimmerland
Helsingør	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Herlev	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Herning	Helsingør, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Hillerød	Herlev, Odense, Vesthimmerland
Hjørring	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Holbæk	Herlev, Odense, Vesthimmerland
Holstebro	Herlev, Odense, Vesthimmerland
Horsens	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland

Jobcentre	Peers
Hvidovre	Herlev, Odense
Høje-Taastrup	Helsingør, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Hørsholm	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Ikast-Brande	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj
Jammerbugt	Herlev, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Kalundborg	Odense, Vesthimmerland
Kerteminde	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj
Kolding	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
København	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Køge	Odense, Vesthimmerland
Lejre	Herlev, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Lemvig	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Lolland	Herlev, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Lyngby-Taarbæk	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Mariagerfjord	Odense, Vesthimmerland
Middelfart	Herlev, Odense, Vesthimmerland
Morsø	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Norddjurs	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Nordfyn	Helsingør, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Nyborg	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Næstved	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Odder	Odense, Vesthimmerland
Odense	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Odsherred	Helsingør, Odense, Vallensbæk-Ishøj
Randers	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Rebild	Herlev, Odense, Vesthimmerland
Ringkøbing-Skjern	Helsingør, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Ringsted	Herlev
Roskilde	Helsingør, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Rudersdal	Herlev, Odense
Rødovre	Helsingør, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Silkeborg	Helsingør, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Skanderborg	Odense, Vesthimmerland
Skive	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj
Slagelse	Helsingør, Vesthimmerland
Solrød	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj
Sorø	Herlev
Stevns	Helsingør, Vallensbæk-Ishøj
Struer	Helsingør, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Svendborg	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Syddjurs	Odense, Vesthimmerland

Jobcentre	Peers
Sønderborg	Helsingør, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Thisted	Herlev, Odense, Vesthimmerland
Tønder	Helsingør, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Tårnby-Drøgør	Herlev, Vesthimmerland
Vallensbæk-Ishøj	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Varde	Odense, Vesthimmerland
Vejen	Helsingør, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Vejle	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Vesthimmerland	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Viborg	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Vordingborg	Helsingør
Aabenraa	Helsingør, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Aalborg	Helsingør, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Aarhus	Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland

Kilde: Egne beregninger.

Bilagstabel 7.2 Mest konservative model

Jobcentre	Peers
Albertslund	Herlev
Allerød	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Assens	Helsingør, Nyborg, Odense
Ballerup	Greve, Herlev, Rebild, Ringsted, Rudersdal
Billund	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Bornholm	Furesø, Gentofte, Herlev, Nyborg, Vallensbæk-Ishøj
Brøndby	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Brønderslev	Herlev, Mariagerfjord, Nyborg, Odense, Vesthimmerland
Egedal	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Esbjerg-Fanø	Helsingør, Nyborg, Odense, Rudersdal, Vallensbæk-Ishøj
Favrskov	Furesø, Gentofte, Lejre
Faxe	Helsingør, Herlev, Nyborg, Vallensbæk-Ishøj
Fredensborg	Furesø, Gentofte, Herlev, Lejre, Vallensbæk-Ishøj
Fredericia	Helsingør, Herlev, Mariagerfjord, Odense
Frederiksberg	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Frederikshavn-Læsø	Mariagerfjord, Nyborg, Odense, Vallensbæk-Ishøj
Frederikssund	Helsingør, Mariagerfjord, Nyborg, Odense
Furesø	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Faaborg-Midtfyn	Herlev, Ringsted
Gentofte	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Gladsaxe	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Glostrup	Brøndby, Herlev, Morsø, Struer
Greve	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)

Jobcentre	Peers
Gribskov	Helsingør, Mariagerfjord, Nyborg, Odense
Guldborgsund	Helsingør, Herlev, Mariagerfjord, Odense
Haderslev	Helsingør, Mariagerfjord, Odense
Halsnæs	Helsingør, Lejre, Nyborg, Vallensbæk-Ishøj
Hedensted	Egedal, Lemvig, Nyborg, Rebild, Rudersdal
Helsingør	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Herlev	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Herning	Helsingør, Mariagerfjord, Nyborg, Rudersdal
Hillerød	Egedal, Gentofte, Mariagerfjord, Odense, Rebild
Hjørring	Helsingør, Mariagerfjord, Nyborg, Odense, Vallensbæk-Ishøj
Holbæk	Gladsaxe, Herlev, Mariagerfjord, Odense
Holstebro	Mariagerfjord, Rebild, Rudersdal
Horsens	Helsingør, Nyborg, Odense
Hvidovre	Nyborg, Odense, Rebild
Høje-Taastrup	Gladsaxe, Helsingør, Herlev, Vallensbæk-Ishøj
Hørsholm	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Ikast-Brande	Nyborg, Ringsted
Jammerbugt	Helsingør, Nyborg, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Kalundborg	Mariagerfjord, Odense
Kerteminde	Herlev, Lejre, Morsø, Nyborg
Kolding	Gentofte, Nyborg, Odense, Vallensbæk-Ishøj
København	Frederiksberg, Gentofte, Herlev, Odense, Vallensbæk-Ishøj
Køge	Mariagerfjord, Nyborg, Odense, Rebild
Lejre	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Lemvig	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Lolland	Helsingør, Herlev, Mariagerfjord, Odense, Vesthimmerland
Lyngby-Taarbæk	Gentofte, Herlev, Lejre, Rudersdal, Vallensbæk-Ishøj
Mariagerfjord	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Middelfart	Gentofte, Herlev, Lejre, Nyborg, Rebild
Morsø	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Norddjurs	Helsingør, Nyborg, Vallensbæk-Ishøj
Nordfyn	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Nyborg	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Næstved	Herlev, Nyborg, Odense, Rebild, Vesthimmerland
Odder	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Odense	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Odsherred	Helsingør, Herlev, Nyborg, Vallensbæk-Ishøj
Randers	Helsingør, Nyborg, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Rebild	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Ringkøbing-Skjern	Egedal, Helsingør, Mariagerfjord, Nyborg, Odense
Ringsted	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)

Jobcentre	Peers
Roskilde	Gentofte, Helsingør, Odense, Vallensbæk-Ishøj
Rudersdal	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Rødovre	Helsingør, Herlev, Vallensbæk-Ishøj
Silkeborg	Gentofte, Helsingør, Nyborg, Odense, Vallensbæk-Ishøj
Skanderborg	Allerød, Rebild, Rudersdal
Skive	Egedal, Gentofte, Nyborg, Odense, Rudersdal
Slagelse	Helsingør, Vallensbæk-Ishøj, Vesthimmerland
Solrød	Furesø, Lejre, Lemvig, Morsø, Nyborg
Sorø	Herlev, Lejre, Nyborg, Ringsted
Stevns	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Struer	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Svendborg	Gentofte, Herlev, Nyborg, Odense, Vallensbæk-Ishøj
Syddjurs	Egedal, Mariagerfjord, Nyborg, Rebild
Sønderborg	Gentofte, Helsingør, Herlev, Nyborg, Vallensbæk-Ishøj
Thisted	Nyborg, Odense, Rebild
Tønder	Furesø, Helsingør, Lejre, Nyborg, Vallensbæk-Ishøj
Tårnby-Drøgør	Gladsaxe, Herlev, Rudersdal
Vallensbæk-Ishøj	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Varde	Odense, Rebild
Vejen	Gentofte, Helsingør, Lejre, Nyborg
Vejle	Gentofte, Helsingør, Lejre, Nyborg, Vallensbæk-Ishøj
Vesthimmerland	Ingen peers (intet forbedringspotentiale)
Viborg	Egedal, Gentofte, Nyborg, Odense, Rudersdal
Vordingborg	Furesø, Helsingør, Lejre, Nyborg, Vallensbæk-Ishøj
Aabenraa	Gentofte, Helsingør, Herlev, Nyborg, Vesthimmerland
Aalborg	Gentofte, Odense, Vallensbæk-Ishøj
Aarhus	Frederiksberg, Gladsaxe, Herlev, Odense, Rebild

Kilde: Egne beregninger.

Litteratur

- Arendt, J. N. (2013). *Effekter af kurser med vejledning og særligt tilrettelagt opkvalificering for ledige: En oversigt over danske og internationale kvantitative studier*. København: KORA – Det Nationale Institut for Kommuners og Regioners Analyse og Forskning.
- Arendt, J. N. & D. Pozzoli (2013). *Effekter af beskæftigelses- og uddannelsesrettede indsatser for ikke-vestlige ledige indvandrere: En oversigt over danske og internationale kvantitative studier*. København: KORA – Det Nationale Institut for Kommuners og Regioners Analyse og Forskning.
- Banker R. D., A. Charnes & W. W. Cooper (1984). Some models for estimating technical and scale inefficiencies in data envelopment analysis. *Management Science*, vol. 30, no. 9, pp. 1078-1092.
- Banker, R. D. & R. C. Morey (1996). Efficiency analysis for exogenously fixed inputs and outputs. *Operations Research*, vol. 34, no. 4, pp. 513-521.
- Banker, R. D. & R. Natarajan (2008). Evaluating contextual variables affecting productivity using data envelopment analysis. *Operations Research*, vol. 56, no. 1, pp. 48-58.
- Barnum, D. T. & J. M. Gleason (2008). Bias and precision in the DEA two-stage method, *Applied Economics*, vol. 40, no. 18, pp. 2305-2311.
- Bogetoft, P. & L. Otto (2011). *Benchmarking with DEA, SFA, and R*. New York: Springer.
- Charnes A., W. W. Cooper & E. Rhodes (1978). Measuring the efficiency of decision making units. *European Journal of Operational Research*, vol. 2, no. 6, pp. 429-444.
- Charnes A., W. W. Cooper, & E. Rhodes (1979). Short communication: Measuring the efficiency of decision making units. *European Journal of Operational Research*, vol. 3, no. 4, pp. 339-338.
- Dansk Økonomi (2012). *Arbejdsmarkedspolitik i høj- og lavkonjunktur*. Efterår 2012. København: De Økonomiske Råd.
- Färe, R., S. Grosskopf & C. A. Knox Lovell (2013). *The measurement of efficiency of production*. New York: Springer.
- Florens, J., L. Simar & I. Van Keilegom (2014). Frontier estimation in non-parametric location-scale models, *Journal of Econometrics*, vol. 178, no. 3, pp. 456-470.
- Graversen, B. K., M. Larsen og J. N. Arendt (2013). *Kommunernes rammevilkår for beskæftigelsesindsatsen*. København: SFI - Det Nationale Forskningscenter for Velfærd.
- Muniz, M, J. Paradi, J. Ruggiero & Z. Yang (2006). Evaluating DEA models used to control for non-discretionary outputs. *Computers and Operations Research*, vol. 33, no. 5, pp. 1173-1183.
- Quartz+co & BDO (2014). *Analyse af jobcentrenes ressourceforbrug*. København: Quartz+co & BDO.
- Ray, S. C. (1991). Resource-use efficiency in public schools: A study of Connecticut data. *Management Science*, vol. 37, no. 12, pp. 1620-1628.

- Rigsrevisionen (2018). *Beretning om jobcentrenes effektivitet*. København: Rigsrevisionen.
- Rosholm, M. & M. Svarer (2011). *Effekter af virksomhedsrettet aktivering i den aktive arbejdsmarkedspolitik*. København: Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.
- Rotger, G. P. & S. B. Andrade (2018), *Kommunernes rammevilkår for beskæftigelses-indsatsen: Analyse af offentlige forsørgelsesydelse i 2016*. København: VIVE – Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd.
- Ruggiero, J. (1996). On the measurement of technical efficiency in the public sector. *European Journal of Operational Research*, vol. 90, no. 3, pp. 553–565.
- Ruggiero, J. (1998). Non-discretionary inputs in data envelopment analysis. *European Journal of Operational Research*, vol. 111, no. 3, pp. 461-469.
- Simar, L. & P. W. Wilson (2010). A general methodology for bootstrapping in non-parametric frontier models. *Journal of Applied Statistics*, vol. 27, no. 6, pp. 779-802.
- Simar, L. & P. W. Wilson (2011). Two-stage DEA: Caveat emptor. *Journal of Productivity Analysis*, vol. 36, no. 2 pp. 205-218.
- Simar, L. & P. W. Wilson (2015). Statistical approaches for nonparametric frontier models: A guided tour. *International Statistical Review*, vol. 83, no. 1, pp. 77-110.
- Wittrup, J., & P. Bogetoft (2017). *Benefit of doubt approach to case weighting: Improving and simplifying the assessment of workload in courts*. Berlin: ResearchGate. Technical Report.
- Aarhus Kommune (2017). *Analyse af Beskæftigelsesforvaltningens decentraliserede økonomi*. Aarhus: Beskæftigelsesforvaltningen og Borgmesterens Afdeling.

**VIDEN I
VELFÆRD**

DET NATIONALE FORSKNINGS-
OG ANALYSECENTER FOR VELFÆRD